

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1240

z dnia 12 września 2018 r.

**ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)
i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE)
2016/1624 i (UE) 2017/2226**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji z dnia 6 kwietnia 2016 r. zatytułowanym „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa” przedstawiono potrzebę wzmocnienia i ulepszenia przez Unię swoich systemów informatycznych, architektury danych i wymiany informacji w dziedzinie zarządzania granicami, ścigania przestępstw i zwalczania terroryzmu. W komunikacie podkreślono potrzebę poprawy interoperacyjności systemów informacyjnych. Ponadto, przedstawiono w nim możliwe sposoby maksymalizacji korzyści, jakie oferują obecne systemy informacyjne, oraz opracowania – w razie potrzeby – nowych i uzupełniających systemów w celu wyeliminowania nadal istniejących luk informacyjnych.
- (2) W komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. rzeczywiście wskazano szereg luk informacyjnych. Jedną z nich jest fakt, że służby graniczne na granicach zewnętrznych strefy Schengen nie dysponują informacjami na temat osób podróżujących zwolnionych z obowiązku posiadania wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych („obowiązkowi wizowego”). W komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. zapowiedziano, że Komisja miała zainicjować analizę możliwości stworzenia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Analizę możliwości zakończono w listopadzie 2016 r. Taki system stwierdzałby, czy obywatele państw trzecich zwolnieni z obowiązku wizowego kwalifikują się do odbycia podróży do strefy Schengen oraz czy taka podróż stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne.
- (3) W komunikacie z dnia 14 września 2016 r. zatytułowanym „Zwiększanie bezpieczeństwa w mobilnym świecie: ulepszona wymiana informacji na rzecz walki z terroryzmem i wzmocnionych granic zewnętrznych” potwierdzono, że ochrona granic zewnętrznych jest priorytetem, i przedstawiono konkretne inicjatywy mające na celu poszerzenie zakresu i przyspieszenie działań Unii służących dalszej poprawie zarządzania granicami zewnętrznymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 28.7.2017, s. 28.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 września 2018 r.

- (4) Należy wskazać cele systemu ETIAS, określić jego architekturę techniczną i organizacyjną, określić przepisy dotyczące funkcjonowania systemu i wykorzystywania danych, które zostaną do niego wprowadzone przez wnioskodawcę, oraz zasady wydania lub odmowy wydania zezwolenia na podróż, określić cele przetwarzania danych, wskazać organy uprawnione do dostępu do danych i zapewnić ochronę danych osobowych.
- (5) ETIAS powinien mieć zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego.
- (6) ETIAS powinien także mieć zastosowanie do obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, którzy są członkami rodziny obywatela Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽¹⁾, lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a danym państwem trzecim z drugiej, a którzy nie posiadają karty pobytovej przewidzianej zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE ani dokumentu pobytovej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 ⁽²⁾. Art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania. Odnośne ograniczenia i warunki zawarte są w dyrektywie 2004/38/WE.
- (7) Jak potwierdził Trybunał Sprawiedliwości ⁽³⁾, członkowie rodziny, o których mowa powyżej, mają prawo do wjazdu na terytorium państw członkowskich i do otrzymania w tym celu wiza wjazdowej. W związku z tym także członkowie rodziny zwolnieni z obowiązku wizowego powinni mieć prawo do uzyskania zezwolenia na podróż. Państwa członkowskie powinny przyznać takim osobom wszelkie ułatwienia w uzyskaniu niezbędnych zezwoleń na podróż, które powinny być wydawane nieodpłatnie.
- (8) Prawo do uzyskania zezwolenia na podróż nie jest bezwarunkowe, gdyż tym członkom rodziny, którzy stwarzają ryzyko dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego czy zdrowia publicznego, można odmówić wydania zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE. W związku z tym członkowie rodziny mogą zostać zobowiązani do przekazania swoich danych osobowych związanych z ich identyfikacją i statusem jedynie w zakresie, w jakim dane te będą przydatne do oceny, czy osoby te mogą stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa. Podobnie podczas rozpatrywania wniosków o zezwolenie na podróż składanych przez te osoby należy uwzględniać wyłącznie względy bezpieczeństwa, a nie względy związane z ryzykiem migracji.
- (9) W ramach ETIAS należy wprowadzić zezwolenie na podróż dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, umożliwiające rozważenie tego, czy obecność tych osób na terytorium państw członkowskich nie stwarza lub nie będzie stwarzać ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego. Zezwolenie na podróż powinno zatem stanowić decyzję potwierdzającą, że nie istnieją faktyczne wskazania ani uzasadnione powody, by uznać, że obecność osoby na terytorium państw członkowskich stwarza takie ryzyko. Jako takie, zezwolenie na podróż ma charakter odrębny względem wiza, nie będzie wymagało szerszego zakresu informacji ani nie będzie stanowiło większego obciążenia dla wnioskodawcy niż wiza. Posiadanie ważnego zezwolenia na podróż powinno być nowym warunkiem wjazdu na terytorium państw członkowskich. Samo posiadanie tego zezwolenia nie powinno natomiast dawać automatycznie prawa do wjazdu.
- (10) ETIAS powinien przyczynić się do gwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa, zapobiegania nielegalnej imigracji oraz ochrony zdrowia publicznego poprzez zapewnianie oceny osób podróżujących przed ich przybyciem na przejścia graniczne na granicach zewnętrznych.
- (11) ETIAS powinien przyczynić się do ułatwiania odpraw granicznych przeprowadzanych przez straż graniczną na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych. Powinien on także zapewniać skoordynowaną i zharmonizowaną ocenę obywateli państw trzecich objętych wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, którzy zamierzają się udać do państw członkowskich. Ponadto, powinien on umożliwiać skuteczniejsze informowanie wnioskodawców o tym, czy kwalifikują się do odbycia podróży do państw członkowskich. Ponadto ETIAS powinien przyczynić się do ułatwienia odpraw granicznych, gdyż dzięki niemu zmniejszy się liczba odmów wjazdu na granicach zewnętrznych, a funkcjonariusze służby granicznej uzyskają pewne dodatkowe informacje związane z markerami.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 18 z 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytovej dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r., Komisja przeciwko Hiszpanii, C-503/03, ECLI:EU:C:2006:74.

- (12) ETIAS powinien także wspierać cele Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) związane z wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich do celów odmowy wjazdu i pobytu, osób poszukiwanych w celu ich aresztowania, wydania lub ekstradycji, osób zaginionych, osób, których obecność jest wymagana do celów procedury sądowej, oraz osób, wobec których należy przeprowadzić kontrole niejawne lub kontrole szczególne. W tym celu ETIAS powinien porównywać odnośne dane zawarte w plikach wniosków ze stosownymi wpisami w SIS. Jeśli porównanie wskazuje na zgodność między danymi osobowymi w pliku wniosku a wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich do celów odmowy wjazdu lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania na potrzeby wydania lub ekstradycji, wniosek powinien zostać ręcznie przetworzony przez jednostkę krajową ETIAS w odpowiedzialnym państwie członkowskim. Ocena dokonana przez jednostkę krajową ETIAS powinna prowadzić do podjęcia decyzji w sprawie wydania zezwolenia na podróż lub odmowy jego wydania. W przypadku gdy wynik porównania wskazuje na zgodność między danymi osobowymi w pliku wniosku a wpisami dotyczącymi osób zaginionych lub osób, których obecność jest wymagana do celów procedury sądowej, oraz osób, wobec których należy przeprowadzić kontrole niejawne lub kontrole szczególne, informacje te powinny zostać przekazane do biura Sirene i powinny być przetwarzane zgodnie z odnośnymi przepisami dotyczącymi SIS.
- (13) Warunki wydania zezwolenia na podróż powinny być spójne z celami szczegółowymi związanymi z różnymi rodzajami wpisów zarejestrowanych w SIS. W szczególności fakt, że wnioskodawcy podlegają wpisowi dotyczącemu osób poszukiwanych w celu ich aresztowania na potrzeby wydania lub ekstradycji, lub wpisowi dotyczącemu osób, wobec których należy przeprowadzić kontrole niejawne lub kontrole szczególne, nie powinien uniemożliwić wydania im zezwolenia na podróż z myślą o podjęciu przez państwo członkowskie stosownych działań zgodnie z decyzją Rady 2007/533/WSiSW⁽¹⁾.
- (14) ETIAS powinien składać się z wielkoskalowego systemu informatycznego, systemu informacyjnego ETIAS, jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS.
- (15) Jednostka centralna ETIAS powinna stanowić część Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Jednostka centralna ETIAS powinna być odpowiedzialna za weryfikację, czy – w przypadkach gdy automatyczny proces przetwarzania wniosków wygenerował trafienie – dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym, które wywołały to trafienie. W przypadku potwierdzenia trafienia lub utrzymywania się wątpliwości jednostka centralna ETIAS inicjuje ręczne przetwarzanie wniosku. Zapewnia ona, aby dane, które wprowadza do plików wniosków były zaktualizowane oraz określa, ocenia *ex ante*, wdraża, przeprowadza ewaluację *ex post*, wprowadza zmiany oraz usuwa szczegółowe wskaźniki ryzyka, zapewniając, aby przeprowadzone weryfikacje i ich wyniki były rejestrowane w plikach wniosków. Przeprowadza ona także regularne kontrole przetwarzania wniosków i wdrażania reguł ETIAS w zakresie kontroli przesiewowych, w tym poprzez regularne ocenianie wpływu tych reguł na przestrzeganie praw podstawowych, w szczególności w zakresie prywatności i ochrony danych osobowych. Odpowiada ona ponadto za realizację szeregu zadań pomocniczych, takich jak zapewnianie wysłania niezbędnych powiadomień oraz dostarczanie informacji i wsparcia. Powinna ona być operacyjna 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu.
- (16) Każde państwo członkowskie powinno ustanowić jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialną za analizowanie wniosków i za podjęcie decyzji, czy należy wydać zezwolenia na podróż, czy też odmówić ich wydania, unieważnić je lub cofnąć. Jednostki krajowe ETIAS powinny współpracować między sobą oraz z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) w celu przeprowadzania oceny wniosków. Jednostkom krajowym ETIAS należy zapewnić odpowiednie zasoby umożliwiające wypełnianie ich zadań z zachowaniem terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu. W celu ułatwienia procesu decyzyjnego i wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz obniżenia kosztów tłumaczeń i skrócenia czasu odpowiedzi, zaleca się, aby wszystkie jednostki krajowe ETIAS porozumiewały się w jednym języku.
- (17) Aby realizować swoje cele, ETIAS powinien udostępniać internetowy formularz wniosku, w którym wnioskodawca powinien podać informacje dotyczące jego tożsamości i dokumentu podróży, informacje o miejscu zamieszkania, dane kontaktowe, informacje o poziomie wykształcenia i kategorii zawodowej, o posiadanym statusie członka rodziny obywatela Unii lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się i nie posiadającego karty pobytowej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE ani dokumentu pobytowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002, w przypadku gdy wnioskodawca jest małoletni dane osoby odpowiedzialnej za tę osobę, a także udzielić odpowiedzi na pytania ogólne.
- (18) ETIAS powinien przyjmować wnioski złożone w imieniu wnioskodawcy w sytuacjach, gdy osoby podróżujące nie są w stanie same utworzyć wniosku z jakiegokolwiek powodu. W takich przypadkach wniosek powinien zostać złożony przez stronę trzecią upoważnioną przez osobę podróżującą lub która jest prawnie odpowiedzialna za

(¹) Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

osobę podróżującą, pod warunkiem że dane identyfikacyjne strony upoważnionej zostały podane w formularzu wniosku. Osoby podróżujące powinny mieć możliwość upoważnienia komercyjnych podmiotów pośredniczących do utworzenia i przedłożenia wniosku w ich imieniu. Jednostka centralna ETIAS powinna reagować na wszelkie przekazane zgłoszenia o nadużyciach ze strony komercyjnych podmiotów pośredniczących.

- (19) Do celów weryfikacji dopuszczalności wniosku o wydanie zezwolenia na podróż należy ustanowić parametry służące zapewnieniu kompletności wniosku i spójności przekazanych danych. Na przykład, taka weryfikacja powinna skutkować wykluczeniem stosowania dokumentów podróży, których okres ważności jest krótszy niż trzy miesiące, które już straciły ważność lub które zostały wydane więcej niż 10 lat wcześniej. Weryfikacja powinna zostać przeprowadzona, zanim wnioskodawca zostanie poproszony o uiszczenie opłaty.
- (20) W celu zakończenia procesu składania wniosku wnioskodawcy powinni być zobowiązani do uiszczenia opłaty za zezwolenie na podróż. Opłatami powinien zarządzać bank lub pośrednik finansowy. Dane wymagane do zabezpieczenia płatności elektronicznej powinny zostać przekazane wyłącznie bankowi lub pośrednikowi finansowemu, którzy zajmują się przeprowadzeniem transakcji, i nie są stanowią one części danych przechowywanych w ETIAS.
- (21) Większość zezwoleń na podróż powinna być wydawana w ciągu kilku minut, jednak w nielicznych sytuacjach wydanie zezwoleń może wymagać więcej czasu, zwłaszcza w wyjątkowych przypadkach. W takich wyjątkowych przypadkach może zająć konieczność zażądania od wnioskodawcy dodatkowych informacji lub dokumentów w celu przetwarzania takich informacji lub dokumentów oraz, po przeanalizowaniu tych informacji lub dokumentów, zaproszenia wnioskodawcy na rozmowę. Rozmowy powinno się przeprowadzać jedynie w wyjątkowych okolicznościach, w ostateczności oraz gdy nadal istnieją poważne wątpliwości dotyczące informacji lub dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę. Wyjątkowy charakter rozmów powinien sprawiać, by na rozmowę zapraszano mniej niż 0,1 % wnioskodawców. Liczba wnioskodawców zapraszanych na rozmowę powinna podlegać regularnym przeglądom przeprowadzanym przez Komisję.
- (22) Dane osobowe podane przez wnioskodawcę powinny być przetwarzane przez ETIAS wyłącznie do celów oceny, czy wjazd wnioskodawcy do Unii nie stwarza zagrożenia bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego w Unii.
- (23) Oceny takiego ryzyka i zagrożenia nie można dokonać bez przetworzenia danych osobowych, które mają być wymienione we wniosku o zezwolenie na podróż. Dane osobowe zawarte we wnioskach powinny zostać porównane z danymi znajdującymi się w rekordach, plikach lub wpisach zarejestrowanych w unijnych systemach informacyjnych lub unijnych bazach danych (Systemie centralnym ETIAS, SIS, wizowym systemie informacyjnym (VIS), systemie wjazdu/wyjazdu (EES) lub systemie Eurodac), w danych Europolu lub w bazach danych Interpolu (bazie zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) lub bazie Interpolu zawierającej dane dokumentów podróży powiązanych z notami (TDAWN)). Dane osobowe zawarte we wnioskach powinny zostać porównane z listą ostrzegawczą ETIAS i w odniesieniu do szczegółowych wskaźników ryzyka. Kategorie danych osobowych, które powinny być wykorzystywane do porównania, należy ograniczyć do kategorii danych znajdujących się w tych unijnych systemach informacyjnych, które są przeszukiwane, w danych Europolu, w bazach danych Interpolu i na liście ostrzegawczej ETIAS lub w szczegółowych wskaźnikach ryzyka.
- (24) Porównanie powinno odbywać się w sposób zautomatyzowany. Za każdym razem kiedy takie porównanie wskazuje na zgodność („trafienie”) między jakimikolwiek danymi osobowymi lub kombinacją takich danych z wniosku a szczegółowymi wskaźnikami ryzyka lub danymi osobowymi w rekordach, plikach lub wpisach zarejestrowanych w wyżej wymienionych systemach informacyjnych, albo z listy ostrzegawczej ETIAS lub objętymi szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, wniosek powinien zostać poddany ręcznemu przetwarzaniu przez jednostkę krajową ETIAS w odpowiedzialnym państwie członkowskim. Ocena dokonana przez jednostkę krajową ETIAS powinna prowadzić do podjęcia decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż albo o odmowie jego wydania.
- (25) Oczekuje się, że w odniesieniu do znacznej większości wniosków odpowiedzi pozytywne wydane zostaną w sposób zautomatyzowany. Żadna odmowa wydania, unieważnienie lub cofnięcie zezwolenia na podróż nie powinny w żadnym wypadku opierać się tylko na automatycznym przetworzeniu danych osobowych zawartych we wnioskach. Z tego powodu wnioski, w odniesieniu do których odnotowano trafienie, powinny być przetwarzane ręcznie przez jednostkę krajową ETIAS.
- (26) Wnioskodawcom, którym odmówiono wydania zezwolenia na podróż, powinno przysługiwać prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze powinno być prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję w sprawie wniosku, i zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego.
- (27) Reguły kontroli przesiewowej ETIAS powinny być wykorzystywane do analizy pliku wniosku poprzez umożliwienie porównania zapisanych w nim danych ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka odpowiadającymi wcześniej zidentyfikowanemu ryzyku dla bezpieczeństwa, ryzyku nielegalnej imigracji lub wysokiemu ryzyku epidemiologicznemu. Kryteria stosowane do określenia szczegółowych wskaźników ryzyka nie powinny w żadnym wypadku

opierać się wyłącznie na płci lub wieku danej osoby. Nie powinny również w żadnym wypadku opierać się na informacjach ujawniających kolor skóry, rasę, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, religię lub przekonania światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność lub orientację seksualną. Szczegółowe wskaźniki ryzyka powinny być określone, ustanawiane, oceniane *ex ante*, wdrażane, oceniane *ex post*, zmieniane i usuwane przez jednostkę centralną ETIAS po konsultacji z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej złożoną z przedstawicieli jednostek krajowych ETIAS i zaangażowanych agencji. Aby pomóc w zapewnieniu poszanowania praw podstawowych przy wdrażaniu reguł kontroli przesiewowej ETIAS oraz szczegółowych wskaźników ryzyka, należy ustanowić radę ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych. Obsługę sekretarską jej posiedzeń powinien zapewniać urzędnik ds. praw podstawowych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

- (28) Lista ostrzegawcza ETIAS powinna zostać stworzona w celu zidentyfikowania powiązań między danymi w pliku wniosku a informacjami dotyczącymi osób, które są podejrzane o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, bądź o udział w nich, lub osób, względem których istnieją przesłanki faktyczne lub uzasadnione podstawy, oparte na ogólnej ocenie danej osoby, aby sądzić, że popełnią przestępstwo terrorystyczne lub inne poważne przestępstwo. Lista ostrzegawcza ETIAS powinna stanowić część systemu centralnego ETIAS. Dane do listy ostrzegawczej ETIAS powinny być wprowadzane przez Europol, bez uszczerbku dla odnośnych przepisów dotyczących współpracy międzynarodowej zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽¹⁾, oraz przez państwa członkowskie. Przed wprowadzaniem danych do listy ostrzegawczej ETIAS należy ustalić, że dane są adekwatne, dokładne i wystarczająco ważne, aby zostały włączone do listy ostrzegawczej ETIAS, i że wprowadzenie tych danych nie będzie prowadziło do nieproporcjonalnie dużej liczby wniosków, które miałyby być przetwarzane ręcznie. Dane powinny być regularnie poddawane przeglądowi i weryfikowane, aby zapewnić na bieżąco ich prawdziwość.
- (29) Ciągłe pojawianie się nowych form zagrożeń dla bezpieczeństwa, nowych modeli nielegalnej imigracji oraz wysokiego ryzyka zagrożeń epidemiologicznych wymaga skutecznej reakcji z wykorzystaniem nowoczesnych środków. Z uwagi na fakt, że środki te wiążą się często z przetwarzaniem znacznych ilości danych osobowych, należy wprowadzić stosowne zabezpieczenia, aby ograniczyć ingerencję w prawo do ochrony życia prywatnego i prawo do ochrony danych osobowych do minimum koniecznego w demokratycznym społeczeństwie.
- (30) Dane osobowe w systemie ETIAS powinny zatem być przechowywane w zabezpieczony sposób. Dostęp do nich powinni mieć wyłącznie upoważnieni pracownicy i w żadnym wypadku dostęp nie powinien być wykorzystywany do podejmowania decyzji w oparciu o jakiegokolwiek formy dyskryminacji. Dane osobowe powinny być przechowywane w zabezpieczony sposób w ramach istniejącej w Unii infrastruktury Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA).
- (31) Wydane zezwolenia na podróż powinny zostać unieważnione lub cofnięte z chwilą, gdy okaże się, że warunki ich wydania nie były spełnione lub przestały być spełniane. W szczególności, jeżeli w SIS wprowadza się nowy wpis do celów odmowy wjazdu i pobytu lub wpis zgłaszający dokument podróży jako utracony, ukradziony, przywłaszczony lub unieważniony, SIS powinien poinformować ETIAS. ETIAS powinien wówczas zweryfikować, czy ten nowy wpis odpowiada ważnemu zezwoleniu na podróż. W przypadku rejestracji nowego wpisu do celów odmowy wjazdu i pobytu jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego powinna cofnąć zezwolenie na podróż. W przypadku gdy zezwolenie na podróż jest powiązane z dokumentem podróży zgłoszonym w SIS jako utracony, ukradziony, przywłaszczony lub unieważniony lub zgłoszonym w SLTD jako utracony, ukradziony lub unieważniony, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego powinna dokonać ręcznego przetwarzania pliku wniosku. Podobnie, nowe dane wprowadzane do listy ostrzegawczej ETIAS powinny być porównywane z plikami wniosków przechowywanymi w ETIAS w celu zweryfikowania, czy te nowe dane odpowiadają ważnym zezwoleniom na podróż. W takich przypadkach jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wprowadziło te nowe dane, lub – w przypadku gdy dane te zostały wprowadzone przez Europol – państwa członkowskiego pierwszego planowanego pobytu, powinna ocenić trafienie i w razie konieczności cofnąć zezwolenie na podróż. Powinno być również możliwe cofnięcie zezwolenia na podróż na wniosek wnioskodawcy.
- (32) Jeśli w wyjątkowych okolicznościach państwo członkowskie uzna za konieczne zezwolenie obywatelowi państwa trzeciego na udanie się na terytorium swojego państwa ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, państwo to powinno mieć możliwość wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej i czasowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

- (33) Przed wejściem osób podróżujących na pokład przewoźnicy lotniczy i morscy oraz międzynarodowi przewoźnicy przewożący grupy drogą lądową autokarami powinni mieć obowiązek zweryfikowania, czy osoby podróżujące posiadają ważne zezwolenie na podróż. Sam plik ETIAS nie powinien być dostępny dla przewoźników. Przewoźnicy powinni mieć bezpieczny dostęp do systemu informacyjnego ETIAS pozwalający na jego przeglądanie z użyciem danych z dokumentu podróży.
- (34) Specyfikacje techniczne dostępu do systemu informacyjnego ETIAS za pośrednictwem portalu dla przewoźników powinny możliwie najbardziej ograniczyć wpływ na podróż pasażerów oraz na przewoźników. W tym celu powinno się rozważyć integrację z systemem EES.
- (35) Aby ograniczyć skutki obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, dla przewoźników międzynarodowych przewożących grupy drogą lądową autokarami należy udostępnić łatwe w obsłudze rozwiązania mobilne.
- (36) W ciągu dwóch lat od rozpoczęcia funkcjonowania ETIAS Komisja powinna ocenić adekwatność, spójność i zgodność przepisów, o których mowa w art. 26 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁽¹⁾ do celów przepisów ETIAS dotyczących transportu drogą lądową autokarami. Należy uwzględnić najnowszy rozwój transportu drogą lądową autokarami. Należy rozważyć potrzebę zmiany przepisów dotyczących transportu drogą lądową autokarami, o których mowa w art. 26 tej Konwencji lub w niniejszym rozporządzeniu.
- (37) W celu zapewnienia, aby zmienione warunki wjazdu były spełniane, straż graniczna powinna sprawdzać, czy osoba podróżująca posiada ważne zezwolenie na podróż. Dlatego też podczas standardowej kontroli granicznej straż graniczna powinna elektronicznie odczytać dane z dokumentu podróży. Ta operacja powinna spowodować przesłanie zapytania do różnych baz danych, jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399⁽²⁾ (kodeksie granicznym Schengen), w tym wyszukiwanie w ETIAS, które powinno dostarczyć informacji o aktualnym statusie zezwolenia na podróż. Straż graniczna powinna mieć dostęp do niektórych danych w pliku ETIAS, tak aby uzyskać pomoc w wykonywaniu swoich zadań. Jeśli brak jest ważnego zezwolenia na podróż, straż graniczna powinna odmówić wjazdu oraz odpowiednio zakończyć proces kontroli granicznej. Jeżeli osoba podróżująca posiada ważne zezwolenie na podróż, decyzję o zezwoleniu na wjazd lub o odmowie wjazdu powinna podjąć straż graniczna. Niektóre dane z pliku ETIAS powinny być dostępne dla straży granicznej, tak by pomóc jej w wykonywaniu jej zadań.
- (38) Jeżeli jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego uzna, że niektóre aspekty wniosku o zezwolenie na podróż wymagają dalszej analizy ze strony służb granicznych, powinna ona mieć możliwość umieszczenia na wydanym przez siebie zezwoleniu na podróż markera i zalecić tym samym przeprowadzenie kontroli drugiej linii na przejściu granicznym. Należy także przewidzieć możliwość umieszczenia takiego markera na wniosek konsultowanego państwa członkowskiego. Jeżeli jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego uzna, że konkretne trafienie wywołane podczas przetwarzania wniosku jest fałszywe, lub jeżeli ręczne przetwarzanie wniosku wykazuje, że nie było powodów do odmowy wydania zezwolenia na podróż, powinna ona mieć możliwość umieszczenia na wydanym przez siebie zezwoleniu na podróż markera w celu ułatwienia odpraw granicznych, przekazując służbom granicznym informacje związane z dokonanymi weryfikacjami, oraz po to, by ograniczyć negatywne konsekwencje fałszywego trafienia dla osób podróżujących. Instrukcje operacyjne dla służb granicznych dotyczące postępowania z zezwoleniami na podróż należy określić w podęczniku praktycznym.
- (39) Ponieważ dla niektórych kategorii obywateli państw trzecich warunkiem wjazdu i pobytu jest posiadanie ważnego zezwolenia na podróż, organy imigracyjne państw członkowskich powinny mieć możliwość przeprowadzania kwerend w systemie centralnym ETIAS, w przypadku gdy przeprowadzono wcześniejsze wyszukiwanie w EES, w wyniku którego okazało się, że w EES nie ma wpisu dotyczącego wjazdu, wskazującego na obecność danego obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich. Organ imigracyjny państw członkowskich powinny mieć dostęp do niektórych informacji przechowywanych w systemie centralnym ETIAS, w szczególności do celu powrotów.
- (40) W ramach zwalczania przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw oraz z uwagi na globalizację siatek przestępczych niezmiernie ważne jest, by wyznaczone organy odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych („wyznaczone organy”) posiadały informacje niezbędne do skutecznego wywiązywania się z powierzonych im zadań. Uzyskiwany w tych celach dostęp do danych przechowywanych w VIS już

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

okazał się użyteczny, gdyż umożliwił śledczym poczynienie znaczących postępów w sprawach dotyczących handlu ludźmi, terroryzmu lub nielegalnego obrotu środkami odurzającymi. VIS nie zawiera danych dotyczących obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego.

- (41) Dostęp do informacji przechowywanych w ETIAS jest konieczny do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 ⁽¹⁾, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych lub do zapobiegania innym poważnym przestępstwom, o których mowa w decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW ⁽²⁾, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. W konkretnym postępowaniu przygotowawczym oraz w celu uzyskania dowodów i informacji dotyczących osoby podejrzanej o popełnienie poważnego przestępstwa lub dotyczących ofiary poważnego przestępstwa, wyznaczone organy mogą potrzebować dostępu do danych wygenerowanych przez ETIAS. Dane przechowywane w ETIAS mogą również być konieczne do identyfikacji sprawcy przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, zwłaszcza jeśli niezbędne są natychmiastowe działania. Uzyskanie dostępu do ETIAS do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych stanowi ingerencję w podstawowe prawa do poszanowania życia prywatnego osób fizycznych oraz do ochrony danych osobowych tych osób, których dane osobowe są przetwarzane w ETIAS. Dane w ETIAS powinny być zatem przechowywane i udostępniane wyznaczonym organom państw członkowskich i Europolowi wyłącznie przy zachowaniu restrykcyjnych warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu. Zapewni to, aby przetwarzanie danych przechowywanych w ETIAS było ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych zgodnie z wymogami określonymi w orzecznictwie Trybunału, w szczególności w sprawie *Digital Rights Ireland* ⁽³⁾.
- (42) W szczególności dostęp do danych przechowywanych w ETIAS do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych powinien być przyznawany tylko w następstwie umotywowanego wniosku złożonego przez jednostkę operacyjną wyznaczonego organu, uzasadniającego taką konieczność. W pilnych przypadkach, kiedy zachodzi potrzeba, by zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu życia ludzkiego w związku z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem, weryfikacja spełnienia warunków powinna się odbyć po udzieleniu wyznaczonym organom dostępu do takich danych. Ta weryfikacja *ex post* powinna nastąpić bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż siedem dni roboczych po realizacji wniosku.
- (43) Niezbędne jest zatem wyznaczenie organów państw członkowskich, które są upoważnione do występowania z wnioskiem o taki dostęp do konkretnych celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (44) Centralny punkt dostępu lub centralne punkty dostępu powinny działać niezależnie od wyznaczonych organów i powinny weryfikować, czy w konkretnym rozpatrywanym przypadku spełnione są warunki wystąpienia o uzyskanie dostępu do systemu centralnego ETIAS.
- (45) Europol jest centrum wymiany informacji w Unii. Odgrywa on kluczową rolę we współpracy między organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za postępowania przygotowawcze dotyczące przestępczości transgranicznej poprzez wspieranie ogólnounijnych działań na rzecz zapobiegania przestępstwom, ich analizowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. W związku z tym Europol także powinien mieć dostęp do systemu centralnego ETIAS w ramach swoich zadań oraz zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794 w szczególnych przypadkach, kiedy konieczne jest, aby Europol wspierał i wzmacniał działania państw członkowskich służące zapobieganiu przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywaniu tych przestępstw lub prowadzeniu postępowań przygotowawczych w ich sprawie.
- (46) Aby wykluczyć systematyczne przeszukiwanie systemu, przetwarzanie danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS powinno odbywać się tylko w określonych przypadkach i tylko jeśli jest to konieczne do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie. Wyznaczone organy i Europol powinny zwracać się z wnioskiem o udzielenie dostępu do ETIAS tylko wówczas, gdy istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że dzięki takiemu dostępowi zdobędą informacje, które ułatwią im zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (47) Dane osobowe zarejestrowane w ETIAS powinny być przechowywane nie dłużej, niż jest to konieczne do celów, do jakich dane są przetwarzane. Aby ETIAS funkcjonował, niezbędne jest przechowywanie danych dotyczących

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości (wielka izba) z dnia 8 kwietnia 2014 r., *Digital Rights Ireland Ltd*, w sprawach połączonych C-293/12 i C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

wnioskodawców przez okres ważności zezwolenia na podróż. Po wygaśnięciu okresu ważności dane powinny być przechowywane wyłącznie za wyraźną zgodą wnioskodawcy i wyłącznie w celu ułatwienia złożenia nowego wniosku ETIAS po upływie okresu ważności. Decyzja o odmowie udzielenia zezwolenia na podróż, o jego unieważnieniu lub cofnięciu mogłaby wskazywać na ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne stwarzane przez wnioskodawcę. Jeżeli wydano taką decyzję, odnośne dane powinno się zatem przechowywać przez pięć lat od daty jej wydania, tak aby ETIAS mógł odpowiednio uwzględnić wyższy poziom ryzyka, które może stwarzać dany wnioskodawca. Jeśli dane leżące u podstaw tej decyzji zostaną usunięte wcześniej, plik wniosku powinien zostać usunięty w ciągu siedmiu dni. Po wygaśnięciu tego okresu dane osobowe powinny zostać usunięte.

- (48) Dane osobowe przechowywane w systemie centralnym ETIAS nie powinny być udostępniane żadnemu państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej ani stronie prywatnej. Na zasadzie wyjątku od tej zasady, przekazanie takich danych osobowych państwu trzeciemu powinno być jednak możliwe, jeżeli przekazanie podlega rygorystycznym warunkom i jest niezbędne w konkretnym przypadku do celów związanych z powrotem. W przypadku braku decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony podjętej w drodze aktu wykonawczego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁾, lub braku odpowiednich zabezpieczeń, którym podlega przekazanie danych zgodnie z tym rozporządzeniem, przekazanie danych przechowywanych w ETIAS państwu trzeciemu do celów związanych z powrotem powinno być wyjątkowo możliwe, jednak wyłącznie jeżeli przekazanie jest konieczne z uwagi na ważne względy interesu publicznego, o czym mowa w tym rozporządzeniu.
- (49) Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny mieć również możliwość przekazania tych danych państwu trzeciemu w wyjątkowo pilnym przypadku, jeżeli występuje bezpośrednie zagrożenie związane z przestępstwem terrorystycznym lub jeżeli występuje bezpośrednie zagrożenie życia ludzkiego związane z poważnym przestępstwem. Bezpośrednie zagrożenie życia ludzkiego należy rozumieć jako zagrożenie związane z poważnym przestępstwem wymierzonym w daną osobę, takim jak poważne uszkodzenie ciała, nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi, uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładnika, wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca oraz zgwałcenie.
- (50) Aby zapewnić wiedzę o ETIAS ogółowi społeczeństwa, zwłaszcza obywatelom państw trzecich podlegającym wymogowi posiadania zezwolenia na podróż, informacje dotyczące ETIAS, w tym odnośnych przepisów unijnych, oraz informacje na temat procedury składania wniosku o zezwolenie na podróż należy udostępnić publicznie za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne służącej do składania wniosków w ETIAS. Informacje te należy także rozpowszechniać za pomocą wspólnej broszury i wszelkich innych stosownych środków. Ponadto osoby składające wniosek o zezwolenie na podróż powinny uzyskać pocztą elektroniczną powiadomienie zawierające informacje dotyczące ich wniosku. To powiadomienie powinno zawierać linki do stron internetowych zawierających odpowiednie przepisy unijne i krajowe.
- (51) Powinny zostać określone precyzyjne zasady w odniesieniu do obowiązków eu-LISA w zakresie projektowania i tworzenia systemu informacyjnego ETIAS oraz zarządzania technicznego tym systemem. Powinny również zostać określone zasady w odniesieniu do obowiązków Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obowiązków państw członkowskich i obowiązków Europolu w stosunku do ETIAS. Agencja eu-LISA powinna zwracać szczególną uwagę na ryzyko wzrostu kosztów i zapewniać wystarczające monitorowanie kosztów wykonawców.
- (52) Kiedy agencja eu-LISA i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej wykonują zadania powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia, do ich działalności stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (53) Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia (UE) 2016/679.
- (54) Jeśli przetwarzanie danych osobowych przez państwa członkowskie na potrzeby oceny wniosków jest przeprowadzane przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zastosowanie ma dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽³⁾.
- (55) Dyrektywa (UE) 2016/680 ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez wyznaczone organy państw członkowskich na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(2) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

(3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (56) Niezależne organy nadzoru ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 powinny kontrolować zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie, przy czym Europejski Inspektor Ochrony Danych ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 powinien monitorować działalność instytucji i organów Unii w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz organy nadzoru powinny współpracować ze sobą w zakresie monitorowania ETIAS.
- (57) Należy ustanowić restrykcyjne zasady dostępu do systemu centralnego ETIAS, a także konieczne zabezpieczenia. Konieczne jest także określenie prawa osób fizycznych do dostępu do danych, ich sprostowania, ograniczania, uzupełniania oraz usuwania i dochodzenia roszczeń w odniesieniu do danych osobowych, w szczególności prawa do skorzystania ze środka prawnego i nadzoru operacji przetwarzania przez niezależne organy publiczne.
- (58) Aby ocenić ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne, które może stwarzać osoba podróżująca, powinna zostać ustanowiona interoperacyjność pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS a innymi unijnymi systemami informacyjnymi. Interoperacyjność powinna zostać ustanowiona w pełnej zgodności z unijnym dorobkiem prawnym w dziedzinie praw podstawowych. Gdyby na poziomie Unii powstał scentralizowany system pozwalający na identyfikację państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, ETIAS powinien mieć możliwość wysyłania do niego zapytań.
- (59) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać jasne przepisy dotyczące odpowiedzialności i prawa do odszkodowania za niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych i za jakiegokolwiek działanie niezgodne z niniejszym rozporządzeniem. Przepisy te powinny pozostawać bez uszczerbku dla prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów, wynikających z rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i rozporządzenia (WE) nr 45/2001. eu-LISA powinna być odpowiedzialna za jakąkolwiek szkodę jaką wyrządziła jako podmiot przetwarzający, w przypadku gdy nie wypełniła obowiązków nałożonych specjalnie na nią niniejszym rozporządzeniem lub gdy działała bez zgodnych z prawem zaleceń państwa członkowskiego będącego administratorem danych albo wbrew tym zaleceniom.
- (60) Skuteczne monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia wymaga przeprowadzania regularnych ocen. Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić wykonanie tych sankcji.
- (61) Aby ustanowić środki techniczne konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE:
- w celu określenia wymogów dotyczących usługi bezpiecznego konta,
 - w celu ustanowienia z góry określonej listy kategorii zawodowych używanych w formularzu wniosku,
 - w celu określenia treści i formatu pytań, które mogą być zadane wnioskodawcom, dotyczących wyroków skazujących za przestępstwa, przebywania w strefie objętej wojną lub konfliktem i otrzymania decyzji dotyczących opuszczenia danego terytorium lub decyzji nakazujących powrót,
 - w celu określenia treści i formatu dodatkowych pytań do wnioskodawców, którzy udzielili odpowiedzi twierdzącej na jedno z pytań dotyczących wyroków skazujących za przestępstwa, przebywania w strefie objętej wojną lub konfliktem i otrzymania decyzji dotyczących opuszczenia danego terytorium lub decyzji nakazujących powrót i aby opracować z góry określoną listę odpowiedzi,
 - w celu ustalenia sposobów i procedury pobierania opłaty za zezwolenie na podróż oraz jakichkolwiek zmian wysokości tej opłaty odzwierciedlających ewentualny wzrost kosztów ETIAS,
 - w celu ustalenia treści i formatu z góry określonej listy opcji dla wnioskodawców wezwanych do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów,
 - w celu dokładniejszego określenia narzędzia weryfikacji,
 - w celu dokładniejszego określenia ryzyka dla bezpieczeństwa, nielegalnej imigracji, lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego, które należy uwzględnić przy ustalaniu szczegółowych wskaźników ryzyka,

- w celu określenia rodzaju informacji dodatkowych dotyczących markerów, które mogą być dodawane w pliku wniosku ETIAS, formatu i języka tych markerów oraz powodów, z jakich mogą być dodawane,
 - w celu utworzenia odpowiednich zabezpieczeń poprzez ustanowienie przepisów i procedur pozwalających uniknąć konfliktów z wpisami w innych systemach informacyjnych oraz określenia warunków i kryteriów dodawania markerów oraz okresu ich obowiązywania,
 - w celu dokładniejszego określenia narzędzia, z jakiego powinni korzystać wnioskodawcy, aby udzielać zgody i cofać ją,
 - w celu przedłużenia okresu przejściowego, podczas którego nie wymaga się zezwoleń na podróż oraz okresu karencji, podczas którego straż graniczna wyjątkowo zezwoli na wjazd obywatelom państw trzecich, od których wymaga się zezwolenia na podróż, lecz nieposiadającym go, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków,
 - w celu określenia wsparcia finansowego dla państw członkowskich przeznaczonego na pokrycie wydatków ponoszonych na dostosowanie i automatyzację odpraw granicznych przy wdrażaniu ETIAS.
- (62) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (63) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania szczegółowych przepisów w zakresie:
- formularza umożliwiającego zgłaszanie nadużyć ze strony komercyjnych podmiotów pośredniczących upoważnionych przez wnioskodawców do złożenia wniosku w ich imieniu,
 - warunków działania ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne, a także szczegółowych zasad w zakresie ochrony danych i bezpieczeństwa mających zastosowanie do tej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne,
 - wymogów dotyczących formatu danych osobowych, które mają zostać podane w formularzu wniosku oraz parametrów i weryfikacji stosowanych w celu zapewnienia kompletności wniosku i spójności tych danych,
 - wymogów dotyczących testowania i działania środków komunikacji audiowizualnej wykorzystywanych do rozmów z wnioskodawcami oraz szczegółowych zasad dotyczących ochrony danych, bezpieczeństwa i poufności mających zastosowanie do takiej komunikacji,
 - ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego, na których mają się opierać szczegółowe wskaźniki ryzyka,
 - technicznych specyfikacji listy ostrzegawczej ETIAS oraz narzędzi oceny, które należy stosować do oszacowania potencjalnego wpływu, jaki wprowadzenie określonych danych do listy ostrzegawczej ETIAS może mieć na odsetek wniosków przetwarzanych ręcznie,
 - formularza odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż,
 - warunków zapewniania bezpiecznego dostępu przewoźników do systemu informacyjnego ETIAS oraz odnoszących przepisów dotyczących ochrony danych i bezpieczeństwa,
 - systemu uwierzytelniania umożliwiającego dostęp do systemu informacyjnego ETIAS należycie upoważnionym członkom personelu przewoźników,
 - procedur awaryjnych, których należy przestrzegać w przypadku braku technicznej możliwości wysłania przez przewoźników zapytania do systemu informacyjnego ETIAS,

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- wzorów planów awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania przez służby graniczne dostępu do systemu centralnego ETIAS lub w przypadku awarii ETIAS,
- wzoru planu bezpieczeństwa i wzoru planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej dotyczących bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych,
- dostępu do danych w systemie informacyjnym ETIAS,
- zmiany, usuwania i wcześniejszego usuwania danych,
- prowadzenia rejestrów i dostępu do nich,
- wymogów dotyczących wydajności,
- specyfikacji rozwiązań technicznych służących łączeniu centralnych punktów dostępu z systemem centralnym ETIAS,
- mechanizmu, procedur i interpretacji spełnienia wymogów jakości danych w odniesieniu do danych zawartych w systemie centralnym ETIAS,
- wspólnych broszur informujących osoby podróżujące o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż,
- funkcjonowania centralnego repozytorium zawierającego dane wyłącznie do celów sprawozdawczości i do celów statystycznych oraz przepisów dotyczących ochrony danych i bezpieczeństwa mających zastosowanie do repozytorium, oraz
- specyfikacji rozwiązania technicznego ułatwiającego gromadzenie danych statystycznych niezbędnych do celów sprawozdawczości na temat skuteczności dostępu do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS na potrzeby ochrony porządku publicznego.

Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

- (64) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż i wprowadzenie wspólnych obowiązków, warunków i procedur dotyczących wykorzystywania przechowywanych w nim danych nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (65) Koszty operacyjne i koszty utrzymania systemu informacyjnego ETIAS, jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS powinny być w całości pokrywane z wpływów pochodzących z opłat za zezwolenia na podróż. Opłata powinna w związku z tym być dostosowywana do potrzeb w świetle wysokości ponoszonych kosztów.
- (66) Dochody generowane w wyniku uiszczania opłat za zezwolenia na podróż należy przeznaczyć na pokrycie stałych kosztów operacyjnych i kosztów utrzymania systemu informacyjnego ETIAS, jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS. W świetle szczególnego charakteru tego systemu dochody te należy traktować jako wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów powinny zostać zapisane w budżecie Unii.
- (67) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE.
- (68) W niniejszym rozporządzeniu respektuje się prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (69) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (70) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (71) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (72) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾.
- (73) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁶⁾ i art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW ⁽⁷⁾.
- (74) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁹⁾ i art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE ⁽¹⁰⁾.
- (75) Aby określić warunki dotyczące wkładu finansowego państw trzecich uczestniczących we wprowadzaniu w życie, stosowaniu i rozwoju dorobku Schengen, muszą zostać poczynione dalsze ustalenia pomiędzy Unią a tymi państwami na mocy odpowiednich przepisów ich umów o włączeniu. Ustalenia takie powinny być umowami międzynarodowymi w rozumieniu art. 218 TFUE.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1).

- (76) Aby umożliwić włączenie niniejszego rozporządzenia do istniejących ram prawnych i odzwierciedlenie niezbędnych zmian operacyjnych dotyczących Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, należy odpowiednio zmienić rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ⁽¹⁾, (UE) nr 515/2014 ⁽²⁾, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 ⁽³⁾, (UE) 2017/2226 ⁽⁴⁾.
- (77) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 6 marca 2017 r. ⁽⁵⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych („obowiązek wizowy”), umożliwiającą rozważenie tego, czy obecność tych obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich stworzyłaby ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne. W tym celu wprowadza się zezwolenie na podróż oraz warunki i procedury wydania lub odmowy wydania takiego zezwolenia.

2. W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki, na jakich wyznaczone organy państw członkowskich oraz Europol mogą przeglądać dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom objętym zakresem ich kompetencji, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących kategorii obywateli państw trzecich:
- a) obywatele państw trzecich wymienieni w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽⁶⁾, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego do celów planowanego pobytu na terytorium państw członkowskich nieprzekraczającego 90 dni w dowolnym okresie 180 dni;
 - b) osoby zwolnione na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 z obowiązku wizowego do celów planowanego pobytu na terytorium państw członkowskich nieprzekraczającego 90 dni w dowolnym okresie 180 dni;
 - c) obywatele państw trzecich, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego i spełniają następujące warunki:
 - (i) są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującym obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej; oraz
 - (ii) nie posiadają karty pobytowej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE, ani dokumentu pobytowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 162 z 23.5.2017, s. 9.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
- a) uchodźców, bezpaństwowców ani innych osób, które nie posiadają obywatelstwa żadnego państwa, zamieszkują w państwie członkowskim i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez to państwo członkowskie;
 - b) obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE i którzy posiadają kartę pobytową przewidzianą w tej dyrektywie;
 - c) obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej strony, i którzy posiadają kartę pobytową przewidzianą w dyrektywie 2004/38/WE lub dokument pobytowy przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002;
 - d) osób posiadających dokumenty pobytowe, o których mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - e) posiadaczy wiz jednolitych;
 - f) posiadaczy krajowych wiz długoterminowych;
 - g) obywateli Andory, Monako i San Marino oraz posiadaczy paszportu wydanego przez Państwo Watykańskie lub Stolicę Apostolską;
 - h) obywateli państw trzecich, którzy są posiadaczami zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, wydanego przez państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1931/2006 ⁽¹⁾, jeżeli osoby te korzystają ze swojego prawa zgodnie z zasadami małego ruchu granicznego;
 - i) osób lub kategorii osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a)–f) rozporządzenia (WE) nr 539/2001;
 - j) obywateli państw trzecich posiadających paszporty dyplomatyczne lub służbowe, którzy zwolnieni są z obowiązku wizowego na mocy umowy międzynarodowej zawartej przez Unię i państwo trzecie;
 - k) osób, które są poddane obowiązkowi wizowemu na mocy art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 539/2001;
 - l) obywateli państw trzecich, którzy korzystają ze swojego prawa do mobilności zgodnie z dyrektywą 2014/66/UE ⁽²⁾ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 ⁽³⁾.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- 1) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - 2) „ochrona porządku publicznego” oznacza zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
 - 3) „kontrola drugiej linii” oznacza kontrolę drugiej linii zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - 4) „służba graniczna” oznacza straż graniczną wyznaczoną zgodnie z prawem krajowym do dokonywania odpraw granicznych zdefiniowanych w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - 5) „zezwolenie na podróż” oznacza decyzję wydaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, stanowiącą wymóg spełnienia przez obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, warunku wjazdu ustanowionego w art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/399 i wskazującą:
 - a) że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 21).

- b) że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne, pomimo że pozostają wątpliwości co do istnienia wystarczających powodów do odmowy wydania zezwolenia na podróż, jak przewidziano w art. 36 ust. 2;
- c) że w przypadku, w którym stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne – ograniczono ważność terytorialną zezwolenia zgodnie z art. 44; lub
- d) że w przypadku, w którym stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa – w SIS figuruje wobec tej osoby podróżująca wpis wskazujący, że należy wobec niej przeprowadzić kontrolę niejawną lub kontrolę szczególną lub że jest ona poszukiwana w celu aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub w celu aresztowania i ekstradycji, dla wspierania celów SIS, o których mowa w art. 4 lit. e);
- 6) „ryzyko dla bezpieczeństwa” oznacza ryzyko wystąpienia zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych którejkolwiek z państw członkowskich;
- 7) „ryzyko nielegalnej imigracji” oznacza ryzyko, że obywatel państwa trzeciego nie spełni warunków wjazdu i pobytu, określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 8) „wysokie ryzyko epidemiologiczne” oznacza każdą chorobę mogącą przerodzić się w epidemię według definicji Międzynarodowych przepisów zdrowotnych Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) lub Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) czy inną chorobę zakaźną lub zaraźliwą chorobę pasożytniczą, jeżeli są one objęte przepisami dotyczącymi ochrony, mającymi zastosowanie do obywateli państw członkowskich;
- 9) „wnioskodawca” oznacza obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 i który złożył wniosek o zezwolenie na podróż;
- 10) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia jego posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza;
- 11) „pobyt krótkoterminowy” oznacza pobyt na terytorium państw członkowskich w rozumieniu art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 12) „osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu” oznacza obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia warunków dotyczących długości pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich lub przestał je spełniać;
- 13) „aplikacja na urządzenia mobilne” oznacza oprogramowanie w formie aplikacji zaprojektowane do działania na urządzeniach mobilnych takich jak smartfony i tablety;
- 14) „trafienie” oznacza istnienie zgodności stwierdzonej przez porównanie danych osobowych zapisanych w pliku wniosku w systemie centralnym ETIAS ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, o których mowa w art. 33 lub z danymi osobowymi znajdującymi się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w systemie centralnym ETIAS, w innym systemie informacyjnym UE lub w bazie danych wymienionych w art. 20 ust. 2 („system informacyjny UE”), w danych Europolu lub w bazie danych Interpolu, w których dokonuje wyszukiwania system centralny ETIAS;
- 15) „przestępstwo terrorystyczne” oznacza przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w dyrektywie (UE) 2017/541;
- 16) „poważne przestępstwo” oznacza przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli zgodnie z prawem krajowym podlega ono karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności, których maksymalny okres wynosi co najmniej trzy lata;
- 17) „dane Europolu” oznaczają dane osobowe przetwarzane przez Europol do celów, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/794;
- 18) „z podpisem elektronicznym” oznacza potwierdzenie zgody przez zaznaczenie właściwego pola na formularzu wniosku lub w zapytaniu o zgodę;
- 19) „małoletni” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w wieku poniżej 18 lat;

- 20) „konsulat” oznacza misję dyplomatyczną państwa członkowskiego lub jego urząd konsularny, zdefiniowane w Konwencji wiedeńskiej z dnia 24 kwietnia 1963 r. o stosunkach konsularnych;
- 21) „wyznaczony organ” oznacza wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 50 organ odpowiedzialny za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
- 22) „organ imigracyjny” oznacza właściwy organ odpowiedzialny, zgodnie z prawem krajowym, za co najmniej jedno z następujących zadań:
- a) sprawdzanie na terytorium państw członkowskich, czy zostały spełnione warunki wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich;
 - b) badanie warunków i podejmowanie decyzji dotyczących zamieszkania obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich, o ile organ ten nie jest „organem rozstrzygającym” zdefiniowanym w art. 2 lit. f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE ⁽¹⁾, oraz w stosownych przypadkach wydawanie opinii zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 377/2004 ⁽²⁾;
 - c) przeprowadzanie powrotów obywateli państw trzecich do państwa trzeciego będącego państwem pochodzenia lub tranzytu.
2. Pojęcia zdefiniowane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe są przetwarzane przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz agencję eu-LISA.
3. Pojęcia zdefiniowane w art. 4 rozporządzenia (UE) 2016/679 mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe przetwarzane są przez organy państw członkowskich do celów określonych w art. 4 lit. a)–e) niniejszego rozporządzenia.
4. Pojęcia zdefiniowane w art. 3 dyrektywy (UE) 2016/680 mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe przetwarzane są przez organy państw członkowskich do celów określonych w art. 4 lit. f) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Cele ETIAS

Wspierając właściwe organy państw członkowskich, ETIAS:

- a) przyczynia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez umożliwienie dokładnej oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej, aby stwierdzić, czy istnieją przesłanki faktyczne lub wynikające z takich przesłanek uzasadnione podstawy, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa;
- b) przyczynia się do zapobiegania nielegalnej imigracji przez umożliwienie oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka nielegalnej imigracji przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej;
- c) przyczynia się do ochrony zdrowia publicznego przez umożliwienie oceny tego, czy dany wnioskodawca stwarza wysokie ryzyko epidemiologiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8, przed jego przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej;
- d) zwiększa skuteczność odpraw granicznych;
- e) wspiera cele SIS związane z wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich do celów odmowy wjazdu i pobytu, wpisami dotyczącymi osób poszukiwanych w celu ich aresztowania z zamiarem wydania lub ekstradycji, wpisami dotyczącymi osób zaginionych, wpisami dotyczącymi osób, których obecność jest wymagana do celów procedury sądowej, oraz wpisami dotyczącymi osób, wobec których należy przeprowadzić kontrole niejawne lub kontrole szczególne;
- f) przyczynia się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1).

Artykuł 5

Ogólna struktura ETIAS

ETIAS składa się z:

- a) systemu informacyjnego ETIAS, o którym mowa w art. 6;
- b) jednostki centralnej ETIAS, o której mowa w art. 7;
- c) jednostek krajowych ETIAS, o których mowa w art. 8.

Artykuł 6

Organizacja i architektura techniczna systemu informacyjnego ETIAS

1. Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) tworzy system informacyjny ETIAS i zapewnia jego zarządzanie techniczne.

2. System informacyjny ETIAS składa się z:

- a) systemu centralnego ETIAS, obejmującego listę ostrzegawczą ETIAS, o której mowa w art. 34;
- b) jednolitego interfejsu krajowego w każdym państwie członkowskim, który jest oparty na wspólnych specyfikacjach technicznych, jest identyczny dla wszystkich państw członkowskich i umożliwia systemowi centralnemu ETIAS bezpieczne łączenie się z krajową infrastrukturą graniczną i centralnymi punktami dostępu w państwach członkowskich, o których mowa w art. 50 ust. 2;
- c) bezpiecznej i szyfrowanej infrastruktury łączności między systemem centralnym ETIAS a jednolitymi interfejsami krajowymi;
- d) bezpiecznej infrastruktury łączności między systemem centralnym ETIAS a systemami informacyjnymi, o których mowa w art. 11;
- e) ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne;
- f) funkcji poczty elektronicznej;
- g) funkcji zabezpieczonego konta, umożliwiającej wnioskodawcom dostarczanie, w razie potrzeby, wszelkich wymaganych dodatkowych informacji lub dokumentów;
- h) narzędzia weryfikacji dla wnioskodawców;
- i) narzędzia umożliwiającego wnioskodawcom udzielanie lub cofanie zgody na dodatkowy okres zatrzymywania pliku ich wniosku;
- j) narzędzia umożliwiającego Europolowi i państwom członkowskim ocenę potencjalnego wpływu, jaki wprowadzenie nowych danych do listy ostrzegawczej ETIAS może mieć na odsetek wniosków przetwarzanych ręcznie;
- k) portalu dla przewoźników;
- l) bezpiecznej usługi sieciowej umożliwiającej systemowi centralnemu ETIAS na łączenie się z ogólnodostępną stroną internetową, aplikacją na urządzenia mobilne, funkcją poczty elektronicznej, funkcją zabezpieczonego konta, portalem dla przewoźników, narzędziem weryfikacji dla wnioskodawców, narzędziem dysponowania zgodą przez wnioskodawców, podmiotem pośredniczącym w realizacji płatności i bazami danych Interpolu;
- m) oprogramowania umożliwiającego jednostce centralnej ETIAS i jednostkom krajowym ETIAS rozpatrywanie wniosków i przeprowadzanie konsultacji z innymi jednostkami krajowymi ETIAS, o których to konsultacjach mowa w art. 28, i konsultacji z Europolem, o których mowa w art. 29;
- n) centralnego repozytorium danych do celów sprawozdawczych i statystycznych.

3. System centralny ETIAS, jednolite interfejsy krajowe, usługa sieciowa, portal dla przewoźników i infrastruktura łączności ETIAS wspólnie użytkują i ponownie wykorzystują, w zakresie, w jakim jest to technicznie możliwe, elementy sprzętu i oprogramowania systemu centralnego EES, jednolitych interfejsów krajowych EES, usługi sieciowej EES oraz infrastruktury łączności EES, o której mowa w rozporządzeniu (UE) 2017/2226.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia wymogów dotyczących funkcji zabezpieczonego konta, o której mowa w ust. 2 lit. g).

Artykuł 7

Jednostka centralna ETIAS

1. Niniejszym ustanawia się w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej jednostkę centralną ETIAS.
2. Jednostka centralna ETIAS jest operacyjna 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu. Odpowiada ona za:
 - a) weryfikację – zgodnie z art. 22 – w przypadku, gdy automatyczny proces przetwarzania wniosków wygenerował trafienie, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym, które wywołały to trafienie w systemie centralnym ETIAS, w tym na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34, w którymkolwiek z przeszukiwanych unijnych systemów informacyjnych, danych Europolu, każdej z baz danych Interpolu, o których mowa w art. 12 lub odpowiadają szczegółowym wskaźnikom ryzyka, o których mowa w art. 33, a w przypadku potwierdzenia lub wątpliwości – za zainicjowanie ręcznego przetwarzania wniosku, o czym mowa w art. 26;
 - b) zapewnienie aktualności danych, które wprowadza do plików wniosków zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 55 i 64;
 - c) określenie, ustanowienie, ocenę *ex ante*, wdrożenie, ocenę *ex post*, zmianę i usunięcie szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w art. 33, po konsultacji z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej;
 - d) zapewnienie rejestracji w plikach wniosków weryfikacji przeprowadzonych zgodnie z art. 22 i ich wyników;
 - e) przeprowadzanie regularnych kontroli przetwarzania wniosków oraz wdrażania art. 33, w tym regularne ocenianie ich wpływu na przestrzeganie praw podstawowych, w szczególności w zakresie prywatności i ochrony danych osobowych;
 - f) wskazanie, gdy jest to konieczne, państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczne przetwarzanie wniosków, o czym mowa w art. 25 ust. 2;
 - g) jeśli jest to niezbędne w przypadku problemów technicznych lub nieprzewidzianych okoliczności, ułatwianie konsultacji między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 28 oraz między odpowiedzialnym państwem członkowskim a Europolem, o których mowa w art. 29;
 - h) powiadomienie przewoźników o ewentualnej awarii systemu informacyjnego ETIAS, o czym mowa w art. 46 ust. 1;
 - i) powiadomienie jednostek krajowych ETIAS państw członkowskich o ewentualnej awarii systemu informacyjnego ETIAS, o czym mowa w art. 48 ust. 1;
 - j) przetwarzanie wniosków Europolu o przeglądanie danych znajdujących się w systemie centralnym ETIAS, o czym mowa w art. 53;
 - k) dostarczanie ogółowi społeczeństwa wszystkich istotnych informacji dotyczących składania wniosków o zezwolenie na podróż, o czym mowa w art. 71;
 - l) współpracę z Komisją w odniesieniu do kampanii informacyjnej, o której mowa w art. 72;
 - m) dostarczanie wsparcia w formie pisemnej osobom podróżującym, które napotkały trudności przy wypełnianiu formularza wniosku i zwróciły się o pomoc poprzez standardowy formularz kontaktowy; prowadzenie dostępnej online listy często zadawanych pytań i odpowiedzi;
 - n) zapewnianie działań następczych i regularnego składania sprawozdań Komisji na temat zgłoszonych nadużyć popełnianych przez komercyjne podmioty pośredniczące, o czym mowa w art. 15 ust. 5.
3. Jednostka centralna ETIAS publikuje roczne sprawozdanie z działalności. Sprawozdanie to obejmuje:
 - a) dane statystyczne dotyczące:
 - (i) liczby zezwoleń na podróż wydanych automatycznie przez system centralny ETIAS;
 - (ii) liczby wniosków zweryfikowanych przez jednostkę centralną ETIAS;

- (iii) liczby wniosków przetworzonych ręcznie przez każde państwo członkowskie;
 - (iv) liczby wniosków odrzuconych przez kraje trzecie i powody odrzucenia;
 - (v) stopnia dotrzymania terminów, o których mowa w art. 22 ust. 6, art. 27, art. 30 i art. 32;
- b) ogólne informacje dotyczące funkcjonowania jednostki centralnej ETIAS, jej działań określonych w niniejszym artykule oraz informacje dotyczące bieżących tendencji i trudności wpływających na wykonywanie jej zadań.

Roczne sprawozdanie z działalności jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 marca kolejnego roku.

Artykuł 8

Jednostki krajowe ETIAS

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ jako jednostkę krajową ETIAS.
2. Jednostki krajowe ETIAS odpowiadają za:
 - a) analizowanie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków o zezwolenie na podróż w przypadkach, w których automatyczny proces przetwarzania wniosków wygenerował trafienie, a jednostka centralna ETIAS zainicjowała ręczne przetwarzanie wniosku;
 - b) zapewnienie rejestracji w plikach wniosków zadań realizowanych na podstawie lit. a) i ich wyników;
 - c) zapewnienie aktualności danych, które wprowadzają do plików wniosków zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 55 i 64;
 - d) podejmowanie decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o którym mowa w art. 44;
 - e) zapewnienie koordynacji działań z innymi jednostkami krajowymi ETIAS i z Europolem w odniesieniu do próśb o konsultacje, o których mowa w art. 28 i 29;
 - f) zapewnianie wnioskodawcom informacji dotyczących procedury, którą należy zastosować w razie odwołania na podstawie art. 37 ust. 3;
 - g) unieważnianie i cofanie zezwoleń na podróż, o czym mowa w artykułach 40 i 41.
3. Państwa członkowskie zapewniają jednostkom krajowym ETIAS odpowiednie zasoby do wypełniania ich zadań z zachowaniem terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 9

Rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej

1. Niniejszym w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ustanawia się radę ETIAS ds. kontroli przesiewowej, która ma funkcję doradczą. W jej skład wchodzi: po jednym przedstawicielu każdej jednostki krajowej ETIAS oraz przedstawiciel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i przedstawiciel Europolu.
2. Konsultacje z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej prowadzą:
 - a) jednostka centralna ETIAS – w sprawie określenia, ustanowienia, oceny *ex ante*, wdrożenia, oceny *ex post*, zmiany lub usunięcia szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w art. 33;
 - b) państwa członkowskie – w sprawie wdrożenia listy ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34;
 - c) Europol – w sprawie wdrożenia listy ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34.
3. Do celów, o których mowa w ust. 2, rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej wydaje opinie, wytyczne, zalecenia i opisy najlepszych praktyk. Przy wydawaniu zaleceń rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej uwzględnia zalecenia wydane przez radę ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych.
4. Rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej zbiera się w razie potrzeby, lecz nie rzadziej niż dwa razy w roku. Za koszty i obsługę jej posiedzeń odpowiada Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

5. Rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej może zasięgać opinii rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych w konkretnych sprawach związanych z prawami podstawowymi, w szczególności dotyczących prywatności, ochrony danych osobowych i niedyskryminacji.
6. Na swoim pierwszym posiedzeniu rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej przyjmuje regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków.

Artykuł 10

Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych

1. Niniejszym powołuje się niezależną radę ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych, która pełni funkcje doradcze i oceniające. Składa się ona z urzędnika ds. praw podstawowych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, przedstawiciela forum konsultacyjnego ds. praw podstawowych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, przedstawiciela Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, przedstawiciela Europejskiej Rady Ochrony Danych ustanowionej w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i przedstawiciela Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej – bez uszczerbku dla ich kompetencji i niezależności.
2. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych przeprowadza regularne oceny i wydaje radzie ETIAS ds. kontroli przesiewowej zalecenia dotyczące wpływu przetwarzania wniosków oraz wdrażania art. 33 na prawa podstawowe, w szczególności w odniesieniu do prywatności, ochrony danych osobowych i niedyskryminacji.

Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych wspiera także radę ETIAS ds. kontroli przesiewowej w wykonywaniu jej zadań, gdy ta ostatnia zwróci się do niej o opinię w konkretnych sprawach związanych z prawami podstawowymi, w szczególności w odniesieniu do prywatności, ochrony danych osobowych i niedyskryminacji.

Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych ma dostęp do wyników kontroli, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. e).
3. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych zbiera się w razie potrzeby, lecz nie rzadziej niż dwa razy w roku. Za koszty i obsługę jej posiedzeń odpowiada Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Jej posiedzenia odbywają się w obiektach Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Obsługę sekretarską jej posiedzeń zapewnia Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Na swoim pierwszym posiedzeniu rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych przyjmuje regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków.
4. Jeden z członków rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych jest zapraszany do uczestnictwa w posiedzeniach rady ETIAS ds. kontroli przesiewowej, gdzie pełni funkcję doradczą. Członkowie rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych mają dostęp do informacji i dokumentacji rady ETIAS ds. kontroli przesiewowej.
5. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych publikuje sprawozdanie roczne. Sprawozdanie podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 11

Interoperacyjność z innymi systemami informacyjnymi UE

1. W celu umożliwienia weryfikacji, o której mowa w art. 20, zapewnia się interoperacyjność między systemem informacyjnym ETIAS, innymi systemami informacyjnymi UE oraz danymi Europolu.
2. Zmiany aktów prawnych ustanawiających systemy informacyjne UE, niezbędne do ustanowienia ich interoperacyjności z ETIAS, a także uzupełnienie niniejszego rozporządzenia o odnośne przepisy będą przedmiotem odrębnego instrumentu prawnego.

Artykuł 12

Przeprowadzanie kwerend w bazach danych Interpolu

System centralny ETIAS przeprowadza kwerendę w bazie Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) oraz w bazie Interpolu zawierającej dane dokumentów podróży powiązanych z notami (TDAWN). Kwerendy i weryfikacje są realizowane w taki sposób, by żadne informacje nie zostały ujawnione właścicielowi wpisu w bazie Interpolu.

Artykuł 13

Dostęp do danych przechowywanych w ETIAS

1. Dostęp do systemu informacyjnego ETIAS jest zarezerwowany wyłącznie dla należycie upoważnionego personelu jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS.

2. Dostęp służb granicznych do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 47 jest ograniczony do przeszukiwania systemu centralnego ETIAS w celu uzyskania informacji na temat statusu zezwolenia na podróż osoby podróżującej, która znajduje się na przejściu granicznym na granicy zewnętrznej, oraz do określonych danych, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit. a), c) i d). Ponadto służby graniczne są automatycznie informowane o markerach, o których mowa w art. 36 ust. 2 i 3 oraz powodach ich dołączenia.

Wyjątkowo, gdy marker wskazuje, iż zalecane jest przeprowadzenie na granicy kontroli drugiej linii lub gdy potrzebna jest weryfikacja dodatkowych danych do celów przeprowadzenia kontroli drugiej linii, służby graniczne korzystają z dostępu do systemu centralnego ETIAS, by uzyskać dodatkowe informacje, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. e) lub art. 44 ust. 6 lit. f).

3. Dostęp przewoźników do systemu informacyjnego ETIAS zgodnie z art. 45 jest ograniczony do wysyłania zapytań do systemu informacyjnego ETIAS w celu uzyskania informacji na temat statusu zezwolenia na podróż osoby podróżującej.

4. Dostęp organów imigracyjnych do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 49 jest ograniczony do uzyskania informacji na temat statusu zezwolenia na podróż osoby podróżującej, która znajduje się na terytorium ich państwa członkowskiego, oraz do określonych danych, o których mowa w tym artykule.

Dostęp organów imigracyjnych do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 65 ust. 3 ogranicza się do danych, o których mowa w tym artykule.

5. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy krajowe, o których mowa w ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu, oraz niezwłocznie przekazuje wykaz tych organów agencji eu-LISA zgodnie z art. 87 ust. 2. W wykazie tym należy określić, do jakich celów należycie upoważniony personel każdego organu ma mieć dostęp do danych znajdujących się w systemie informacyjnym ETIAS zgodnie z ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Niedyskryminacja i prawa podstawowe

Przetwarzanie danych osobowych w systemie informacyjnym ETIAS przez dowolnego użytkownika nie może skutkować dyskryminacją obywateli państw trzecich ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne ani żadne inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek ani orientację seksualną. Odbywa się ono z pełnym poszanowaniem godności i integralności ludzkiej oraz praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych. Szczególną uwagę należy poświęcić dzieciom, osobom starszym i osobom niepełnosprawnym. Dobro dziecka powinno być traktowane priorytetowo.

ROZDZIAŁ II

WNIOSEK

Artykuł 15

Praktyczne aspekty składania wniosku

1. Wnioskodawcy składają wniosek, wypełniając internetowy formularz wniosku za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, z odpowiednim wyprzedzeniem przed planowaną podróżą lub, jeśli już znajdują się na terytorium państw członkowskich, przed utratą ważności posiadanego przez nich już istniejącego zezwolenia na podróż.

2. Posiadacz zezwolenia na podróż może złożyć wniosek o nowe zezwolenie na podróż najwcześniej 120 dni przed utratą ważności posiadanego zezwolenia na podróż.

120 dni przed utratą ważności zezwolenia na podróż system centralny ETIAS automatycznie informuje posiadacza tego zezwolenia na podróż, z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej o:

a) dacie utraty ważności zezwolenia na podróż;

b) możliwości złożenia wniosku o nowe zezwolenie na podróż;

c) obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich.

3. Wszelkie skierowane do wnioskodawcy powiadomienia związane z jego wnioskiem o zezwolenie na podróż wysyła się na adres poczty elektronicznej podany przez wnioskodawcę w formularzu wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. g).

4. Wnioski mogą składać wnioskodawcy bądź komercyjne podmioty pośredniczące lub osoby upoważnione przez wnioskodawcę do złożenia wniosku w jego imieniu.
5. Komisja utworzy, w drodze aktu wykonawczego, formularz pozwalający na zgłaszanie nadużyć ze strony komercyjnych podmiotów pośredniczących, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Formularz ten udostępnia się za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Taki wypełniony formularz wysyłany jest do jednostki centralnej ETIAS, która podejmuje odpowiednie działania, w tym regularne składanie sprawozdań Komisji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Artykuł 16

Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne

1. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne umożliwiają obywatelom państw trzecich, którzy podlegają wymogowi posiadania zezwolenia na podróż, złożenie wniosku o zezwolenie na podróż, podanie danych wymaganych w formularzu wniosku zgodnie z art. 17 oraz uiszczenie opłaty za zezwolenie na podróż.
2. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne zapewniają wnioskodawcom bezpłatny, powszechny i łatwy dostęp do formularza wniosku. Zwraca się szczególną uwagę na dostępność tej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne dla osób niepełnosprawnych.
3. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne są dostępne we wszystkich językach urzędowych państw członkowskich.
4. W przypadku gdy język lub języki urzędowe państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 nie pokrywają się z językami, o których mowa w ust. 3, agencja eu-LISA udostępnia na ogólnodostępnej stronie internetowej i w aplikacji na urządzenia mobilne w co najmniej jednym z języków urzędowych takich państw zestawienia objaśnień dotyczących ETIAS, procedury składania wniosków, korzystania z ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne, a także przewodnik przedstawiający kolejno poszczególne etapy składania wniosku. Jeżeli dane państwo ma więcej niż jeden język urzędowy, takie zestawienie informacji jest konieczne tylko wtedy, gdy żaden z tych języków nie pokrywa się z językami, o których mowa w ust. 3.
5. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne informują wnioskodawców, w jakich językach można wypełnić formularz wniosku.
6. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne zapewniają wnioskodawcom funkcję utworzenia konta w celu umożliwienia wnioskodawcom dostarczania w razie potrzeby dodatkowych informacji lub dokumentów.
7. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne informują wnioskodawców o przysługującym im na mocy niniejszego rozporządzenia prawie do odwołania się od decyzji o odmowie wydania, cofnięciu lub unieważnieniu zezwolenia na podróż. W związku z tym ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja mobilna na urządzenia mobilne zawierają informacje o mającym zastosowanie prawie krajowym, właściwym organie, sposobie i terminie wniesienia odwołania oraz o ewentualnej pomocy ze strony krajowego organu ochrony danych.
8. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne umożliwiają wnioskodawcom wskazanie, że cel ich planowanego pobytu związany jest ze względami humanitarnymi lub zobowiązaniami międzynarodowymi.
9. Ogólnodostępna strona internetowa zawiera informacje, o których mowa w art. 71.
10. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe przepisy dotyczące działania ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne oraz szczegółowe przepisy dotyczące ochrony danych i bezpieczeństwa mające zastosowanie do ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne. Te szczegółowe przepisy oparte są na zarządzaniu ryzykiem związanym z bezpieczeństwem informacji i zasadach uwzględniania ochrony danych już w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Artykuł 17

Formularz wniosku i dane osobowe wnioskodawcy

1. Każdy wnioskodawca składa wypełniony formularz wniosku zawierający deklarację autentyczności, kompletności, prawidłowości i wiarygodności przedstawionych danych oraz deklarację zgodności z prawdą i wiarygodności złożonych oświadczeń. Każdy wnioskodawca musi również potwierdzić, że zrozumiał warunki wjazdu, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz że zrozumiał, iż przy każdym wjeździe może zostać zobowiązany do przedstawienia stosownych dokumentów uzupełniających. Małoletni składają formularz wniosku z podpisem elektronicznym osoby sprawującej stałą lub tymczasową władzę rodzicielską bądź z podpisem elektronicznym opiekuna prawnego.

2. Wnioskodawca podaje w formularzu wniosku następujące dane osobowe:
 - a) nazwisko (nazwisko rodowe), imię (imiona) (imiona nadane), nazwisko przy urodzeniu; data urodzenia, miejsce urodzenia, państwo urodzenia, płeć, aktualne obywatelstwo, imiona rodziców wnioskodawcy;
 - b) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe), jeśli je posiada;
 - c) inne obywatelstwa, jeśli je posiada;
 - d) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży;
 - e) data wydania i data upływu ważności dokumentu podróży;
 - f) adres domowy wnioskodawcy lub – w przypadku braku adresu – miasto i państwo zamieszkania;
 - g) adres e-mail oraz, jeśli są dostępne, numery telefonu;
 - h) poziom wykształcenia (podstawowe, średnie, wyższe lub brak wykształcenia);
 - i) wykonywany zawód (kategoria zawodowa); jeśli wniosek jest przetwarzany ręcznie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, odpowiedzialne państwo członkowskie może, zgodnie z art. 27, wezwać wnioskodawcę do przedłożenia dodatkowych informacji dotyczących dokładnej nazwy jego stanowiska oraz danych pracodawcy lub, w przypadku osób uczących się, nazwy ich placówki edukacyjnej;
 - j) państwo członkowskie pierwszego planowanego pobytu, oraz, nieobowiązkowo, adres pierwszego planowanego pobytu;
 - k) w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona), adres domowy, adres poczty elektronicznej osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego wnioskodawcy oraz, jeśli dostępny, numer telefonu tej osoby;
 - l) w przypadku gdy wnioskodawca powołuje się na status członka rodziny, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c):
 - (i) jego status członka rodziny;
 - (ii) nazwisko, imię (imiona), data urodzenia, miejsce urodzenia, państwo urodzenia, aktualne obywatelstwo, adres domowy, adres poczty elektronicznej i, jeśli dostępny, numer telefonu członka rodziny, z którym wnioskodawcę łączy więź rodzinna;
 - (iii) jego więź z tym członkiem rodziny zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE;
 - m) w przypadku wniosków wypełnianych przez osobę inną niż wnioskodawca – nazwisko, imię (imiona), nazwa firmy, organizacja (jeśli dotyczy), adres poczty elektronicznej, adres pocztowy oraz numer telefonu tej osoby, jeśli jest dostępny; powiązanie z wnioskodawcą i podpisane upoważnienie do reprezentowania go.
3. Wnioskodawca wybiera wykonywany zawód (kategorię zawodową) z pozycji zawartych w z góry określonej liście. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu określenia tej z góry określonej listy.
4. Ponadto wnioskodawca udziela odpowiedzi na następujące pytania:
 - a) czy w ciągu ostatnich dziesięciu lat, a w przypadku przestępstw terrorystycznych – w ciągu ostatnich dwudziestu lat, został skazany za jedno z przestępstw wymienionych w załączniku, a jeżeli tak to kiedy i w którym kraju;
 - b) czy w ciągu ostatnich dziesięciu lat przebywał na określonym obszarze ogarniętym wojną lub konfliktem i jakie były przyczyny tego pobytu;
 - c) czy był on podmiotem jakichkolwiek decyzji nakazujących mu opuszczenie terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 lub jakichkolwiek decyzji nakazujących powrót wydanych w ciągu ostatnich dziesięciu lat.
5. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane określające treść i format pytań, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu w sposób umożliwiający wnioskodawcom udzielenie jasnych i precyzyjnych odpowiedzi.

6. Jeżeli wnioskodawca odpowie twierdząco na którekolwiek z pytań, o których mowa w ust. 4, będzie musiał odpowiedzieć w formularzu wniosku na dodatkowy uprzednio ustalony zestaw pytań, wybierając odpowiedzi ze z góry określonej listy. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane określające treść i format tych dodatkowych pytań oraz z góry określonej listy odpowiedzi na te pytania.
7. Dane, o których mowa w ust. 2 i 4, są wprowadzane przez wnioskodawcę w alfabecie łacińskim.
8. W momencie gdy zostaje złożony formularz wniosku, system informacyjny ETIAS pobiera adres IP, z którego wysłano formularz wniosku.
9. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wymogi dotyczące formatu danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu i które mają zostać podane w formularzu wniosku, a także parametrów i weryfikacji stosowanych w celu zapewnienia kompletności wniosku i spójności tych danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Artykuł 18

Opłata za zezwolenie na podróż

1. Wnioskodawca uiszcza opłatę za zezwolenie na podróż w wysokości 7 EUR od każdego wniosku.
2. Z opłaty za zezwolenie na podróż zwolnieni są wnioskodawcy, którzy w momencie składania wniosku mają poniżej osiemnastu lub powyżej siedemdziesięciu lat.
3. Opłata za zezwolenie na podróż jest pobierana w euro.
4. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane w sprawie sposobu i procedury uiszczania opłaty za zezwolenie na podróż oraz zmian wysokości tej opłaty. Zmiany tej wysokości uwzględniają ewentualny wzrost kosztów, o których mowa w art. 85.

ROZDZIAŁ III

TWORZENIE PLIKU WNIOSKU ORAZ ANALIZOWANIE WNIOSKU PRZEZ SYSTEM CENTRALNY ETIAS

Artykuł 19

Dopuszczalność i tworzenie pliku wniosku

1. Po tym jak wniosek zostanie złożony, system informacyjny ETIAS automatycznie weryfikuje, czy:
 - a) wszystkie pola formularza wniosku są wypełnione i zawierają wszystkie elementy, o których mowa w art. 17 ust. 2 i 4;
 - b) pobrano opłatę za zezwolenie na podróż.
2. Jeżeli spełnione zostały warunki ust. 1 lit a) i b), wniosek jest uznany za dopuszczalny. System centralny ETIAS niezwłocznie i automatycznie tworzy plik wniosku i przypisuje mu numer wniosku.
3. Po stworzeniu pliku wniosku system centralny ETIAS zapisuje i przechowuje następujące dane:
 - a) numer wniosku;
 - b) informację na temat statusu, z której wynika, że zwrócono się o zezwolenie na podróż;
 - c) dane osobowe, o których mowa w art. 17 ust. 2 i, w stosownych przypadkach, w art. 17 ust. 4 i 6, w tym trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży;
 - d) dane, o których mowa w art. 17 ust. 8;
 - e) datę i godzinę złożenia formularza wniosku, a także informację o dokonanej płatności za zezwolenie na podróż i niepowtarzalny numer referencyjny tej płatności.
4. Po stworzeniu pliku wniosku system centralny ETIAS sprawdza, czy w systemie centralnym ETIAS istnieje już inny plik wniosku tego wnioskodawcy, przez porównanie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), z danymi osobowymi w plikach wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. W przypadku stwierdzenia takiej sytuacji system centralny ETIAS łączy nowy plik wniosku z wszystkimi poprzednimi plikami wniosków stworzonymi dla tego samego wnioskodawcy.

5. Po utworzeniu pliku wniosku wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie, w którym wyjaśnia się, że podczas przetwarzania wniosku może on zostać poproszony o przedłożenie dodatkowych informacji lub dokumentów lub, w wyjątkowych przypadkach, o stawienie się na rozmowę. Powiadomienie takie zawiera:

- a) informację o statusie, potwierdzającą złożenie wniosku o zezwolenie na podróż; oraz
- b) numer wniosku.

Powiadomienie to umożliwia wnioskodawcy skorzystanie z narzędzia weryfikacji przewidzianego w art. 6 ust. 2 lit. h).

Artykuł 20

Przetwarzanie automatyczne

1. Pliki wniosków są automatycznie przetwarzane przez system centralny ETIAS w celu znalezienia trafień. System centralny ETIAS analizuje każdy plik wniosku indywidualnie.

2. System centralny ETIAS porównuje odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), b), c), d), f), g), j), k) i m) oraz art. 17 ust. 8, z danymi znajdującymi się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w: systemie centralnym ETIAS, SIS, EES, VIS, Eurodac, danych Europolu i bazach Interpolu, SLTD oraz TDAWN.

W szczególności system centralny ETIAS weryfikuje:

- a) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu w SIS jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony;
- b) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu w SLTD jako utracony, skradziony lub unieważniony;
- c) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis do celów odmowy wjazdu i pobytu;
- d) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis odnoszący się do osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i ekstradycji;
- e) czy wnioskodawca i dokument podróży odpowiadają cofniętemu lub unieważnionemu zezwoleniu na podróż w systemie centralnym ETIAS lub zezwoleniu, którego wydania odmówiono;
- f) czy podane we wniosku dane dotyczące dokumentu podróży odpowiadają danym w innym wniosku o zezwolenie na podróż związanym z innymi danymi identyfikacyjnymi, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), w systemie centralnym ETIAS;
- g) poprzez kwerendę w EES – czy wnioskodawca jest obecnie zgłoszony jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu lub czy był w przeszłości zgłoszony jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu;
- h) poprzez kwerendę w EES – czy wnioskodawcy odmówiono wjazdu;
- i) czy w VIS zarejestrowano decyzję o odmowie, unieważnieniu lub cofnięciu wizy krótkoterminowej wnioskodawcy;
- j) czy dane podane we wniosku pokrywają się z danymi zarejestrowanymi w danych Europolu;
- k) czy wnioskodawca jest zarejestrowany w Eurodac;
- l) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zarejestrowanemu w pliku w TDAWN;
- m) w przypadku, gdy wnioskodawcą jest małoletni – czy osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny:
 - (i) podlega figurującemu w SIS wpisowi odnoszącemu się do osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i ekstradycji;
 - (ii) podlega figurującemu w SIS wpisowi do celów odmowy wjazdu i pobytu.

3. System centralny ETIAS weryfikuje, czy wnioskodawca odpowiedział twierdząco na którekolwiek z pytań wymienionych w art. 17 ust. 4 i czy wnioskodawca nie podał adresu domowego, lecz jedynie miasto i państwo zamieszkania, zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. f).
4. System centralny ETIAS porównuje odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), b), c), d), f), g), j), k) i m) oraz art. 17 ust. 8, z danymi figurującymi na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34.
5. System centralny ETIAS porównuje odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), c), f), h) oraz i), ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, o których mowa w art. 33.
6. System centralny ETIAS dodaje do pliku wniosku adnotację do każdego trafienia uzyskanego na podstawie ust. 2–5.
7. W przypadku gdy dane zapisane w pliku wniosku odpowiadają danym wywołującym trafienie na podstawie ust. 2 i 4, system centralny ETIAS wskazuje, w stosownych przypadkach, państwo lub państwa członkowskie, które wprowadziły lub dostarczyły dane wywołujące trafienie, i zapisuje tę informację w pliku wniosku.
8. Jeśli na podstawie ust. 2 lit. j) i ust. 4 uzyskano trafienie, a żadne państwo członkowskie nie dostarczyło danych, które je wywołały, system centralny ETIAS ustala, czy odnośne dane zostały wprowadzone przez Europol i zapisuje tę informację w pliku wniosku.

Artykuł 21

Wyniki automatycznego przetwarzania wniosków

1. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5 nie generuje żadnego trafienia, system centralny ETIAS automatycznie wydaje zezwolenie na podróż zgodnie z art. 36 i powiadamia wnioskodawcę zgodnie z art. 38.
2. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5 generuje co najmniej jedno trafienie, wniosek jest przetwarzany zgodnie z procedurą określoną w art. 22.
3. Jeśli w procesie weryfikacji określonym w art. 22, zostanie potwierdzone, że dane zapisane w pliku wniosku odpowiadają danym wywołującym trafienie podczas przetwarzania automatycznego zgodnie z art. 20 ust. 2–5, lub jeśli tożsamość wnioskodawcy po przeprowadzeniu takiej weryfikacji nadal budzi wątpliwości, wniosek jest przetwarzany zgodnie z procedurą określoną w art. 26.
4. Jeśli proces automatycznego przetwarzania na podstawie art. 20 ust. 3 generuje informację, że wnioskodawca udzielił odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z pytań wymienionych w art. 17 ust. 4, i nie generuje żadnych innych trafień, wniosek przesyłany jest do jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego do ręcznego przetwarzania zgodnie z art. 26.

Artykuł 22

Weryfikacja przez jednostkę centralną ETIAS

1. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5 generuje co najmniej jedno trafienie, system centralny ETIAS automatycznie konsultuje się z jednostką centralną ETIAS.
2. W przypadku takiej konsultacji jednostka centralna ETIAS posiada dostęp do pliku wniosku oraz jakichkolwiek powiązanych z nim innych plików wniosków, a także do wszystkich trafień wygenerowanych podczas automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5 oraz do informacji ustalonych przez system centralny ETIAS na mocy art. 20 ust. 7 i 8.
3. Jednostka centralna ETIAS weryfikuje, czy dane zapisane w pliku wniosku odpowiadają:
 - a) szczegółowym wskaźnikom ryzyka, o których mowa w art. 33;
 - b) danym zawartym w systemie centralnym ETIAS, w tym na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34;
 - c) danym występującym w jednym z przeszukiwanych unijnych systemów informacyjnych;
 - d) w danym Europolu; lub

e) danym występującym w bazach danych Interpolu SLTD lub TDAWN.

4. Jeżeli dane nie odpowiadają innym danym, a proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5 nie wygenerował żadnego innego trafienia, jednostka centralna ETIAS usuwa fałszywe trafienie z pliku wniosku, a system centralny ETIAS automatycznie wydaje zezwolenie na podróż zgodnie z art. 36.

5. Jeżeli dane odpowiadają danym wnioskodawcy lub jeśli tożsamość wnioskodawcy nadal budzi wątpliwości, wniosek jest przetwarzany ręcznie zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

6. Jednostka centralna ETIAS przeprowadza ręczne przetwarzanie w ciągu maksymalnie 12 godzin od otrzymania pliku wniosku.

Artykuł 23

Wspieranie celów SIS

1. Do celów art. 4 lit. e) system centralny ETIAS porównuje odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), b) oraz d), z danymi zawartymi w SIS w celu stwierdzenia, czy wnioskodawca jest przedmiotem jednego z następujących wpisów:

a) wpisu dotyczącego osób zaginionych;

b) wpisu dotyczącego osób, których obecność jest wymagana do celów procedury sądowej;

c) wpisu wprowadzonego w celu przeprowadzenia kontroli niejawnej lub kontroli szczególnej.

2. W przypadku gdy porównanie, o którym mowa w ust. 1, wygeneruje co najmniej jedno trafienie, system centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do jednostki centralnej ETIAS. Jednostka centralna ETIAS weryfikuje, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym zawartym we wpisie, który wywołał to trafienie, i jeśli weryfikacja to potwierdzi, system centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu. Następnie to biuro Sirene weryfikuje, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym zawartym we wpisie, który wywołał trafienie, i podejmuje wszelkie odpowiednie działania następcze.

System centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu wywołującego trafienie w SIS podczas przetwarzania automatycznego, o którym mowa w art. 20, także wtedy, gdy po weryfikacji przez jednostkę centralną ETIAS na podstawie art. 22 wpis ten stał się podstawą do ręcznego przetwarzania wniosku zgodnie z art. 26.

3. Powiadomienie przekazane do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, zawiera następujące dane:

a) nazwisko (nazwiska), imię (imiona) i, jeżeli istnieje, pseudonim (pseudonimy);

b) miejsce i datę urodzenia;

c) płeć;

d) obywatelstwo oraz, jeżeli istnieją, inne obywatelstwa;

e) państwo członkowskie pierwszego planowanego pobytu oraz adres pierwszego planowanego pobytu, jeśli jest znany;

f) adres domowy wnioskodawcy lub – w przypadku braku adresu – miasto i państwo zamieszkania;

g) informacje dotyczące statusu zezwolenia na podróż, z których wynika, czy zezwolenie zostało wydane, czy odmówiono jego wydania, czy też podlega ono ręcznemu przetwarzaniu zgodnie z art. 26;

h) informację o trafieniu lub trafieniach uzyskanych zgodnie z ust. 1 i 2, wraz z datą i godziną ich uzyskania.

4. System centralny ETIAS dodaje do pliku wniosku adnotację o każdym trafieniu uzyskanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 24

Przepisy szczególne dla członków rodzin obywateli Unii lub innych obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii

1. W przypadku obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), zezwolenie na podróż zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 jest rozumiane jako decyzja wydana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wskazująca, że nie ma przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, aby stwierdzić, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa lub wysokie ryzyko epidemiologiczne zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.

2. W przypadku gdy o zezwolenie na podróż ubiega się obywatel państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), zastosowanie mają następujące przepisy szczególne:

a) wnioskodawca nie odpowiada na pytanie, o którym mowa w art. 17 ust. 4 lit. c);

b) wnioskodawca zwolniony jest z opłaty, o której mowa w art. 18.

3. Przetwarzając wniosek o zezwolenie na podróż obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), system centralny ETIAS nie weryfikuje:

a) poprzez kwerendę w EES, o której mowa w art. 20 ust. 2 lit. g), czy wnioskodawca jest obecnie zgłoszony jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu lub czy był w przeszłości zgłoszony jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu;

b) czy wnioskodawca odpowiada osobie, której dane są zapisane w Eurodac, o czym mowa w art. 20 ust. 2 lit. k).

Nie mają zastosowania szczególne wskaźniki ryzyka oparte na ryzyku nielegalnej imigracji, określone na podstawie art. 33.

4. Nie odmawia się wydania zezwolenia na podróż z powodu ryzyka nielegalnej imigracji, o czym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c).

5. Jeśli automatyczne przetwarzanie, na mocy art. 20, wygenerowało trafienie odpowiadające wpisowi do celów odmowy wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, jednostka krajowa ETIAS weryfikuje, na jakiej podstawie wydano decyzję prowadzącą do dokonania wpisu w SIS. Jeśli podstawa ta wiąże się z ryzykiem nielegalnej imigracji, wpis ten nie jest brany pod uwagę przy przeprowadzaniu oceny wniosku. Jednostka krajowa ETIAS podejmuje działania zgodne z art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

6. Stosuje się również następujące przepisy:

a) w powiadomieniu określonym w art. 38 ust. 1 wnioskodawca otrzymuje informacje dotyczące faktu, że przy przekraczaniu granicy zewnętrznej musi on być w stanie udowodnić, że jest członkiem rodziny obywatela korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, o czym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c); informacje te obejmują także przypomnienie, że członek rodziny obywatela korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się posiadający zezwolenie na podróż ma prawo wjazdu jedynie wówczas, gdy temu członkowi rodziny towarzyszy lub dołącza do niego obywatel korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się;

b) wniesienie odwołania, o którym mowa w art. 37 ust. 3, odbywa się zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE;

c) okres zatrzymywania pliku wniosku, o którym mowa w art. 54 ust. 1, wynosi:

(i) tyle samo co okres ważności zezwolenia na podróż;

(ii) pięć lat od ostatniej decyzji o odmowie wydania, unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37, 40 i 41. Jeżeli dane znajdujące się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w jednym z systemów informacyjnych UE, w danych Europolu, w bazach danych Interpolu SLTD lub TDAWN, na liście ostrzegawczej ETIAS lub w regułach kontroli przesiewowej ETIAS i będące podstawą takiej decyzji zostaną usunięte przed upływem okresu pięciu lat, plik wniosku jest usuwany w ciągu siedmiu dni od daty usunięcia danych w rekordzie, pliku lub wpisie. W tym celu system centralny ETIAS regularnie i automatycznie sprawdza, czy nadal spełniane są warunki zatrzymywania tych plików wniosków, o których mowa w niniejszym punkcie. Jeżeli nie są już one spełniane, usuwa on automatycznie plik wniosku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

Aby ułatwić złożenie nowego wniosku po upływie okresu ważności zezwolenia na podróż ETIAS, plik wniosku może być przechowywany w systemie centralnym ETIAS przez dodatkowy okres nie dłuższy niż trzy lata od zakończenia okresu ważności zezwolenia na podróż i jedynie wówczas, gdy w wyniku zapytania o zgodę wnioskodawca dobrowolnie i wyraźnie wyraził zgodę za pomocą oświadczenia z podpisem elektronicznym. Zapytania o zgodę muszą być przedstawiane w sposób pozwalający wyraźnie odróżnić je od pozostałych kwestii, w zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, oraz z użyciem jasnego i prostego języka, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.

Zgoda jest wymagana po przekazaniu informacji na podstawie art. 15 ust. 2. Automatycznie przekazywana informacja przypomina wnioskodawcy o celu zatrzymywania danych, zgodnie z informacjami, o których mowa w art. 71 lit. o).

ROZDZIAŁ IV

ANALIZOWANIE WNIOSKU PRZEZ JEDNOSTKI KRAJOWE ETIAS

Artykuł 25

Odpowiedzialne państwo członkowskie

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczne przetwarzanie wniosków na podstawie art. 26, („odpowiedzialne państwo członkowskie”) jest wskazywane przez system centralny ETIAS w następujący sposób:

- a) jeżeli zostanie ustalone, że tylko jedno państwo członkowskie wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienie na podstawie art. 20, to odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo członkowskie.
- b) jeżeli zostanie ustalone, że kilka państw członkowskich wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienia na podstawie art. 20, to odpowiedzialnym państwem członkowskim jest:
 - (i) państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane dotyczące wpisu, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. d); lub
 - (ii) jeśli żadne z tych danych nie odnoszą się do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. d), państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane dotyczące wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. c); lub
 - (iii) jeśli żadne z tych danych nie odnoszą się do wniosku, o którym mowa albo w art. 20 ust. 2 lit. c) albo lit. d), państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane odnoszące się do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a);
- c) jeżeli zostanie ustalone, że kilka państw członkowskich wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienia na podstawie art. 20, lecz żadne z tych danych nie odnoszą się do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), c) ani d), to odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane.

Do celów lit. a) i c) akapitu pierwszego trafienia wywołane przez dane, których nie wprowadziło ani nie dostarczyło żadne państwo członkowskie, nie są brane pod uwagę w celu ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Gdy ręczne przetwarzanie wniosku nie jest spowodowane danymi wprowadzonymi lub dostarczonymi przez jedno z państw członkowskich, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo członkowskie pierwszego planowanego pobytu.

2. System centralny ETIAS wskazuje w pliku wniosku odpowiedzialne państwo członkowskie. Gdy system centralny ETIAS nie jest w stanie wskazać odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1, wskazuje je jednostka centralna ETIAS.

Artykuł 26

Ręczne przetwarzanie wniosków przez jednostki krajowe ETIAS

1. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5 wygenerował co najmniej jedno trafienie, wniosek jest przetwarzany ręcznie przez jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Ta jednostka krajowa ETIAS posiada dostęp do pliku wniosku oraz wszelkich powiązanych z nim innych plików wniosków, a także do wszelkich trafień wygenerowanych podczas automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2–5. Jednostka centralna ETIAS informuje jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego o tym, czy ustalono, że jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich lub Europol wprowadziły lub dostarczyły dane, które wywołały trafienie na mocy art. 20 ust. 2 lub 4. Jeśli ustalono, że jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich wprowadziły lub dostarczyły dane, które wywołały takie trafienie, jednostka centralna ETIAS określa również, o które państwa członkowskie chodzi.

2. Po ręcznym przetworzeniu wniosku jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego:
 - a) wydaje zezwolenie na podróż; lub
 - b) odmawia wydania zezwolenia na podróż.
3. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2 wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego:
 - a) odmawia wydania zezwolenia na podróż, jeżeli trafienie dotyczy jednej lub więcej weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) i c).
 - b) ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż, jeżeli trafienie dotyczy jakiegokolwiek weryfikacji, o której mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) i d)–m).
4. Jeśli proces automatycznego przetwarzania określony w art. 20 ust. 3 wygenerował informację, że wnioskodawca udzielił odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z pytań wymienionych w art. 17 ust. 4, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż.
5. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 4 wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż.
6. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 5 wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż. W żadnym przypadku jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego nie może podjąć decyzji automatycznie na podstawie trafienia opartego o szczegółowe wskaźniki ryzyka. W każdym przypadku jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego dokonuje indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej migracji i wysokiego ryzyka epidemiologicznego.
7. System informacyjny ETIAS rejestruje wszystkie operacje przetwarzania danych przeprowadzone na potrzeby oceny na podstawie niniejszego artykułu dokonywanej przez jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub przez jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje zgodnie z art. 28. Operacje te są rejestrowane automatycznie, a informacje o nich są automatycznie wprowadzane do pliku wniosku. Wskazują one datę i godzinę każdej operacji, dane wykorzystane do przeprowadzenia kwerendy w innych unijnych systemach informacyjnych, dane powiązane z otrzymanym trafieniem oraz członka personelu, który przeprowadził ocenę ryzyka.

Wyniki oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego oraz uzasadnienie decyzji o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż zapisywane są w pliku wniosku przez członka personelu, który przeprowadził tę ocenę ryzyka.

Artykuł 27

Wezwanie wnioskodawcy do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów

1. Jeśli jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego uzna, że informacje podane przez wnioskodawcę w formularzu wniosku nie są wystarczające do podjęcia przez nią decyzji o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż, może ona wezwać wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wzywa wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów także na wniosek państwa członkowskiego, z którym prowadzi konsultacje zgodnie z art. 28.
2. Wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów przekazuje się z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f), na adres poczty elektronicznej zapisany w pliku wniosku. W wezwaniu do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów wyraźnie precyzuje się, które informacje lub dokumenty wnioskodawca jest zobowiązany przedstawić, oraz zamieszcza się w nim wykaz języków, w których można je przedstawić. W wykazie wymienia się co najmniej język angielski lub język francuski lub język niemiecki, chyba że wśród wymienianych języków znajduje się jeden z języków urzędowych państwa trzeciego, którego obywatelstwo zadeklarował wnioskodawca. Jeżeli wymagane są dodatkowe dokumenty, wzywa się również do dostarczenia elektronicznej kopii oryginalnych dokumentów. W terminie 10 dni od daty otrzymania wezwania wnioskodawca przekazuje dodatkowe informacje lub dokumenty bezpośrednio jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego z wykorzystaniem funkcji zabezpieczonego konta, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. g). Wnioskodawca przedstawia takie informacje lub dokumenty w jednym z języków wymienionych w wezwaniu. Wnioskodawca nie jest wzywany do dostarczenia oficjalnych tłumaczeń. Wymagać można jedynie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do oceny wniosku ETIAS.

3. Do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów, o czym mowa w ust. 1, krajowa jednostka ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wykorzystuje z góry określoną listę opcji. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane określające treść i format tej z góry określonej listy opcji.

4. W wyjątkowych okolicznościach i, w ostateczności, po rozpatrzeniu dodatkowych informacji lub dokumentów, gdy utrzymują się poważne wątpliwości co do informacji lub dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego może zaprosić wnioskodawcę na rozmowę w jego państwie zamieszkania w swoim konsulacie położonym najbliżej miejsca zamieszkania wnioskodawcy. Wyjątkowo oraz jeśli jest to w interesie wnioskodawcy, rozmowa może się odbyć w konsulacie położonym w państwie innym niż państwo zamieszkania wnioskodawcy.

Jeśli konsulat położony najbliżej miejsca zamieszkania wnioskodawcy znajduje się od niego w odległości ponad 500 km, wnioskodawcy oferuje się możliwość przeprowadzenia rozmowy za pomocą środków komunikacji audiowizualnej na odległość. Jeśli wspomniana odległość wynosi mniej niż 500 km, wnioskodawca i jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego mogą wspólnie uzgodnić wykorzystanie takich środków komunikacji audiowizualnej. Jeżeli wykorzystuje się takie środki komunikacji audiowizualnej, rozmowa prowadzona jest przez jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub, wyjątkowo, przez jeden z konsulatów tego państwa. Audiowizualne środki komunikacji na odległość zapewniają odpowiedni poziom bezpieczeństwa i poufności.

Powód wezwania do przeprowadzenia rozmowy zapisywany jest w pliku wniosku.

5. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wymogi dotyczące środków komunikacji audiowizualnej, o których mowa w ust. 4, w tym w zakresie przepisów dotyczących ochrony danych, bezpieczeństwa i poufności, oraz przyjmuje przepisy dotyczące testowania odpowiednich narzędzi, ich wyboru oraz przyjmuje przepisy dotyczące ich działania.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

6. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wysyła zaproszenie na rozmowę do wnioskodawcy z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f), na adres poczty elektronicznej zapisany w pliku wniosku. Zaproszenie na rozmowę wysyła się w ciągu 72 godzin od przedstawienia przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Zaproszenie na rozmowę zawiera informacje o tym, które państwo członkowskie je wysłało, o możliwościach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, oraz odpowiednie dane kontaktowe. Wnioskodawca jak najszybciej, lecz nie później niż pięć dni po wysłaniu zaproszenia na rozmowę, kontaktuje się z jednostką krajową ETIAS lub z konsulem, aby uzgodnić odpowiadającą obu stronom datę i godzinę rozmowy oraz ustalić ewentualne odbycie rozmowy na odległość. Rozmowa odbywa się w ciągu 10 dni od wysłania zaproszenia.

System centralny ETIAS zapisuje zaproszenie na rozmowę w pliku wniosku.

7. Jeżeli po wysłaniu zaproszenia na rozmowę zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu wnioskodawca nie stawi się na rozmowie, wniosek zostaje odrzucony zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. g). Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o tym wnioskodawcę.

8. Do celów rozmowy, o której mowa w ust. 4, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wskazuje kwestie, które ma poruszyć osoba prowadząca rozmowę. Kwestie te wynikają z powodów, dla których zdecydowano o przeprowadzeniu rozmowy.

Rozmowa prowadzona z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość odbywa się w języku jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która zdecydowała o jej przeprowadzeniu, lub w języku, który wybrała do celów przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów.

Rozmowa odbywająca się w konsulacie jest prowadzona w oficjalnym języku państwa trzeciego, na którego terenie mieści się konsulat, lub w innym języku uzgodnionym przez wnioskodawcę i konsulat.

Po zakończeniu rozmowy osoba ją prowadząca sporządza opinię wraz z uzasadnieniem jej zalecenia.

Kwestie, których dotyczyła rozmowa, oraz opinia zostają wprowadzone do formularza, który należy zapisać w pliku wniosku tego samego dnia, w którym odbyła się rozmowa.

9. Po przedłożeniu przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów zgodnie z ust. 2 system centralny ETIAS zapisuje i przechowuje te informacje lub dokumenty w pliku wniosku. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wprowadza do pliku wniosku dodatkowe informacje lub dokumenty przedstawione w trakcie rozmowy przeprowadzonej na mocy ust. 6.

Wgląd w formularz wypełniony w wyniku rozmowy oraz dodatkowe informacje lub dokumenty zarejestrowane w pliku wniosku służą wyłącznie do celów oceny wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie, do celów przeprowadzenia postępowania odwoławczego oraz do celów przetworzenia nowego wniosku tego samego wnioskodawcy.

10. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wznawia analizę wniosku z chwilą przedstawienia przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów, lub – w stosownych przypadkach – z dniem odbycia się rozmowy.

Artykuł 28

Konsultacje z innymi państwami członkowskimi

1. Jeżeli zostanie ustalone, że jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienie zgodnie z art. 20 ust. 7, po przeprowadzeniu weryfikacji zgodnie z art. 22 jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym jednostki krajowe ETIAS tego państwa członkowskiego lub tych państw członkowskich, co rozpoczyna proces konsultacji pomiędzy nimi a jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

2. Jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje, mają dostęp do pliku wniosku do celów tych konsultacji.

3. Jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje:

a) przedstawiają pozytywną opinię w sprawie wniosku wraz z uzasadnieniem; lub

b) przedstawiają negatywną opinię w sprawie wniosku wraz z uzasadnieniem.

Ta pozytywna lub negatywna opinia zostaje zapisana w pliku wniosku przez jednostkę krajową ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje.

4. Po otrzymaniu odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego także może przeprowadzić konsultacje z jednostkami krajowymi ETIAS jednego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich. Jeśli wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji zostało wystosowane zgodnie z art. 27 ust. 1 w imieniu państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, to po otrzymaniu odpowiedzi wnioskodawcy na to wezwanie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego konsultuje się z jednostką krajową ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje. W takich wypadkach jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje, mają również dostęp do odpowiednich dodatkowych informacji lub dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę na wezwanie jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego i związanych ze sprawą będącą przedmiotem konsultacji. Jeżeli konsultacje prowadzi się z kilkoma państwami członkowskimi, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia koordynację tych działań.

5. Jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, udziela odpowiedzi w ciągu 60 godzin od daty powiadomienia o konsultacjach. Brak odpowiedzi w tym terminie uznaje się za pozytywną opinię w sprawie wniosku.

6. W trakcie konsultacji prośba o nie oraz udzielone odpowiedzi są przekazywane za pośrednictwem oprogramowania, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m), oraz są udostępniane jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

7. Jeżeli jednostka krajowa ETIAS co najmniej jednego państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, przedstawi negatywną opinię w sprawie wniosku, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego odmawia wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37. Niniejszy ustęp pozostaje to bez uszczerbku dla art. 44.

8. Jeśli jest to niezbędne w przypadkach problemów technicznych lub nieprzewidzianych okoliczności, jednostka centralna ETIAS wskazuje odpowiedzialne państwo członkowskie oraz państwa członkowskie, z którymi należy przeprowadzić konsultacje, oraz ułatwia konsultacje między państwami członkowskimi na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 29

Konsultacje z Europolem

1. Jeżeli zostanie ustalone, że Europol wprowadził lub dostarczył dane, które wywołały trafienie zgodnie z art. 20 ust. 8 niniejszego rozporządzenia, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym Europol, co rozpoczyna proces konsultacji pomiędzy Europolem a jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Konsultacje takie są prowadzone zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794, w szczególności jego rozdziałem IV.

2. W przypadku konsultacji z Europolem jednostka centralna ETIAS przekazuje Europolowi odpowiednie dane z pliku wniosku oraz trafienia, które są konieczne do celów konsultacji.

3. W żadnym razie Europol nie ma dostępu do danych osobowych dotyczących wykształcenia wnioskodawcy, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. h).
4. W przypadku konsultacji na podstawie ust. 1 Europol przedstawia opinię w sprawie wniosku wraz z uzasadnieniem. Opinia Europolu jest udostępniana jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która zapisuje ją w pliku wniosku.
5. Po otrzymaniu odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego może przeprowadzić konsultacje z Europolem. W takich przypadkach jednostka krajowa ETIAS przekazuje Europolowi odpowiednie dodatkowe informacje lub dokumenty przedstawione przez wnioskodawcę w związku z wnioskiem o zezwolenie na podróż, w sprawie którego prowadzone są konsultacje z Europolem.
6. Europol udziela odpowiedzi w ciągu 60 godzin od daty powiadomienia o konsultacjach. Brak odpowiedzi ze strony Europolu w tym terminie uznaje się za pozytywną opinię w sprawie wniosku.
7. W trakcie konsultacji prośba o nie oraz udzielone odpowiedzi są przekazywane za pośrednictwem oprogramowania, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m), oraz są udostępniane jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego.
8. Jeżeli Europol przedstawi negatywną opinię w sprawie wniosku, a jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego podejmie decyzję o wydaniu zezwolenia na podróż, uzasadnia ona tę decyzję i zapisuje uzasadnienie w pliku wniosku.
9. Jeśli jest to niezbędne w przypadkach problemów technicznych lub nieprzewidzianych okoliczności, jednostka centralna ETIAS wskazuje odpowiedzialne państwo członkowskie i ułatwia konsultacje między tym państwem członkowskim a Europolem na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 30

Terminy powiadamiania wnioskodawcy

W ciągu 96 godzin od daty złożenia wniosku, który jest dopuszczalny zgodnie z art. 19, wnioskodawca otrzymuje powiadomienie, z którego wynika:

- a) czy jego zezwolenie na podróż zostało wydane czy też odmówiono jego wydania; lub
- b) że zostaje wezwany do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów oraz że może zostać zaproszony na rozmowę, ze wskazaniem maksymalnych okresów przetwarzania wniosku mających zastosowanie zgodnie z art. 32 ust. 2.

Artykuł 31

Narzędzie weryfikacji

Komisja opracowuje narzędzie weryfikacji, aby umożliwić wnioskodawcom monitorowanie postępów w rozpatrywaniu ich wniosków oraz sprawdzanie okresów ważności i statusów zezwoleń na podróż (ważne, odmówiono ich wydania, unieważnione lub cofnięte). Narzędzie to udostępnia się za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji mobilnej na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16.

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu dokładniejszego określenia narzędzia weryfikacji.

Artykuł 32

Decyzja w sprawie wniosku

1. Decyzja w sprawie wniosku jest podejmowana nie później niż 96 godzin po złożeniu wniosku, który jest dopuszczalny zgodnie z art. 19.
2. W drodze wyjątku, gdy wysłane zostanie wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów oraz gdy wnioskodawca zapraszany jest na rozmowę, termin określony w ust. 1 niniejszego artykułu zostaje przedłużony. Decyzję w sprawie takich wniosków podejmuje się nie później niż 96 godzin po przedstawieniu przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów. Gdy wnioskodawca zapraszany jest na rozmowę zgodnie z art. 27 ust. 4, decyzję w sprawie wniosku podejmuje się nie później niż 48 godzin po przeprowadzeniu tej rozmowy.
3. Przed upływem terminów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, podejmuje się decyzję o:
 - a) wydaniu zezwolenia na podróż zgodnie z art. 36; lub
 - b) odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37.

ROZDZIAŁ V

REGUŁY KONTROLI PRZESIEWOWEJ ETIAS I LISTA OSTRZEGAWCZA ETIAS

Artykuł 33

Reguły kontroli przesiewowej ETIAS

1. Reguły kontroli przesiewowej ETIAS są algorytmem umożliwiającym profilowanie określone w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679, poprzez porównanie, zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia, danych zapisanych w pliku wniosku w systemie centralnym ETIAS ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, ustanawianymi przez jednostkę centralną ETIAS na podstawie art. 4 niniejszego artykułu, wskazującymi na ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne. Jednostka centralna ETIAS rejestruje reguły kontroli przesiewowej ETIAS w systemie centralnym ETIAS.

2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 89 w celu dalszego określenia ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego na podstawie:

- a) statystyk wygenerowanych przez EES, wskazujących na odbiegające od normy liczby przekroczeń dozwolonego okresu pobytu oraz odmów wjazdu w określonej grupie osób podróżujących;
- b) statystyk wygenerowanych przez ETIAS zgodnie z art. 84, wskazujących, że w określonej grupie osób podróżujących liczba odmów wydania zezwolenia na podróż z powodu ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji oraz wysokiego ryzyka epidemiologicznego odbiega od normy;
- c) statystyk wygenerowanych przez ETIAS zgodnie z art. 84 oraz przez EES, wskazujących na powiązania między informacjami zebranymi przy użyciu formularza wniosku a informacjami na temat przekraczania przez osoby podróżujące dozwolonego okresu pobytu i na temat odmów wjazdu;
- d) informacji – dostarczonych przez państwa członkowskie i popartych faktami i dowodami – na temat szczegółowych wskaźników ryzyka dla bezpieczeństwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa stwierdzonych przez dane państwo członkowskie;
- e) informacji – dostarczonych przez państwa członkowskie i popartych faktami i dowodami – wskazujących, że w określonej grupie osób podróżujących w odniesieniu do danego państwa członkowskiego liczba osób przekraczających dozwolony okres pobytu oraz liczba odmów wjazdu odbiegają od normy;
- f) dostarczonych przez państwa członkowskie informacji dotyczących konkretnego wysokiego ryzyka epidemiologicznego, jak również informacji uzyskanych w wyniku nadzoru epidemiologicznego i ocen ryzyka, przedstawionych przez ECDC oraz przekazanych przez WHO informacji o ogniskach epidemicznych.

3. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego ryzyka zdefiniowane w niniejszym rozporządzeniu i w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, będące podstawą szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Co najmniej co sześć miesięcy przeprowadza się przegląd szczegółowych ryzyk i w razie konieczności Komisja przyjmuje nowy akt wykonawczy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

4. Na podstawie szczegółowych ryzyk określonych zgodnie z ust. 3 jednostka centralna ETIAS ustanawia zestaw szczegółowych wskaźników ryzyka będących kombinacją danych dotyczących co najmniej jednej z poniższych kwestii:

- a) grupa wiekowa, płeć, obywatelstwo;
- b) państwo i miasto zamieszkania;
- c) poziom wykształcenia (podstawowe, średnie, wyższe lub brak wykształcenia);
- d) wykonywany zawód (kategoria zawodowa).

5. Szczegółowe wskaźniki ryzyka są ukierunkowane i proporcjonalne. W żadnym wypadku nie opierają się na wyłącznie na płci ani wieku danej osoby. W żadnym wypadku nie opierają się na informacjach ujawniających kolor skóry danej osoby, jej rasę, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, przekonania polityczne lub inne, religię lub przekonania światopoglądowe, członkostwo w związkach zawodowych, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność lub orientację seksualną.

6. Szczegółowe wskaźniki ryzyka są określane, ustanawiane, oceniane *ex ante*, wdrażane, oceniane *ex post*, zmieniane i usuwane przez jednostkę centralną ETIAS po konsultacji z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej.

Artykuł 34

Lista ostrzegawcza ETIAS

1. Lista ostrzegawcza ETIAS zawiera dane dotyczące osób, które są podejrzane o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa lub o udział w nich, lub osób, względem których istnieją przesłanki faktyczne lub uzasadnione podstawy – oparte na ogólnej ocenie danej osoby – aby sądzić, że osoby te popełnią przestępstwo terrorystyczne lub inne poważne przestępstwo. Lista ostrzegawcza ETIAS jest częścią systemu centralnego ETIAS.

2. Listę ostrzegawczą ETIAS tworzy się na podstawie informacji dotyczących przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, wprowadza do listy ostrzegawczej ETIAS Europol, bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/794, lub wprowadzają je państwa członkowskie. Europol lub każde z państw członkowskich są odpowiedzialne za wszelkie wprowadzone przez siebie dane. Lista ostrzegawcza ETIAS zawiera informacje o dacie i godzinie zapisu poszczególnych elementów danych dokonanego przez Europol lub przez państwo członkowskie.

4. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, lista ostrzegawcza ETIAS składa się z danych zawierających co najmniej jeden z następujących elementów:

- a) nazwisko;
- b) nazwisko przy urodzeniu;
- c) data urodzenia;
- d) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe);
- e) dokument lub dokumenty podróży (rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu lub dokumentów podróży);
- f) adres domowy;
- g) adres e-mail;
- h) numer telefonu;
- i) nazwa, adres e-mail, adres pocztowy, numer telefonu firmy lub organizacji;
- j) adres IP.

Następujące elementy danych, o ile są dostępne, dodaje się do odpowiednich pozycji, składających się z co najmniej jednego elementu danych, wymienionych powyżej: imię (imiona), miejsce urodzenia, państwo urodzenia, płeć i obywatelstwo.

Artykuł 35

Obowiązki i zadania w odniesieniu do listy ostrzegawczej ETIAS

1. Przed wprowadzeniem przez Europol danych do listy ostrzegawczej ETIAS Europol:

- a) ustala, czy informacje te są adekwatne, prawdziwe i wystarczająco ważne, aby zostały włączone do listy ostrzegawczej ETIAS;
- b) ocenia ich przypuszczalny wpływ na odsetek wniosków przetwarzanych ręcznie;
- c) weryfikuje, czy ich odnośne dane odpowiadają wpisowi dokonанemu w SIS.

2. eu-LISA ustanawia specjalne narzędzie do celów oceny na podstawie ust. 1 lit. b).

3. Jeżeli weryfikacja przeprowadzona na podstawie ust. 1 lit. c) wykaze, że dane odpowiadają wpisowi dokonанemu w SIS, nie wprowadza się ich do listy ostrzegawczej ETIAS. W przypadku gdy warunki wykorzystania danych do celów dokonania wpisu w SIS są spełnione, pierwszeństwo zostanie udzielone wpisowi w SIS.

4. Państwa członkowskie i Europol odpowiadają za prawdziwość danych, o których mowa w art. 34 ust. 2, wprowadzonych przez siebie do listy ostrzegawczej ETIAS, oraz za aktualność tych danych.

5. Europol regularnie, a co najmniej raz w roku, ocenia i weryfikuje na bieżąco prawdziwość elementów danych wprowadzonych przez siebie do listy ostrzegawczej ETIAS. Państwa członkowskie regularnie, a co najmniej raz w roku, oceniają i weryfikują na bieżąco prawdziwość elementów danych wprowadzonych przez siebie do listy ostrzegawczej ETIAS. Europol i państwa członkowskie opracowują i wdrażają wspólną procedurę służącą zapewnieniu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.

6. W wyniku przeglądu państwa członkowskie i Europol wycofują dane z listy ostrzegawczej ETIAS, w przypadku gdy wykazano, że przyczyny ich wprowadzenia przestały być aktualne albo że dane są przestarzałe lub nieaktualne.

7. Lista ostrzegawcza ETIAS i narzędzie oceny, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, są opracowywane pod kątem technicznym i prowadzone przez agencję eu-LISA. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych specyfikacje techniczne listy ostrzegawczej ETIAS oraz te narzędzia oceny. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

WYDANIE, ODMOWA WYDANIA, UNIEWAŻNIENIE LUB COFNIĘCIE ZEZWOLENIA NA PODRÓŻ

Artykuł 36

Wydanie zezwolenia na podróż

1. W przypadku gdy analiza wniosku zgodnie z procedurami określonymi w rozdziałach III, IV i V wskazuje, że nie ma przesłanek faktycznych ani uzasadnionych podstaw opartych na przesłankach faktycznych, aby stwierdzić, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne, system centralny ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wydaje zezwolenie na podróż.

2. W przypadku wątpliwości co do istnienia wystarczających powodów odmowy wydania zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ma możliwość, w tym po przeprowadzeniu rozmowy, wydania zezwolenia na podróż, do którego dołącza marker zalecający służbom granicznym przeprowadzenie kontroli drugiej linii.

Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego może także dołączyć taki marker na wniosek konsultowanego państwa członkowskiego. Taki marker jest widoczny tylko dla służb granicznych.

Marker zostaje automatycznie usunięty po tym, jak służby graniczne dokonają kontroli i zarejestrują wpis dotyczący wjazdu w EES.

3. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ma możliwość dodania markera wskazującego służbom granicznym i innym organom mającym dostęp do danych zawartych w systemie centralnym ETIAS, że konkretne trafienie wywołane podczas przetwarzania wniosku zostało ocenione i stwierdzono, że było to fałszywe trafienie, lub że ręczne przetwarzanie wniosku wykazało, że nie było powodów do odmowy wydania zezwolenia na podróż.

4. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 89 akty delegowane w celu wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń poprzez ustanowienie przepisów i procedur służących unikaniu konfliktów z wpisami w innych systemach informacyjnych oraz w celu ustalenia warunków i kryteriów dołączania markera i okresu jego obowiązywania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

5. Zezwolenie na podróż zachowuje ważność przez trzy lata lub do końca okresu ważności dokumentu podróży zarejestrowanego podczas składania wniosku, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza, oraz jest ważne na terytorium państw członkowskich.

6. Zezwolenie na podróż nie daje automatycznie prawa do wjazdu ani do pobytu.

Artykuł 37

Odmowa wydania zezwolenia na podróż

1. Odmawia się wydania zezwolenia na podróż, jeżeli wnioskodawca:

- a) korzysta z dokumentu podróży, który w SIS został zgłoszony jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony;
- b) stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa;
- c) stwarza ryzyko nielegalnej imigracji;
- d) stwarza wysokie ryzyko epidemiologiczne;
- e) jest osobą, wobec której dokonano w SIS wpisu do celów odmowy wjazdu i pobytu;

- f) nie odpowiedział na wniosek o dodatkowe informacje lub dokumenty w terminie określonym w art. 27;
- g) nie stawił się na rozmowę, o której mowa w art. 27 ust. 4.

2. Odmawia się wydania zezwolenia na podróż również w przypadkach, w których – w momencie składania wniosku – istnieją uzasadnione i poważne wątpliwości co do autentyczności danych, wiarygodności oświadczeń wnioskodawcy, dokumentów uzupełniających dostarczonych przez wnioskodawcę lub prawdziwości ich treści.

3. Wnioskodawcom, którym odmówiono wydania zezwolenia na podróż, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję w sprawie wniosku, i zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje udzielane są w jednym z języków urzędowych państwa, którego obywatelem jest wnioskodawca, wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001.

4. Wcześniejsza odmowa wydania zezwolenia na podróż nie powoduje automatycznie odrzucenia nowego wniosku. Nowy wniosek jest oceniany na podstawie wszystkich dostępnych informacji.

Artykuł 38

Powiadomienie o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż

1. W momencie, gdy zezwolenie na podróż zostało wydane, wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające:

- a) wyraźne stwierdzenie, że wydano zezwolenie na podróż, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż;
- b) datę rozpoczęcia i datę wygaśnięcia zezwolenia na podróż;
- c) wyraźne stwierdzenie, że przy wjeździe wnioskodawca będzie musiał przedstawić ten sam dokument podróży, który wskazał w formularzu wniosku, a wszelkie zmiany dokumentu podróży będą wymagać złożenia nowego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż;
- d) przypomnienie warunków wjazdu określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz przypomnienie, że pobyt krótkoterminowy nie może przekraczać 90 dni w dowolnym okresie 180 dni;
- e) przypomnienie, że samo posiadanie zezwolenia na podróż nie daje automatycznie prawa do wjazdu;
- f) przypomnienie, że służby graniczne mogą wymagać na granicach zewnętrznych okazania dokumentów uzupełniających w celu weryfikacji spełnienia warunków wjazdu i pobytu;
- g) przypomnienie, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich;
- h) link do usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2226, umożliwiającej obywatelom państw trzecich zweryfikowanie w dowolnym momencie dozwolonego pobytu pozostającego im do wykorzystania;
- i) w stosownych przypadkach informację o państwach członkowskich, do których wnioskodawca ma prawo się udać;
- j) link do ogólnodostępnej strony internetowej ETIAS zawierającej informacje na temat możliwości zwrócenia się przez wnioskodawcę o cofnięcie zezwolenia na podróż, możliwości cofnięcia zezwolenia na podróż, jeżeli warunki jego wydania nie są już spełniane, oraz możliwości jego unieważnienia jeżeli okazuje się, że w momencie wydania tego zezwolenia nie były spełnione warunki jego wydania;
- k) informacje o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13–16 rozporządzenia nr (WE) nr 45/2001 oraz art. 15–18 rozporządzenia (UE) 2016/679; dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego państwa członkowskiego pierwszego planowanego pobytu – jeśli zezwolenie na podróż zostało wydane przez system centralny ETIAS – lub odpowiedzialnego państwa członkowskiego – jeśli zezwolenie na podróż zostało wydane przez jednostkę krajową ETIAS.

2. W przypadku odmowy wydania zezwolenia na podróż wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające:

- a) wyraźne stwierdzenie, że odmówiono wydania zezwolenia na podróż, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż;

- b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która odmówiła wydania zezwolenia na podróż;
- c) stwierdzenie przyczyn odmowy wydania zezwolenia na podróż, wskazujące odnośną przyczynę z wykazu zamieszczonego w art. 37 ust. 1 i 2, co umożliwi wnioskodawcy wniesienie odwołania;
- d) informację o prawie do wniesienia odwołania oraz o terminie wniesienia odwołania; link do informacji, o których mowa w art. 16 ust. 7 na stronie internetowej;
- e) informacje o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13, 14, 15 i 16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 15, 16, 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2016/679; dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

3. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje standardowy formularz odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Artykuł 39

Dane, które należy dodać do pliku wniosku w następstwie decyzji o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż

1. W przypadku gdy podjęto decyzję o wydaniu zezwolenia na podróż, system centralny ETIAS lub – w przypadku gdy decyzję podjęto w następstwie ręcznego przetwarzania wniosku, jak przewidziano w rozdziale IV – jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego niezwłocznie dodaje do pliku wniosku następujące dane:

- a) informację na temat statusu wskazującą, że wydano zezwolenie na podróż;
- b) informację, czy zezwolenie na podróż wydał system centralny ETIAS, czy wydano je w następstwie ręcznego przetwarzania wniosku; w tym drugim przypadku należy podać nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która podjęła decyzję;
- c) datę decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż;
- d) datę rozpoczęcia i datę wygaśnięcia okresu ważności zezwolenia na podróż;
- e) wszelkie markery dołączone do zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 36 ust. 2 i 3, wraz z uzasadnieniem dołączenia tych markerów, oraz dodatkowe informacje potrzebne do przeprowadzenia kontroli drugiej linii w przypadku zastosowania art. 36 ust. 2 oraz dodatkowe informacje na potrzeby służb granicznych w przypadku zastosowania art. 36 ust. 3.

2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 89 akty delegowane w celu dalszego określenia rodzaju dodatkowych informacji, jakie mogą zostać dodane, oraz ich języka i formatów, a także określenia uzasadnienia dołączenia markerów.

3. W przypadku gdy podjęto decyzję o odmowie wydania zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego dodaje do pliku wniosku następujące dane:

- a) informację na temat statusu wskazującą, że odmówiono wydania zezwolenia na podróż;
- b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która odmówiła wydania zezwolenia na podróż;
- c) datę decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż;
- d) przyczyny odmowy wydania zezwolenia na podróż, z podaniem odnośnej przyczyny z wykazu zamieszczonego w art. 37 ust. 1 i 2.

4. Oprócz danych, o których mowa w ust. 1 i 3, w przypadku gdy podjęto decyzję o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego podaje także powody swojej ostatecznej decyzji, chyba że dana decyzja jest odmową opartą na negatywnej opinii konsultowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 40

Unieważnienie zezwolenia na podróż

1. Zezwolenie na podróż zostaje unieważnione, jeżeli okazuje się, że w momencie wydania tego zezwolenia nie były spełnione warunki jego wydania. Zezwolenie na podróż unieważnia się na podstawie jednej lub kilku przyczyn odmowy wydania zezwolenia na podróż, określonych w art. 37 ust. 1 i 2.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody świadczące o tym, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania, jednostka krajowa ETIAS tego państwa członkowskiego unieważnia to zezwolenie na podróż.
3. Osobie, której zezwolenie na podróż zostało unieważnione, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję o unieważnieniu zezwolenia, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje przekazywane są w jednym z języków urzędowych państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, którego to państwa obywatelem jest wnioskodawca.
4. Uzasadnienie decyzji o unieważnieniu zezwolenia na podróż jest rejestrowane w pliku wniosku przez członka personelu, który przeprowadził ocenę ryzyka.

Artykuł 41

Cofnięcie zezwolenia na podróż

1. Zezwolenie na podróż zostaje cofnięte, jeżeli okazuje się, że warunki jego wydania przestały być spełniane. Zezwolenie na podróż zostaje cofnięte na podstawie jednej lub kilku przyczyn odmowy wydania zezwolenia na podróż, określonych w art. 37 ust. 1.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody świadczące o tym, że warunki wydania zezwolenia na podróż przestały być spełniane, jednostka krajowa ETIAS tego państwa członkowskiego cofa zezwolenie na podróż.
3. Bez uszczerbku dla ust. 2, jeżeli w SIS rejestruje się nowy wpis dotyczący odmowy wjazdu i pobytu lub dotyczący dokumentu podróży zgłoszonego jako utracony, ukradziony, przywłaszczony lub unieważniony, SIS informuje o tym system centralny ETIAS. System centralny ETIAS sprawdza, czy ten nowy wpis odpowiada ważnemu zezwoleniu na podróż. Jeżeli tak jest, wówczas system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które dokonało tego wpisu. W przypadku zgłoszenia nowego wpisu do celów odmowy wjazdu i pobytu jednostka krajowa ETIAS cofa zezwolenie na podróż. Jeżeli zezwolenie na podróż jest powiązane z dokumentem podróży zgłoszonym w SIS lub SLTD jako utracony, ukradziony, przywłaszczony lub unieważniony, jednostka krajowa ETIAS dokonuje ręcznego przetwarzania pliku wniosku.
4. Nowe dane wprowadzane do listy ostrzegawczej ETIAS są porównywane z danymi z plików wniosków w systemie centralnym ETIAS. System centralny ETIAS weryfikuje, czy te nowe dane odpowiadają ważnemu zezwoleniu na podróż. Jeżeli tak jest, wówczas system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które wprowadziło nowe dane, lub – jeżeli nowe dane zostały wprowadzone przez Europol – jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego pierwszego planowanego pobytu, które zadeklarował wnioskodawca zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. j). Ta jednostka krajowa ETIAS ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa i cofa zezwolenie na podróż, jeżeli stwierdzi, że warunki jego przyznania nie są już spełniane.
5. W przypadku gdy w EES zostaje zarejestrowany wpis dotyczący odmowy wjazdu w odniesieniu do posiadacza ważnego zezwolenia na podróż i wpis ten jest uzasadniony z powodu B lub I wymienionego w części B załącznika V do rozporządzenia (UE) 2016/399, system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które odmówiło wjazdu. Jednostka krajowa ETIAS ocenia, czy warunki przyznania zezwolenia na podróż są nadal spełniane, i jeżeli nie są – cofa zezwolenie na podróż.
6. Uzasadnienie decyzji o cofnięciu zezwolenia na podróż jest rejestrowane w pliku wniosku przez członka personelu, który przeprowadził ocenę ryzyka.
7. Wnioskodawcy, którego zezwolenie na podróż zostało cofnięte, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję o cofnięciu zezwolenia, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje przekazuje się w jednym z języków urzędowych państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, którego to państwa obywatelem jest wnioskodawca.
8. Zezwolenie na podróż może zostać cofnięte na wniosek wnioskodawcy. Wniesienie odwołania nie jest możliwe w przypadku cofnięcia na tej podstawie. W przypadku gdy wnioskodawca w momencie złożenia takiego wniosku przebywa na terytorium jednego z państw członkowskich, cofnięcie staje się skuteczne z chwilą opuszczenia tego terytorium przez wnioskodawcę oraz od momentu utworzenia w EES odnośnego wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu, zgodnie z art. 16 ust. 3 i art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Artykuł 42

Powiadomienie o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż

W przypadku unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające:

- a) wyraźne stwierdzenie, że zezwolenie na podróż zostało unieważnione lub cofnięte, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż;
- b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż;
- c) stwierdzenie przyczyn unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż, z podaniem mającej zastosowanie przyczyny z wykazu zamieszczonego w art. 37 ust. 1 i 2, co umożliwi wnioskodawcy wniesienie odwołania;
- d) informację o prawie do wniesienia odwołania, o terminie wniesienia odwołania oraz link do odnośnych informacji, o których mowa w art. 16 ust. 7 na stronie internetowej;
- e) wyraźne stwierdzenie, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich;
- f) informacje o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13–16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 15–18 rozporządzenia (UE) 2016/679; dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

Artykuł 43

Dane, które należy dodać do pliku wniosku w następstwie decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż

1. W przypadku gdy podjęto decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż, niezwłocznie dodaje do pliku wniosku następujące dane:

- a) informację na temat statusu wskazującą, że zezwolenie na podróż zostało unieważnione lub cofnięte;
- b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż; oraz
- c) datę decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż.

2. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż, w pliku wniosku wskazuje także przyczynę lub przyczyny unieważnienia lub cofnięcia mające zastosowanie na podstawie art. 37 ust. 1 i 2, albo wskazuje, że zezwolenie na podróż cofnięte na wniosek wnioskodawcy na podstawie art. 41 ust. 8.

Artykuł 44

Wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej – ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub z powodu zobowiązań międzynarodowych

1. W przypadku gdy wniosek został uznany za dopuszczalny na podstawie art. 19, państwo członkowskie, do którego zainteresowany obywatel państwa trzeciego zamierza się udać, może w drodze wyjątku wydać zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, jeżeli dane państwo członkowskie uzna to za konieczne ze względów humanitarnych zgodnie z jego prawem krajowym, z uwagi na interes państwowy lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, niezależnie od faktu, że:

- a) proces ręcznego przetwarzania na podstawie art. 26 nie został jeszcze zakończony; lub
- b) odmówiono wydania zezwolenia na podróż lub zezwolenie zostało unieważnione lub cofnięte.

Takie zezwolenia są na ogół ważne wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, które wydało to zezwolenie. Jednakże w drodze wyjątku mogą one również zostać wydane z ważnością obejmującą terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, pod warunkiem wyrażenia zgody przez każde z tych państw członkowskich za pośrednictwem swojej jednostki krajowej ETIAS. W przypadku gdy jednostka krajowa ETIAS rozważy wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej obejmującej kilka państw członkowskich, odpowiedzialne państwo członkowskie konsultuje się z jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy o zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wniesiono lub gdy zezwolenie takie wydano w okolicznościach, o których mowa w lit. a) akapitu pierwszego niniejszego ustępu, nie wstrzymuje to procesu ręcznego przetwarzania wniosku umożliwiającego o wydanie zezwolenia na podróż bez ograniczenia ważności terytorialnej.

2. Do celów ust. 1 wnioskodawca może skontaktować się z jednostką centralną ETIAS, podając numer swojego wniosku i państwo członkowskie, do którego zamierza się udać, oraz wskazując, że podróż ta ma się odbyć ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, o czym mowa na ogólnodostępnej stronie internetowej i w aplikacji na urządzenia mobilne. Po nawiązaniu takiego kontaktu jednostka centralna ETIAS przekazuje informacje jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, do którego dany obywatel państwa trzeciego zamierza się udać, i rejestruje te informacje w pliku wniosku.

3. Jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, do którego dany obywatel państwa trzeciego zamierza się udać, może zwrócić się do wnioskodawcy o dodatkowe informacje lub dokumenty i może wyznaczyć ostateczny termin ich przedłożenia. Taka prośba o informacje zostaje przekazana za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f), na adres poczty elektronicznej zarejestrowany w pliku wniosku, i zamieszcza się w niej wykaz języków, w jakich informacje lub dokumenty mogą zostać przedłożone. W wykazie tym wymienia się co najmniej język angielski lub język francuski lub język niemiecki, chyba że wśród wymienianych języków znajduje się jeden z języków urzędowych państwa trzeciego, którego obywatelstwo zadeklarował wnioskodawca. Od wnioskodawcy nie wymaga się dostarczenia oficjalnych tłumaczeń na te języki. Wnioskodawca przekazuje dodatkowe informacje lub dokumenty bezpośrednio jednostce krajowej ETIAS za pomocą funkcji zabezpieczonego konta, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. g). Po przedłożeniu dodatkowych informacji lub dokumentów system centralny ETIAS rejestruje i przechowuje te informacje lub dokumenty w pliku wniosku. Te dodatkowe informacje lub dokumenty zarejestrowane w pliku wniosku są konsultowane wyłącznie do celów oceny wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie, do celów przeprowadzenia postępowania odwoławczego lub do celów przetworzenia nowego wniosku tego samego wnioskodawcy.

4. Zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej jest ważne przez okres maksymalnie 90 dni, licząc od daty pierwszego wjazdu na podstawie tego zezwolenia.

5. Do zezwoleń na podróż wydanych na podstawie niniejszego artykułu może zostać dołączony marker na podstawie art. 36 ust. 2 lub 3.

6. W przypadku wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej jednostka krajowa ETIAS, która wydała to zezwolenie, dodaje do pliku wniosku następujące dane:

- a) informację na temat statusu wskazującą, że wydano zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej;
- b) informację o państwie członkowskim lub państwach członkowskich, do których posiadacz zezwolenia na podróż ma prawo się udać, oraz okres ważności tego zezwolenia na podróż;
- c) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS państwa członkowskiego, która wydała zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej;
- d) datę decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej;
- e) odniesienie do względów humanitarnych, interesu państwowego lub przywoływanych zobowiązań międzynarodowych;
- f) wszelkie markery dołączone do zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 36 ust. 2 i 3, wraz z uzasadnieniem dołączenia tych markerów, oraz dodatkowe informacje potrzebne do przeprowadzenia kontroli drugiej linii w przypadku zastosowania art. 36 ust. 2 oraz dodatkowe informacje na potrzeby służb granicznych w przypadku zastosowania art. 36 ust. 3.

W przypadku gdy jednostka krajowa ETIAS wydaje zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej bez informacji ani dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę, jednostka ta rejestruje i przechowuje w pliku wniosku odpowiednie informacje lub dokumenty uzasadniające tę decyzję.

7. W przypadku wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wnioskodawca otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające:

- a) wyraźne stwierdzenie, że wydano zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż;
- b) datę rozpoczęcia i datę wygaśnięcia zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej;
- c) wyraźne wskazanie państw członkowskich, do których posiadacz danego zezwolenia na podróż ma prawo się udać, oraz informację, że może on podróżować jedynie w obrębie terytorium tych państw członkowskich;
- d) przypomnienie, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium danego państwa członkowskiego, objętego zakresem wydanego zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej;

- e) link do usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2226, umożliwiającej obywatelom państw trzecich zweryfikowanie w dowolnym momencie dozwolonego pobytu pozostającego im do wykorzystania.

ROZDZIAŁ VII

KORZYSTANIE Z ETIAS PRZEZ PRZEWOŹNIKÓW

Artykuł 45

Dostęp do danych do celów weryfikacji przez przewoźników

1. Przewoźnicy lotniczy, przewoźnicy morscy i przewoźnicy międzynarodowi przewożący grupy drogą lądową autokarami przesyłają zapytanie do systemu informacyjnego ETIAS, aby zweryfikować, czy obywatele państw trzecich podlegający wymogowi posiadania zezwolenia na podróż posiadają ważne zezwolenie na podróż.

2. Bezpieczny dostęp do portalu dla przewoźników, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. k), obejmujący możliwość korzystania z rozwiązań technologii mobilnej, pozwala przewoźnikom na przesłanie zapytania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przed wejściem pasażera na pokład. Przewoźnik dostarcza dane z dokumentu podróży zawarte w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego i wskazuje państwo członkowskie wjazdu. W drodze odstępstwa, w przypadku tranzytu na lotnisku przewoźnik nie ma obowiązku weryfikowania, czy obywatel państwa trzeciego posiada ważne zezwolenie na podróż.

System informacyjny ETIAS, za pośrednictwem portalu dla przewoźników, udziela odpowiedzi „OK” lub „NOT OK”, wskazując czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż. Jeżeli wydano zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 44, odpowiedź udzielona przez system centralny ETIAS uwzględnia państwo (państwa) członkowskie, na którego (których) terytorium zezwolenie jest ważne, jak również państwo członkowskie wjazdu wskazane przez przewoźnika. Przewoźnicy mogą przechowywać przesłane informacje i otrzymane odpowiedzi zgodnie z mającym zastosowaniem prawem. Odpowiedź „OK/NOT OK” nie może być uznawana za decyzję o zezwoleniu na wjazd lub o odmowie wjazdu wydawaną zgodnie rozporządzeniem (UE) 2016/399.

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe przepisy dotyczące warunków działania portalu dla przewoźników oraz mające zastosowanie przepisy dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

3. Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych system uwierzytelnienia zarezerwowany wyłącznie dla przewoźników w celu umożliwienia należycie upoważnionym członkom personelu przewoźników dostęp do portalu dla przewoźników do celów przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu. Przy ustanawianiu systemu uwierzytelnienia uwzględnia się zarządzanie ryzykiem związanym z bezpieczeństwem informacji i zasady uwzględniania ochrony danych już w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

4. W ramach portalu dla przewoźników wykorzystywana jest oddzielna baza danych przeznaczona wyłącznie do odczytu, która jest codziennie aktualizowana poprzez jednokierunkowe pobieranie minimalnego niezbędnego podzbioru danych przechowywanych w ETIAS. eu-LISA jest odpowiedzialna za bezpieczeństwo portalu dla przewoźników, za bezpieczeństwo przechowywanych w nim danych osobowych i za proces pobierania danych osobowych do oddzielnej bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu.

5. Przewoźnicy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podlegają karom przewidzianym zgodnie z art. 26 ust. 2 konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach („konwencja wykonawcza do układu z Schengen”) i art. 4 dyrektywy Rady 2001/51/WE⁽¹⁾, jeżeli przewożą obywateli państw trzecich, którzy, mimo że są objęci wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, nie posiadają ważnego zezwolenia na podróż.

6. W ramach odstępstwa od ust. 5 niniejszego artykułu, jeśli przewoźnicy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za przewóz tego samego obywatela podlegają już karom przewidzianym w art. 26 ust. 2 konwencji wykonawczej do układu z Schengen i art. 4 dyrektywy 2001/51/WE, kary, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania.

7. Do celów wdrożenia ust. 5 lub do celów rozstrzygnięcia ewentualnych sporów związanych z jego stosowaniem, eu-LISA prowadzi rejestr wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzonych przez przewoźników w ramach portalu dla przewoźników. Zapisy w tym rejestrze wskazują datę i godzinę każdej operacji, dane wykorzystywane do przeprowadzania wyszukiwania, dane przekazane w ramach portalu dla przewoźników i nazwę danego przewoźnika.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniająca postanowienia art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 187 z 10.7.2001, s. 45).

Zapisy w rejestrze przechowuje się przez okres dwóch lat. Zapisy w rejestrze są chronione przed nieupoważnionym dostępem przez stosowanie odpowiednich środków.

8. Jeżeli obywatelom państwa trzeciego odmówiono wjazdu, każdy przewoźnik, który dowiózł ich na granicę zewnętrzną drogą powietrzną, morską i lądową, jest zobowiązany do natychmiastowego ponownego przyjęcia za nich odpowiedzialności. Na żądanie służb granicznych przewoźnicy są zobowiązani do przewiezienia obywateli państw trzecich do państwa trzeciego, z którego obywatele ci zostali przetransportowani, do państwa trzeciego, które wydało dokument podróży uprawniający tych obywateli do podróżowania, albo do dowolnego innego państwa trzeciego, do którego obywatele ci zostaną na pewno przyjęci.

9. W drodze odstępstwa od ust. 1, przez pierwsze trzy lata od rozpoczęcia stosowania ETIAS weryfikacja, o której mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowa dla przewoźników przewożących grupy drogą lądową autokarami i nie mają do nich zastosowania przepisy, o których mowa w ust. 5.

Artykuł 46

Procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych przez przewoźników

1. Jeżeli dokonanie zapytania, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnicy są zwolnieni z obowiązku weryfikacji spełnienia wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż. Jeżeli agencja eu-LISA wykryje taką awarię, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym fakcie przewoźników. Powiadamia ona także przewoźników o usunięciu awarii. Jeżeli taką awarię wykryją przewoźnicy, mogą powiadomić jednostkę centralną ETIAS.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, na przewoźników nie nakłada się kar, o których mowa w art. 45 ust. 5 niniejszego artykułu.

3. Jeżeli dokonanie zapytania sprawdzającego, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jest przez dłuższy okres czasu technicznie niemożliwe dla przewoźnika z innego powodu niż awaria jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnicy powiadamiają o tym jednostkę centralną ETIAS.

4. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych szczegóły procedur awaryjnych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

ROZDZIAŁ VIII

KORZYSTANIE Z ETIAS PRZEZ SŁUŻBY GRANICZNE NA GRANICACH ZEWNĘTRZNYCH

Artykuł 47

Dostęp do danych w celu weryfikacji na granicach zewnętrznych

1. Służby graniczne właściwe do przeprowadzania odprawy granicznej na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 przeprowadzają kwerendy w systemie centralnym ETIAS z wykorzystaniem danych z dokumentu podróży zawartych w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego.

2. System centralny ETIAS udziela odpowiedzi, wskazując:

a) czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż, a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wydanego na podstawie w art. 44, informuje, na terytorium którego państwa członkowskiego (państw członkowskich) zezwolenie jest ważne;

b) wszelkie markery dołączone do zezwolenia na podróż na podstawie art. 36 ust. 2 i 3;

c) czy dane zezwolenie na podróż straci ważność w ciągu kolejnych 90 dni oraz przez jaki okres będzie jeszcze ważne;

d) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k) i l).

3. Jeżeli dane zezwolenie na podróż straci ważność w ciągu kolejnych 90 dni służby graniczne informują posiadacza tego zezwolenia przez jaki okres będzie jeszcze ważne, o możliwości złożenia wniosku o nowe zezwolenie na podróż nawet podczas pobytu na terytorium państwa członkowskiego i o obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż podczas całego okresu pobytu krótkoterminowego. Informacje takie zostają przekazane albo przez funkcjonariusza straży granicznej w momencie dokonywania odprawy granicznej, albo za pośrednictwem zainstalowanego na przejściu granicznym sprzętu umożliwiającego obywatelowi państwa trzeciego skorzystanie z narzędzia weryfikacji, o którym mowa w art. 31. Informacje zostają także przekazane z ogólnodostępnej strony internetowej, o której mowa w art. 16. System centralny ETIAS przekazuje także automatycznie te same informacje posiadaczowi zezwolenia na podróż za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej.

4. Jeżeli system centralny ETIAS udzieli odpowiedzi, wskazując marker dołączony do zezwolenia na podróż na podstawie art. 36 ust. 2, służby graniczne przeprowadzają kontrolę drugiej linii. Na potrzeby kontroli drugiej linii są one upoważnione do sprawdzenia dodatkowych informacji dodanych do pliku wniosku zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. e) lub art. 44 ust. 6 lit. f).

Jeżeli system centralny ETIAS udzieli odpowiedzi, wskazując marker, o którym mowa w art. 36 ust. 3, i gdy konieczna jest weryfikacja dodatkowych danych, służby graniczne mogą skorzystać z dostępu do systemu centralnego ETIAS w celu uzyskania dodatkowych informacji przewidzianych w art. 39 ust. 1 lit. e) lub art. 44 ust. 6 lit. f).

Artykuł 48

Procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych na granicach zewnętrznych

1. Jeżeli przeprowadzenie kwerendy, o której mowa w art. 47 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym fakcie służby graniczne i jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich.

2. Jeżeli wyszukiwanie, o którym mowa w art. 47 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii krajowej infrastruktury granicznej w państwie członkowskim, służby graniczne powiadamiają o tym fakcie jednostkę centralną ETIAS i jednostkę krajową ETIAS tego państwa członkowskiego. Następnie jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje agencję eu-LISA i Komisję.

3. W obu przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, służby graniczne stosują krajowe plany awaryjne. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 krajowy plan awaryjny może zezwalać służbom granicznym na tymczasowe odstępstwo od obowiązku przeprowadzenia kwerendy w systemie centralnym ETIAS, o którym to obowiązku mowa w art. 47 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych wzory planów awaryjnych do stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym procedury, których mają przestrzegać służby graniczne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. Państwa członkowskie przyjmują krajowe plany awaryjne z wykorzystaniem wzorów planów awaryjnych jako podstawy, które w razie potrzeby zostaną dostosowane do potrzeb na poziomie krajowym.

ROZDZIAŁ IX

KORZYSTANIE Z ETIAS PRZEZ ORGANY IMIGRACYJNE

Artykuł 49

Dostęp organów imigracyjnych do danych

1. Do celów sprawdzania lub weryfikacji, czy spełniane są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich, i do celów podjęcia stosownych środków z tym związanych, organy imigracyjne państw członkowskich mają dostęp do przeprowadzania kwerend w systemie centralnym ETIAS z wykorzystaniem danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-e).

2. Dostęp do systemu centralnego ETIAS na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu jest możliwy jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) przeprowadzono wcześniejsze wyszukiwanie w EES na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2017/2226; oraz
- b) w wyniku tego wyszukiwania okazało się, że w EES nie ma wpisu dotyczącego wjazdu, wskazującego na obecność danego obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich.

W razie potrzeby, spełnienie dwóch warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu, weryfikowane jest przez dostęp do rejestrów w EES, jak przewidziano w art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226, odnoszących się do wyszukiwania, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu niniejszego ustępu, i do odpowiedzi odpowiadającej wskazaniu, o którym mowa w lit. b) tego akapitu.

3. System centralny ETIAS udziela odpowiedzi, wskazując, czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż, a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wydanego na podstawie art. 44, wskazując państwo członkowskie, w którym to zezwolenie na podróż jest ważne. System centralny ETIAS informuje także, czy dane zezwolenie na podróż straci ważność w ciągu kolejnych 90 dni oraz przez jaki okres pozostanie jeszcze ważne.

W przypadku małoletnich organy imigracyjne mają też dostęp do informacji dotyczących osób sprawujących nad osobą podróżującą władzę rodzicielską lub pełniących rolę jej opiekuna prawnego, o których to informacjach mowa w art. 17 ust. 2 lit. k).

ROZDZIAŁ X

PROCEDURA I WARUNKI DOSTĘPU DO SYSTEMU CENTRALNEGO ETIAS DO CELÓW OCHRONY PORZĄDKU PUBLICZNEGO*Artykuł 50***Wyznaczone organy państw członkowskich**

1. Państwa członkowskie wyznaczają organy, które są uprawnione do występowania o możliwość przeglądania danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza centralny punkt dostępu, który ma dostęp do systemu centralnego ETIAS. Centralny punkt dostępu weryfikuje, czy są spełnione warunki wystąpienia o uzyskanie dostępu do systemu centralnego ETIAS określone w art. 52.

Jeżeli zezwała na to prawo krajowe, wyznaczony organ i centralny punkt dostępu mogą stanowić część tej samej organizacji, lecz centralny punkt dostępu, wykonując swoje zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia, działa w sposób całkowicie niezależny od wyznaczonych organów. Centralny punkt dostępu jest odrębny od wyznaczonych organów i nie może otrzymywać od nich poleceń odnośnie do wyniku weryfikacji, którą to weryfikację przeprowadza w sposób niezależny.

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden centralny punkt dostępu, żeby odzwierciedlić swoje struktury organizacyjne i administracyjne zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi lub innymi wymogami prawnymi.

Państwa członkowskie powiadamiają agencję eu-LISA i Komisję o wyznaczonych przez siebie organach i centralnych punktach dostępu i mogą w dowolnym czasie zmienić lub zastąpić te powiadomienia.

3. Na szczeblu krajowym każde państwo członkowskie prowadzi wykaz jednostek operacyjnych w wyznaczonych organach, które to jednostki są upoważnione do występowania o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS za pośrednictwem centralnych punktów dostępu.
4. Jedynie należycie upoważniony personel centralnych punktów dostępu jest uprawniony do uzyskania dostępu do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 51 i 52.

*Artykuł 51***Procedura dostępu do systemu centralnego ETIAS do celów ochrony porządku publicznego**

1. Jednostki operacyjne, o których mowa w art. 50 ust. 3, składają do centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2, umotywowany wniosek elektroniczny lub pisemny o możliwość przeglądania konkretnego zbioru danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. Jeżeli występuje się o możliwość przeglądania danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)–c), umotywowany wniosek elektroniczny lub pisemny zawiera uzasadnienie konieczności przeglądania tych konkretnych danych.
2. Po otrzymaniu wniosku o dostęp centralny punkt dostępu weryfikuje, czy spełnione zostały warunki dostępu, o których mowa w art. 52, w tym poprzez sprawdzenie, czy wniosek o możliwość przeglądania danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)–c), jest uzasadniony.
3. Jeżeli warunki dostępu, o których mowa w art. 52, są spełnione, centralny punkt dostępu realizuje wniosek. Dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS i przeglądane przez centralny punkt dostępu są przekazywane jednostce operacyjnej, która złożyła wniosek, w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.
4. W pilnych przypadkach, kiedy zachodzi potrzeba, by zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu życia osoby w związku z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem, centralny punkt dostępu niezwłocznie realizuje wniosek i weryfikuje dopiero *ex post*, czy wszystkie warunki, o których mowa w art. 52, zostały spełnione, w tym również, czy zaistniały przypadek rzeczywiście był pilny. Weryfikacja *ex post* następuje bez zbędnej zwłoki i w każdym razie nie później niż siedem dni roboczych po realizacji wniosku.

Jeżeli weryfikacja *ex post* wykaże, że przeglądanie danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS lub dostęp do tych danych były nieuzasadnione, wszystkie organy, które uzyskały dostęp do tych danych, usuwają dane uzyskane z systemu centralnego ETIAS. Organy te powiadamiają o ich usunięciu odpowiedni centralny punkt dostępu państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek.

Artykuł 52

Warunki dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich do danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS

1. Wyznaczone organy mogą występować o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) dostęp w celu przeglądania danych jest niezbędny do celów zapobiegania przestępstwu terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
- b) dostęp w celu przeglądania danych jest w danej sprawie niezbędny i proporcjonalny; oraz
- c) istnieją dowody lub uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii osób podróżujących objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS ogranicza się do wyszukiwania według jednej lub kilku elementów danych zapisanych w pliku wniosku:

- a) nazwisko (nazwisko rodowe) oraz, jeżeli dostępne, imię/imiona (imiona nadane);
- b) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe);
- c) numer dokumentu podróży;
- d) adres domowy;
- e) adres e-mail;
- f) numery telefonu;
- g) adres IP.

3. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS według danych wymienionych w ust. 2 może zostać połączone z wyszukiwaniem według następujących danych z pliku wniosku, aby zawęzić wyszukiwanie:

- a) obywatelstwo lub obywatelstwa;
- b) płeć;
- c) data urodzenia lub grupa wiekowa.

4. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS, w przypadku gdy na podstawie danych zapisanych w pliku wniosku wygenerowane zostanie trafienie, daje dostęp do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)–g) oraz j)–m), zapisanych w pliku wniosku, a także do danych wpisanych do tego pliku wniosku dotyczących wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż zgodnie z art. 39 i 43. Dostępu do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)–c), zapisanych w pliku wniosku, udziela się tylko wtedy, gdy o przeglądanie tych danych wyraźnie wystąpiły jednostki operacyjne w umotywowanym wniosku elektronicznym lub pisemnym złożonym na podstawie art. 51 ust. 1 i gdy wniosek został zatwierdzony w drodze niezależnej weryfikacji przez centralny punkt dostępu. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS nie daje dostępu do danych dotyczących wykształcenia, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. h).

Artykuł 53

Procedura i warunki dostępu Europolu do danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS

1. Do celów art. 1 ust. 2 Europol może wystąpić o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS i złożyć do jednostki centralnej ETIAS umotywowany wniosek elektroniczny o możliwość przeglądania konkretnego zbioru danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. Jeżeli występuje się o możliwość przeglądania danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)–c), umotywowany wniosek elektroniczny zawiera uzasadnienie konieczności przeglądania tych konkretnych danych.

2. Umotywowany wniosek zawiera dowody świadczące o spełnieniu wszystkich następujących warunków:

- a) przeglądanie danych jest niezbędne do wsparcia i wzmocnienia działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom wchodzącym w zakres mandatu Europolu, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie;

- b) przeglądanie danych jest w danej sprawie niezbędne i proporcjonalne;
- c) przeglądanie danych ogranicza się do wyszukiwania według danych, o których mowa w art. 52 ust. 2 w połączeniu z danymi wymienionymi w art. 52 ust. 2 można połączyć z danymi wymienionymi w art. 52 ust. 3, jeżeli jest to konieczne
- d) istnieją dowody lub uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii osób podróżujących objętych niniejszym rozporządzeniem.
3. Wnioski Europolu o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS podlegają uprzedniej weryfikacji przez wyspecjalizowaną jednostkę należycie upoważnionych funkcjonariuszy Europolu, która efektywnie i terminowo bada, czy dany wniosek spełnia wszystkie warunki wymienione w ust. 2.
4. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS, w przypadku gdy dane zapisane w pliku wniosku wywołają trafienie, daje dostęp do przechowywanych danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)–g) oraz j)–m), a także do dodanych do pliku wniosku danych dotyczących wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż zgodnie z art. 39 i 43. Dostępu do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)–c), dodanych do pliku wniosku, udziela się tylko wtedy, gdy o przeglądanie tych danych wyraźnie wystąpił Europol. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS nie daje dostępu do danych dotyczących wykształcenia, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. h).
5. W momencie, gdy wyspecjalizowana jednostka z należycie upoważnionymi funkcjonariuszami Europolu zatwierdziła wniosek, jednostka centralna ETIAS realizuje wniosek o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS i przekazuje Europolowi żądane dane w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.

ROZDZIAŁ XI

ZATRZYMYWANIE I ZMIANA DANYCH

Artykuł 54

Zatrzymywanie danych

1. Każdy plik wniosku jest przechowywany w systemie centralnym ETIAS przez:
- a) okres ważności zezwolenia na podróż;
- b) pięć lat od ostatniej decyzji o odmowie wydania, unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37, 40 i 41. Jeżeli dane znajdujące się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w jednym z systemów informacyjnych UE, w danych Europolu SLTD lub TDAWN, w bazach danych Interpolu, na liście ostrzegawczej ETIAS, lub w regulach kontroli przesiewowej ETIAS i będące podstawą odnośnej decyzji zostaną usunięte przed upływem okresu określonego w lit. b), plik wniosku jest usuwany w ciągu siedmiu dni od daty wspomnianego usunięcia. W tym celu system centralny ETIAS regularnie i automatycznie sprawdza, czy wciąż spełniane są warunki zatrzymywania tych plików wniosków, o których mowa w niniejszym akapicie. Jeżeli nie są one już spełniane, automatycznie usuwa on plik wniosku.
2. Aby ułatwić złożenie nowego wniosku po upływie okresu ważności zezwolenia na podróż ETIAS, plik wniosku może być przechowywany w systemie centralnym ETIAS przez dodatkowy okres nie dłuższy niż trzy lata od zakończenia okresu ważności zezwolenia na podróż i jedynie wówczas, gdy w wyniku zapytania o zgodę wnioskodawca dobrowolnie i wyraźnie wyraził zgodę za pomocą oświadczenia z podpisem elektronicznym. Zapytania o zgodę muszą być przedstawiane w sposób pozwalający wyraźnie odróżnić je od pozostałych kwestii, w zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, i są napisane jasnym i prostym językiem, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.

Zapytanie o zgodę następuje po automatycznym przekazaniu informacji na podstawie art. 15 ust. 2. Automatycznie przekazywana informacja przypomina wnioskodawcy o celu zatrzymywania danych, zgodnie z informacjami, o których mowa w art. 71 lit. o), i o możliwości cofnięcia zgody w każdej chwili.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 wnioskodawca może w każdej chwili cofnąć swoją zgodę. Jeżeli wnioskodawca cofa zgodę plik wniosku jest automatycznie usuwany z systemu centralnego ETIAS.

eu-LISA opracowuje narzędzie umożliwiające wnioskodawcom udzielanie lub cofanie zgody. Narzędzie to udostępnia się za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne.

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu dokładniejszego określenia narzędzia, z jakiego mają korzystać wnioskodawcy, aby udzielać zgody i cofać ją.

3. Po upływie okresu zatrzymywania plik wniosku jest automatycznie usuwany z systemu centralnego ETIAS.

Artykuł 55

Zmiana danych i wcześniejsze usunięcie danych

1. Jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS mają obowiązek aktualizowania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS oraz zapewniania zgodności z prawdą tych danych. Jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS nie mają prawa zmieniać danych dodanych do formularza wniosku bezpośrednio przez wnioskodawcę na podstawie art. 17 ust. 2, 3 lub 4.

2. Jeżeli jednostka centralna ETIAS posiada dowody, że dane zapisane w systemie centralnym ETIAS przez jednostkę centralną ETIAS są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, sprawdza te dane i w razie potrzeby niezwłocznie zmienia je lub usuwa z systemu centralnego ETIAS.

3. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie posiada dowody, że dane zapisane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, jednostka krajowa ETIAS tego państwa członkowskiego sprawdza te dane i w razie potrzeby niezwłocznie zmienia je lub usuwa z systemu centralnego ETIAS.

4. Jeżeli jednostka centralna ETIAS posiada dowody sugerujące, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, kontaktuje się ona w ciągu 14 dni z jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Jeżeli państwo członkowskie inne niż odpowiedzialne państwo członkowskie posiada takie dowody, kontaktuje się ono z jednostką centralną ETIAS lub jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego także w terminie 14 dni. Jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego w ciągu miesiąca sprawdza prawdziwość danych i zgodność z prawem ich przetwarzania i w razie potrzeby niezwłocznie zmienia je lub usuwa z systemu centralnego ETIAS.

5. Jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał obywatelstwo państwa członkowskiego lub został objęty zakresem art. 2 ust. 2 lit. a)–c), organy tego państwa członkowskiego sprawdzają, czy osoba ta posiada ważne zezwolenie na podróż, i w stosownych przypadkach niezwłocznie usuwają plik wniosku z systemu centralnego ETIAS. Organem odpowiedzialnym za usunięcie pliku wniosku jest:

- a) jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wydało dokument podróży, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a);

- b) jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, którego obywatelstwo uzyskała dana osoba;

- c) jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wydało kartę pobytową lub dokument pobytowy.

6. Jeżeli obywatel państwa trzeciego został objęty zakresem art. 2 ust. 2 lit. d), e), f) lub l), może poinformować właściwe organy państwa członkowskiego, które wydało dany dokument pobytowy, wizę jednolitą lub krajową wizę długoterminową, o której mowa w tym artykule, że posiada ważne zezwolenie na podróż i poprosić o usunięcie odpowiedniego pliku wniosku z systemu centralnego ETIAS. Organy tego państwa członkowskiego sprawdzają, czy osoba ta posiada ważne zezwolenie na podróż. W przypadku potwierdzenia posiadania przez osobę takiego zezwolenia, jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wydało dokument pobytowy, wizę jednolitą lub krajową wizę długoterminową niezwłocznie usuwa plik wniosku z systemu centralnego ETIAS.

7. Jeżeli obywatel państwa trzeciego został objęty zakresem art. 2 ust. 2 lit. g), może poinformować właściwe organy państwa członkowskiego, do którego następnie wjeżdża, o tej zmianie. To państwo członkowskie kontaktuje się z jednostką centralną ETIAS w terminie 14 dni. Jednostka centralna ETIAS w terminie jednego miesiąca sprawdza prawdziwość danych i w razie potrzeby niezwłocznie usuwa plik wniosku i zawarte w nim dane z systemu centralnego ETIAS.

8. Bez uszczerbku dla dostępnych administracyjnych lub pozasądowych środków ochrony prawnej osoba ta ma dostęp do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem w celu zapewnienia, by dane przechowywane w ETIAS zostały zmienione lub usunięte.

ROZDZIAŁ XII

OCHRONA DANYCH*Artykuł 56***Ochrona danych**

1. Do przetwarzania danych osobowych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz agencję eu-LISA zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

2. Do przetwarzania danych osobowych przez jednostki krajowe ETIAS oceniające wnioski, przez służby graniczne i organy imigracyjne zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/679.

Jeśli przetwarzanie danych osobowych przez jednostki krajowe ETIAS jest przeprowadzane przez właściwe organy oceniające wnioski do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zastosowanie ma dyrektywa (UE) 2016/680.

Jeśli jednostka krajowa ETIAS podejmuje decyzję o wydaniu, odmowie wydania, cofnięciu lub unieważnieniu zezwolenia na podróż, zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/679.

3. Do przetwarzania danych osobowych przez wyznaczone organy państw członkowskich do celów art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zastosowanie ma dyrektywa (UE) 2016/680.

4. Do przetwarzania danych osobowych przez Europol na podstawie art. 29 i 53 niniejszego rozporządzenia zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/794.

*Artykuł 57***Administrator danych**

1. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej jest uznawana za administratora danych zgodnie z art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w zakresie przetwarzania danych osobowych w systemie centralnym ETIAS. Agencja eu-LISA jest uznawana za administratora danych w zakresie zarządzania bezpieczeństwem informacji w systemie centralnym ETIAS.

2. W zakresie przetwarzania danych osobowych w systemie centralnym ETIAS przez dane państwo członkowskie, jego jednostka krajowa ETIAS jest uznawana za administratora danych zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ponośi ona główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych w systemie centralnym ETIAS przez to państwo członkowskie.

*Artykuł 58***Podmiot przetwarzający dane**

1. Agencja eu-LISA jest uznawana za podmiot przetwarzający zgodnie z art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w związku z przetwarzaniem danych osobowych w systemie centralnym ETIAS.

2. Agencja eu-LISA zapewnia, by system informacyjny ETIAS był obsługiwany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 59***Bezpieczeństwo przetwarzania**

1. Agencja eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS współpracują w wypełnianiu zadań związanych z bezpieczeństwem danych.

2. Nie naruszając art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, eu-LISA wprowadza niezbędne środki, aby zapewnić bezpieczeństwo systemu informacyjnego ETIAS.

3. Nie naruszając art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 32 i 34 rozporządzenia (UE) 2016/679, eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS przyjmują niezbędne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celu:

a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;

- b) odmowy dostępu nieuprawnionym osobom do bezpiecznej usługi sieciowej, poczty elektronicznej, bezpiecznego konta, portalu dla przewoźników, narzędzia weryfikacji dla wnioskodawców oraz narzędzia dysponowania zgodą przez wnioskodawców;
- c) odmowy dostępu nieuprawnionym osobom do sprzętu do przetwarzania danych i do obiektów krajowych zgodnie z celami ETIAS;
- d) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;
- e) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego oglądania, zmieniania lub usuwania zapisanych danych osobowych;
- f) uniemożliwienia wykorzystywania systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez nieuprawnione osoby korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;
- g) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych w systemie centralnym ETIAS oraz nieuprawnionego zmieniania lub usuwania danych przetwarzanych w systemie centralnym ETIAS;
- h) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do systemu informacyjnego ETIAS miały dostęp wyłącznie do danych objętych udzielonym im uprawnieniem dostępu i wyłącznie za pomocą indywidualnego i niepowtarzalnego identyfikatora użytkownika oraz trybu poufnego dostępu;
- i) zapewnienia, aby wszystkie organy posiadające prawo dostępu do systemu informacyjnego ETIAS stworzyły profile opisujące funkcje i obowiązki osób uprawnionych do dostępu do danych oraz udostępniły te profile organom nadzorczym;
- j) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przysłać dane osobowe przy użyciu sprzętu do przekazywania danych;
- k) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane zostały przetworzone w systemie centralnym ETIAS, kiedy, przez kogo i w jakim celu;
- l) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych podczas ich przesyłania do systemu centralnego ETIAS lub z tego systemu bądź w trakcie przewożenia nośników danych, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;
- m) zapewnienia, by w przypadku przerwy w działaniu zainstalowane systemy można było przywrócić do normalnego funkcjonowania;
- n) zapewnienia niezawodności, upewniając się, że wszelkie błędy w funkcjonowaniu ETIAS są odpowiednio zgłaszane oraz że zastosowane zostały niezbędne środki techniczne mające na celu zagwarantowanie odzyskania danych osobowych w przypadku uszkodzenia wskutek nieprawidłowego działania ETIAS;
- o) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz podejmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych, – wzór planu bezpieczeństwa oraz wzór planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. Zarząd eu-LISA, zarząd Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i państwa członkowskie przyjmują plany bezpieczeństwa, plany ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy dla odpowiednio eu-LISA, jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS. Wykorzystują one przyjęte przez Komisję wzory planów jako podstawę, w razie potrzeby, z ich dostosowaniem.

5. eu-LISA informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, a także Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o środkach wprowadzanych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 60

Incydenty bezpieczeństwa

1. Każde zdarzenie, które ma lub może mieć wpływ na bezpieczeństwo ETIAS oraz może spowodować uszkodzenie lub utratę danych przechowywanych w ETIAS, uznaje się za incydent bezpieczeństwa, w szczególności gdy mogło dojść do nieuprawnionego dostępu do danych lub gdy zostały lub mogły zostać naruszone dostępność, integralność i poufność danych.

2. Incydentami bezpieczeństwa zarządza się w sposób zapewniający szybkie, skuteczne i właściwe reagowanie.
3. Bez uszczerbku dla zgłaszania i zawiadamiania w odniesieniu do naruszenia ochrony danych osobowych zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 30 dyrektywy (UE) 2016/680 państwa członkowskie powiadamiają o incydentach bezpieczeństwa Komisję, agencję eu-LISA i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. W przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa związanego z systemem informacyjnym ETIAS eu-LISA powiadamia Komisję i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Europol zgłasza incydenty bezpieczeństwa związane z ETIAS Komisji i Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.
4. Informacja o incydencie bezpieczeństwa, który ma lub może mieć wpływ na funkcjonowanie ETIAS lub na dostępność, integralność i poufność danych przechowywanych w ETIAS, zostaje przekazana Komisji oraz, jeżeli ich dotyczy, jednostce centralnej ETIAS, jednostkom krajowym ETIAS i Europolowi. Takie incydenty są zgłaszane zgodnie z zapewnionym przez agencję eu-LISA planem zarządzania na wypadek incydentów bezpieczeństwa.
5. W przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa państwa członkowskie, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, eu-LISA i Europol współpracują ze sobą.

Artykuł 61

Monitorowanie własnej działalności

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europol i państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie organy uprawnione do dostępu do systemu informacyjnego ETIAS wprowadziły środki niezbędne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, a w razie potrzeby współpracowały z organem nadzorczym.

Artykuł 62

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o karach mających zastosowanie, gdy naruszone zostaną przepisy niniejszego rozporządzenia, i stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 63

Odpowiedzialność

1. Bez uszczerbku dla wynikających z rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów:
 - a) każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły materialną lub niematerialną szkodę w wyniku niezgodnej z prawem operacji przetwarzania danych osobowych lub jakiegokolwiek innego działania niezgodnego z przepisami niniejszego rozporządzenia przeprowadzonych przez któreś z państw członkowskich, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od tego państwa członkowskiego;
 - b) każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły materialną lub niematerialną szkodę w wyniku jakiegokolwiek działania agencji eu-LISA niezgodnego z przepisami niniejszego rozporządzenia, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od tej agencji. eu-LISA jest odpowiedzialna za niezgodne z prawem operacje przetwarzania danych osobowych, zgodnie z jej rolą jako podmiot przetwarzający lub, w stosownych przypadkach, administrator.

Państwo członkowskie lub agencja eu-LISA są zwolnione z odpowiedzialności na mocy akapitu pierwszego, w całości lub w części, jeżeli udowodnią, że nie ponoszą odpowiedzialności za zdarzenie, które spowodowało szkodę.

2. Jeżeli niewypełnienie przez państwo członkowskie obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem spowoduje wyrządzenie szkody systemowi centralnemu ETIAS, wówczas państwo to ponosi odpowiedzialność za tę szkodę, chyba że – i w zakresie, w jakim – eu-LISA lub inne państwo członkowskie korzystające z systemu centralnego ETIAS nie podjęły uzasadnionych środków zapobiegających wystąpieniu takiej szkody lub ograniczających jej skutki.
3. Kwestie związane z roszczeniami o odszkodowanie wnoszonymi przeciwko państwu członkowskiemu z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, regulują przepisy prawa krajowego tego państwa członkowskiego. Kwestie związane z roszczeniami o odszkodowanie wnoszonymi przeciwko administratorowi lub agencji eu-LISA z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, podlegają warunkom przewidzianym w Traktatach.

Artykuł 64

Prawo do dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, uzupełnienia, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania

1. Bez uszczerbku dla prawa do informacji przewidzianego w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, wnioskodawcy, których dane są przechowywane w systemie centralnym ETIAS, są informowani, w momencie pobierania ich danych, o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13-16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, a także art. 15-18 rozporządzenia (UE) 2016/679. Otrzymują oni również jednocześnie dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

2. W celu korzystania z przysługujących mu praw na mocy art. 13-16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 15-18 rozporządzenia (UE) 2016/679 każdy wnioskodawca ma prawo skontaktować się z jednostką centralną ETIAS lub jednostką krajową ETIAS odpowiedzialną za jego wniosek. Jednostka, która otrzymuje wniosek, musi go zbadać i udzielić odpowiedzi w jak najkrótszym terminie, nieprzekraczającym 30 dni.

Jeżeli w odpowiedzi na wniosek okaże się, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego niezwłocznie sprostowuje lub usuwa te dane w systemie centralnym ETIAS.

Jeżeli, na prośbę wyrażoną na mocy niniejszego ustępu, jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS wprowadza zmiany w odniesieniu do zezwolenia na podróż w okresie jego ważności, system centralny ETIAS przeprowadza automatyczne przetwarzanie wniosku określone w art. 20, aby stwierdzić, czy zmieniony plik wniosku nie wywołuje trafienia na podstawie art. 20 ust. 2–5. Jeżeli takie automatyczne przetwarzanie nie generuje żadnego trafienia, system centralny ETIAS wydaje zmienione zezwolenie na podróż o tym samym okresie ważności co pierwotne zezwolenie i powiadamia o tym wnioskodawcę. Jeżeli automatyczne przetwarzanie generuje jedno lub większą liczbę trafień jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne zgodnie z art. 26. Podejmuje ona decyzję o wydaniu zmienionego zezwolenia na podróż lub – jeżeli stwierdzi, że warunki przyznania zezwolenia na podróż przestały być spełniane – o cofnięciu zezwolenia na podróż.

3. Jeżeli jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego odpowiedzialnego za wniosek nie zgadza się z twierdzeniem, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego przyjmuje decyzję administracyjną, w której niezwłocznie wyjaśnia osobie zainteresowanej na piśmie, dlaczego nie zamierza poprawić lub usunąć danych dotyczących tej osoby.

4. Decyzja ta zawiera też informacje dla osoby zainteresowanej, wyjaśniające możliwość odwołania się od decyzji podjętej w odniesieniu do wniosku, o którym mowa w ust. 2, a w stosownych przypadkach informacje dotyczące sposobu wniesienia sprawy lub skargi do właściwych organów lub sądów oraz informacje dotyczące pomocy dla tej osoby, w tym od właściwych krajowych organów nadzorczych.

5. Wnioski składane na podstawie ust. 2 zawierają informacje niezbędne do zidentyfikowania osoby zainteresowanej. Takie informacje wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w ust. 2, po czym niezwłocznie się je usuwa.

6. Jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego odnotowują w formie dokumentu pisemnego, że złożono wniosek, o którym mowa w ust. 2, i w jaki sposób został on rozpatrzony. Jednostka ta udostępniają ten dokument właściwym krajowym organom nadzorczym odpowiedzialnym za ochronę danych niezwłocznie i nie później niż siedem dni po podjęciu decyzji o sprostowaniu lub usunięciu danych, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, lub odpowiednio na mocy decyzji, o której mowa w ust. 3.

Artykuł 65

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym i podmiotom prywatnym

1. Dane osobowe przechowywane w systemie centralnym ETIAS nie są przekazywane ani udostępniane państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym ani podmiotom prywatnym z wyjątkiem przekazywania danych do Interpolu na potrzeby automatycznego przetwarzania, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) i l) niniejszego rozporządzenia. Przekazywanie danych osobowych do Interpolu podlega przepisom art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

2. Dane osobowe z systemu centralnego ETIAS, do których państwo członkowskie lub Europol uzyskały dostęp do celów, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie mogą być przekazywane ani udostępniane żadnemu państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej ani stronie prywatnej. Zakaz ten ma również zastosowanie w przypadku dalszego przetwarzania tych danych na poziomie krajowym lub między państwami członkowskimi.

3. W drodze odstępstwa od art. 49 niniejszego rozporządzenia, jeżeli jest to konieczne do celów związanych z powrotem, organy imigracyjne mogą skorzystać z dostępu do systemu centralnego ETIAS w celu pobrania danych, które mają być przekazane w poszczególnych przypadkach państwu trzeciemu, wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) przeprowadzono wcześniejsze wyszukiwanie w EES zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2017/2226; oraz
- b) w wyniku tego wyszukiwania okazało się, że w EES nie ma danych dotyczących danego obywatela państwa trzeciego, który podlega zobowiązaniu do powrotu.

W razie potrzeby spełnienie tych warunków weryfikowane jest przez dostęp do rejestrów przewidzianych w art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226 odnoszących się do wyszukiwania, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu niniejszego ustępu, i do odpowiedzi korespondującej z lit. b) tego akapitu.

Jeżeli te warunki są spełnione, organy imigracyjne mają dostęp do systemu centralnego ETIAS w celu przeprowadzenia kwerendy odnośnie do całości lub niektórych danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-e) niniejszego rozporządzenia. Jeżeli plik wniosku ETIAS koresponduje z tymi danymi, organy imigracyjne uzyskają dostęp do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-g) niniejszego rozporządzenia, oraz – w przypadku małoletnich – z ust. 2 lit. k) tego artykułu.

W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu dane z systemu centralnego ETIAS, do których uzyskały dostęp organy imigracyjne, mogą zostać w poszczególnych przypadkach przekazane państwu trzeciemu, jeżeli jest to konieczne do potwierdzenia tożsamości obywateli państw trzecich wyłącznie do celów związanych z powrotem i tylko wtedy, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) Komisja przyjęła decyzję – zgodnie z art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 – stwierdzającą, że w danym państwie trzecim dane osobowe podlegają odpowiedniemu poziomowi ochrony;
- b) zapewnione zostały odpowiednie zabezpieczenia, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679, na przykład za pomocą obowiązującej umowy o readmisji między Unią lub państwem członkowskim a danym państwem trzecim;
- c) zastosowanie ma art. 49 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/679.

Dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), b), d), e) i f) niniejszego rozporządzenia, mogą zostać przekazane jedynie, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) dane są przekazywane zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, w szczególności przepisami w zakresie ochrony danych, w tym zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679, z umowami o readmisji oraz z prawem krajowym państwa członkowskiego przekazującego dane;
- b) państwo trzecie zgodziło się przetwarzać dane wyłącznie do celów, do jakich zostały one dostarczone; oraz
- c) w odniesieniu do danego obywatela państwa trzeciego wydana została decyzja nakazująca powrót, przyjęta zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ 2008/115/WE, o ile wykonanie takiej decyzji nakazującej powrót nie jest zawieszona ani nie wniesiono od niej odwołania mogącego skutkować zawieszeniem jej wykonania.

4. Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim na podstawie ust. 3 nie może naruszać praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób objętych ochroną międzynarodową, w szczególności jeżeli chodzi o zasadę non-refoulement.

5. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu dane z systemu centralnego ETIAS, o których mowa w art. 52 ust. 4, do których wyznaczone organy uzyskały dostęp do celów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w indywidualnych przypadkach mogą zostać przekazane przez wyznaczony organ państwu trzeciemu lub mu przez ten organ udostępnione, jednak tylko wtedy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) zaistniał wyjątkowo pilny przypadek, w którym:
 - (i) zachodzi bezpośrednie zagrożenie związane z przestępstwem terrorystycznym; lub

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

- (ii) zachodzi bezpośrednie zagrożenie dla życia ludzkiego, związane z poważnym przestępstwem;
- b) przekazanie danych jest niezbędne do zapobieżenia takiemu przestępstwu terrorystycznemu lub poważnemu przestępstwu, do ich wykrycia lub do prowadzenia w ich sprawie postępowania przygotowawczego, na terytorium państw członkowskich lub danego państwa trzeciego;
- c) wyznaczony organ ma dostęp do takich danych zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 51 i 52;
- d) przekazania dokonuje się zgodnie z mającymi zastosowanie warunkami, które określono w dyrektywie (UE) 2016/680, w szczególności w jej rozdziale V;
- e) złożony został, w formie pisemnej lub elektronicznej, należycie uzasadniony wniosek państwa trzeciego;
- f) zagwarantowano, że na zasadzie wzajemności państwo trzecie występujące z wnioskiem przekazuje państwom członkowskim, które posługują się ETIAS, wszelkie posiadane przez siebie informacje w ramach systemów zezwoleń na podróż.

Jeżeli przekazanie odbywa się zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, musi być ono udokumentowane, a dokumentacja ta, w tym data i godzina przekazania, informacje o właściwym organie odbierającym, uzasadnienie przekazania oraz przekazane dane osobowe, jest udostępniana organowi nadzorczemu ustanowionemu zgodnie z art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680 na jego wniosek.

Artykuł 66

Nadzór ze strony organu nadzorczego

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 monitorował w sposób niezależny to, czy przetwarzanie danych osobowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dane państwo członkowskie – w tym przysyłanie takich danych do i z ETIAS – jest zgodne z prawem.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych na mocy dyrektywy (UE) 2016/680 również w kwestiach związanych z dostępem do ETIAS przez organy krajowe tego państwa zgodnie z rozdziałem X niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do praw osób, których danych dostęp ten dotyczy.
3. Organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680 monitorują to, czy dostęp państw członkowskich do danych osobowych zgodnie z rozdziałem X niniejszego rozporządzenia – w tym przysyłanie danych do i z ETIAS – jest zgodny z prawem. Stosuje się odpowiednio art. 66 ust. 5 i ust. 6 niniejszego rozporządzenia.
4. Organ nadzorczy lub organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 zapewniają przeprowadzanie – co najmniej co trzy lata od momentu uruchomienia działań ETIAS – kontroli operacji przetwarzania danych przez jednostki krajowe ETIAS, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli. Wyniki tej kontroli mogą być uwzględniane w ocenach prowadzonych w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 1053/2013⁽¹⁾. Organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 publikuje co roku informacje na temat liczby wniosków o sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych, działań podjętych w ramach odpowiedzi na wnioski i liczby sprostowań, uzupełnień, usunięć i ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób.
5. Państwa członkowskie zapewniają swoim organom nadzorczym ustanowionym zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 zasoby i wiedzę fachową wystarczające do tego, by organy te mogły wypełniać zadania powierzone im zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
6. Państwa członkowskie dostarczają wszelkich informacji, o których udzielenie wystąpią organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. W szczególności przekazują im one informacje o działaniach podejmowanych zgodnie ze swoimi obowiązkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie udzielają organom nadzorczym ustanowionym zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 dostępu do swoich rejestrów oraz zapewniają im możliwość uzyskania w dowolnym momencie dostępu do wszystkich swoich pomieszczeń używanych na potrzeby ETIAS.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27).

*Artykuł 67***Nadzór ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych**

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych jest odpowiedzialny za monitorowanie działań agencji eu-LISA, Europolu oraz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej w zakresie przetwarzania danych osobowych, związanych z ETIAS i za zapewnienie, by takie działania prowadzone były zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 i niniejszym rozporządzeniem.
2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia przeprowadzanie co najmniej co trzy lata kontroli działalności eu-LISA i jednostki centralnej ETIAS w zakresie przetwarzania danych osobowych, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli. Sprawozdanie z tej kontroli przesyłane jest do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, agencji eu-LISA i organów nadzorczych. Agencja eu-LISA i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mają możliwość przedstawienia uwag zanim sprawozdanie to zostanie przyjęte.
3. eu-LISA i jednostka centralna ETIAS przekazują informacje, których żąda Europejski Inspektor Ochrony Danych, udzielają mu dostępu do wszelkich dokumentów i do swoich rejestrów oraz zapewniają mu możliwość uzyskania dostępu do wszystkich pomieszczeń w dowolnym momencie.

*Artykuł 68***Współpraca organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych**

1. Organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych prowadzą w ramach swoich obowiązków aktywną współpracę w zakresie przysługujących im odpowiednich uprawnień. Zapewniają one skoordynowany nadzór nad ETIAS i nad krajowymi infrastrukturami granicznymi.
2. Organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych wymieniają się stosownymi informacjami, udzielają sobie pomocy w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, analizują wszelkie trudności dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego rozporządzenia, oceniają problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub z korzystaniem przez osoby, których dane dotyczą, z przysługujących im praw, sporządzają zharmonizowane propozycje dotyczące wspólnych rozwiązań wszelkich problemów i wspierają działania na rzecz zwiększania świadomości w obszarze praw dotyczących ochrony danych, stosownie do potrzeb.
3. Do celów ust. 2 organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych spotykają się co najmniej dwa razy w roku w ramach Europejskiej Rady Ochrony Danych ustanowionej rozporządzeniem (UE) 2016/679. Rada ta odpowiada za koszty tych posiedzeń i ich organizację. Podczas pierwszego spotkania zostaje przyjęty regulamin wewnętrzny. Dalsze metody pracy opracowuje się wspólnie stosownie do potrzeb.
4. Co dwa lata Europejska Rada Ochrony Danych przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i eu-LISA wspólne sprawozdanie z działalności. W sprawozdaniu tym każdemu państwu członkowskiemu poświęcony jest osobny rozdział przygotowany przez organ nadzorczy tego państwa członkowskiego.

*Artykuł 69***Prowadzenie rejestrów**

1. eu-LISA prowadzi rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie informacyjnym ETIAS. Zapisy w rejestrach obejmują następujące informacje:
 - a) cel dostępu;
 - b) data i godzina każdej operacji;
 - c) dane wykorzystane do automatycznego przetwarzania wniosków;
 - d) trafienia uzyskane podczas automatycznego przetwarzania, określonego w art. 20;
 - e) dane wykorzystane do weryfikacji tożsamości przechowywane w systemie centralnym ETIAS lub innych systemów informacyjnych i baz danych;
 - f) wyniki weryfikacji, o której mowa w art. 22; oraz
 - g) tożsamość członka personelu, który przeprowadził operację.
2. Jednostka centralna ETIAS prowadzi wykaz członków personelu należycie upoważnionych do przeprowadzania weryfikacji tożsamości.

Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego prowadzi wykaz członków personelu należycie upoważnionych do wprowadzania lub pozyskiwania danych.

3. eu-LISA prowadzi rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie informacyjnym ETIAS związanych z dostępem służb granicznych, o którym mowa w art. 47, oraz dostępem organów imigracyjnych, o którym mowa w art. 49. W rejestrach tych wskazuje się datę i godzinę każdej operacji, dane użyte do wyszukiwania, dane przekazane przez system centralny ETIAS oraz nazwę służb granicznych i organów imigracyjnych, które wprowadziły i pozyskały dane.

Ponadto właściwe organy prowadzą wykazy członków personelu należycie upoważnionych do wprowadzania i pozyskiwania danych.

4. Takie rejestry mogą być wykorzystywane jedynie do monitorowania dopuszczalności przetwarzania danych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry są chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą odpowiednich środków. Są one usuwane po upływie jednego roku od końca okresu przechowywania danych, o którym mowa w art. 54, jeżeli nie są one potrzebne do rozpoczętych już procedur monitorowania.

eu-LISA i jednostki krajowe ETIAS udostępniają rejestry Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz właściwym organom nadzorczym, na ich wniosek.

Artykuł 70

Prowadzenie rejestrów dotyczących wniosków o wgląd do danych w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie

1. eu-LISA prowadzi rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie centralnym ETIAS związanych z dostępem uzyskanym przez centralne punkty dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 2 do celów art. 1 ust. 2. W rejestrach tych wskazuje się datę i godzinę każdej operacji, dane użyte do wyszukiwania, dane przekazane przez system centralny ETIAS oraz imię i nazwisko upoważnionego członka personelu centralnego punktu dostępu, który wprowadził i pozyskał dane.

2. Ponadto każde państwo członkowskie i Europol prowadzą rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie centralnym ETIAS wynikających z wniosków o przeprowadzenie kwerendy danych lub dostęp do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS do celów określonych w art. 1 ust. 2.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 2, wskazują:

- a) informacje jednoznacznie określające cel wniosku o przeprowadzenie kwerendy lub o dostęp do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS, w tym informacje dotyczące danego przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, oraz – w przypadku Europolu – informacje jednoznacznie określające cel wniosku o przeprowadzenie kwerendy;
- b) podjętą decyzję co do dopuszczalności wniosku;
- c) dane referencyjne pliku krajowego;
- d) datę i dokładną godzinę złożenia przez centralny punkt dostępu wniosku o udzielenie dostępu do systemu centralnego ETIAS;
- e) w stosownych przypadkach, zastosowanie trybu pilnego, o którym mowa w art. 51 ust. 4, oraz wynik weryfikacji *ex post*;
- f) jakie dane lub zbiory danych, o których mowa w art. 52 ust. 2 i 3, zostały wykorzystane do kwerendy; oraz
- g) zgodnie z przepisami krajowymi lub z rozporządzeniem (UE) 2016/794 – oznaczenie identyfikacyjne funkcjonariusza, który przeprowadził wyszukiwanie, oraz funkcjonariusza, który zarządził wyszukiwanie lub przesyłanie danych.

4. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, są wykorzystywane wyłącznie w celu sprawdzenia dopuszczalności wniosku, monitorowania zgodności z prawem przetwarzania danych oraz zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych. Rejestry te są chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą odpowiednich środków i usuwane po upływie jednego roku od końca okresu zatrzymywania danych, o którym mowa w art. 54, jeżeli nie są one potrzebne do rozpoczętych już procedur monitorowania. Europejski Inspektor Ochrony Danych i właściwe organy nadzorcze odpowiedzialne za monitorowanie zgodności z prawem przetwarzania danych oraz integralności i bezpieczeństwa danych uzyskują na żądanie dostęp do tych rejestrów na potrzeby wypełniania swoich obowiązków. Organ odpowiedzialny za sprawdzanie dopuszczalności wniosku również posiada dostęp do tych rejestrów w tym celu. Poza tymi celami dane osobowe są usuwane ze wszystkich akt krajowych i akt Europolu po upływie jednego miesiąca, o ile nie są one potrzebne do celów konkretnego, toczącego się postępowania karnego, w związku z którym to państwo członkowskie lub Europol zwróciły się o ich udostępnienie. Do monitorowania i oceny, o których mowa w art. 92, wykorzystywać można wyłącznie rejestry zawierające dane nieosobowe.

ROZDZIAŁ XII

INFORMOWANIE SPOŁECZEŃSTWA

Artykuł 71

Informacje dla ogółu społeczeństwa

Po zasięgnięciu opinii Komisji i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych jednostka centralna ETIAS zapewni ogółowi społeczeństwa wszystkie istotne informacje dotyczące składania wniosków o zezwolenie na podróż. Informacje takie zamieszczone są na ogólnodostępnej stronie internetowej i obejmują w szczególności:

- a) kryteria, warunki i procedury składania wniosków o zezwolenie na podróż;
- b) informację dotyczącą strony internetowej i aplikacji j na urządzenia mobilne, poprzez które można złożyć wniosek;
- c) informację o możliwości składania wniosków za pośrednictwem innej osoby lub komercyjnego podmiotu pośredniczącego;
- d) informację o możliwości zgłaszania, przy wykorzystaniu formularza, o którym mowa w art. 15 ust. 5 nadużyć popełnianych przez komercyjne podmioty pośredniczące;
- e) terminy wydania decyzji w sprawie wniosku przewidziane w art. 32;
- f) informację o tym, że zezwolenie na podróż powiązane jest z dokumentem podróży podanym w formularzu wniosku i że w konsekwencji utrata ważności dokumentu podróży lub zmiana w dokumencie podróży prowadzi do utraty ważności lub nieuznawania zezwolenia na podróż podczas przekraczania granicy;
- g) informację o tym, że wnioskodawcy są odpowiedzialni za autentyczność, kompletność, poprawność i wiarygodność przedstawionych danych oraz za prawdziwość i wiarygodność składanych oświadczeń;
- h) informację o tym, że wnioskodawca musi zostać powiadomiony o decyzji w sprawie wniosku, że w przypadku odmowy wydania zezwolenia na podróż decyzja taka musi określać przyczyny odmowy i że wnioskodawcy, których wniosek spotkał się z odmową, mają prawo do odwołania, wraz z informacją dotyczącą postępowania w przypadku odwołania, w tym informacją o właściwym organie oraz o terminach złożenia odwołania;
- i) informację o tym, że wnioskodawcy mogą skontaktować się z jednostką centralną ETIAS i wskazać, że ich podróż ma się odbyć ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, oraz informacje o warunkach i procedurach przeprowadzania tej czynności;
- j) przypomnienie warunków wjazdu określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz informację o tym, że pobyt krótkoterminowy nie może być dłuższy niż 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, z wyjątkiem obywateli państw trzecich objętych korzystniejszymi przepisami umowy dwustronnej sprzed Konwencji wykonawczej do układu z Schengen;
- k) informację o tym, że samo posiadanie zezwolenia na podróż nie daje automatycznie prawa do wjazdu;
- l) informację o tym, że służby graniczne mogą wymagać na granicach zewnętrznych okazania dokumentów uzupełniających w celu weryfikacji spełnienia warunków wjazdu;
- m) informację o tym, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich;
- n) link do usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2226, umożliwiającej obywatelom państw trzecich zweryfikowanie w dowolnym momencie ich dozwolonego pobytu pozostającego do wykorzystania;
- o) informację o tym, że dane wprowadzone do systemu informacyjnego ETIAS są wykorzystywane do celów zarządzania granicami, w tym sprawdzania informacji w bazach danych, oraz że państwa członkowskie i Europol mogą uzyskać dostęp do danych do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zgodnie z procedurami i warunkami, o których mowa w rozdziale X;
- p) okres, przez jaki dane będą przechowywane;
- q) prawa osób, których dotyczą dane, na podstawie rozporządzeń (WE) nr 45/2001, (UE) 2016/679 i (UE) 2016/794 oraz dyrektywą (UE) 2016/680;
- r) możliwość uzyskania przez osoby podróżujące wsparcia przewidzianego w art. 7 ust. 2 lit. m).

Artykuł 72

Kampania informacyjna

Komisja we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, jednostką centralną ETIAS i państwami członkowskimi, w tym z ich konsulatami w odnośnych państwach trzecich, zapewnia, aby rozpoczęciu działalności ETIAS towarzyszyła kampania informacyjna, aby poinformować obywateli państw trzecich objętych zakresem niniejszego rozporządzenia o wymogu posiadania przez nich ważnego zezwolenia na podróż w celu przekroczenia granic zewnętrznych i posiadania takiego zezwolenia na cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich.

Kampania informacyjna jest przeprowadzana regularnie i w co najmniej jednym języku urzędowym państwa, którego obywatele są objęci zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ XIV

OBOWIĄZKI

Artykuł 73

Obowiązki eu-LISA w fazie projektowania i tworzenia systemu

1. System centralny ETIAS jest umieszczony przez eu-LISA w jej obiektach technicznych i zapewnia funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami bezpieczeństwa, dostępności, jakości i szybkości określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 74 ust. 1.

2. Infrastruktura wspierająca ogólnodostępną stronę internetową, aplikację mobilną na urządzenia mobilne, funkcję poczty elektronicznej, funkcję bezpiecznego konta, narzędzie weryfikacji dla wnioskodawców, narzędzie dysponowania zgodą przez wnioskodawców, narzędzie oceny do celów listy ostrzegawczej ETIAS, portal dla przewoźników, usługę sieciową, oprogramowanie do przetwarzania wniosków, centralne repozytorium danych oraz rozwiązania techniczne, o których mowa w art. 92 ust. 8, mieści się w obiektach eu-LISA lub Komisji. Infrastruktura ta jest geograficznie rozmieszczona w sposób zapewniający funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami bezpieczeństwa, ochrony i bezpieczeństwa danych, dostępności, jakości i szybkości określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 74 ust. 1. Listę ostrzegawczą ETIAS prowadzi się w jednym z obiektów eu-LISA.

3. eu-LISA odpowiada za techniczne stworzenie systemu informacyjnego ETIAS, a także za wszelkie zmiany techniczne wymagane do ustanowienia interoperacyjności między systemem centralnym ETIAS i unijnymi systemami informacyjnymi, o których mowa w art. 11, oraz za umożliwienie przeprowadzania kwerend w bazach danych Interpolu, o czym mowa w art. 12.

eu-LISA określa projekt architektury fizycznej systemu, w tym jego infrastruktury łączności, a także jego specyfikację techniczną i ich rozwój oraz jednolitych interfejsów krajowych. Te specyfikacje techniczne są przyjmowane przez zarząd eu-LISA, z zastrzeżeniem uzyskania pozytywnej opinii Komisji. eu-LISA wprowadza również niezbędne dostosowania do EES, SIS, Eurodac lub VIS wynikające z ustanowienia interoperacyjności z ETIAS.

eu-LISA opracowuje i wdraża system centralny ETIAS, w tym listę ostrzegawczą ETIAS, jednolite interfejsy krajowe oraz infrastrukturę łączności jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i przyjęciu przez Komisję:

- a) środków przewidzianych w art. 6 ust. 4, art. 16 ust. 10, art. 17 ust. 9, art. 31, art. 35 ust. 7, art. 45 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 74 ust. 5, art. 84 ust. 2 oraz art. 92 ust. 8; oraz
- b) środków przyjętych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2, niezbędnych do stworzenia i technicznego wdrożenia systemu centralnego ETIAS, jednolitych interfejsów krajowych, infrastruktury łączności i portalu dla przewoźników, w szczególności aktów wykonawczych dotyczących:
 - (i) dostępu do danych zgodnie z art. 22–29 i art. 33–53;
 - (ii) zmiany, usuwania i wcześniejszego usuwania danych zgodnie z art. 55;
 - (iii) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 45 i art. 69;
 - (iv) wymogów dotyczących wydajności;

(v) specyfikacji rozwiązań technicznych służących łączeniu centralnych punktów dostępu zgodnie z art. 51–53.

Tworzenie systemu obejmuje opracowanie i wdrożenie specyfikacji technicznej, etap testowania oraz ogólną koordynację projektu. W związku z tym do zadań eu-LISA należy również:

- a) przeprowadzanie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem;
- b) przestrzeganie przez cały cykl rozwoju ETIAS zasady ochrony prywatności już w fazie projektowania oraz zasady domyślnej ochrony prywatności; oraz
- c) przeprowadzanie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem w odniesieniu do interoperacyjności ETIAS z innymi unijnymi systemami informacyjnymi i danymi Europolu, o której mowa w art. 11.

4. Na etapie projektowania i rozwoju powołuje się Komisję ds. Zarządzania Programem składającą się z maksymalnie dziesięciu członków. W jej skład wchodzi sześciu członków mianowanych przez zarząd eu-LISA spośród własnych członków lub ich zastępców, przewodniczący grupy doradczej EES-ETIAS, o której mowa w art. 91, członek reprezentujący eu-LISA mianowany przez jej dyrektora wykonawczego, członek reprezentujący Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej mianowany przez jej dyrektora wykonawczego oraz jeden członek mianowany przez Komisję. Członków wyznaczanych przez zarząd eu-LISA wybiera się jedynie z tych państw członkowskich, które są w pełni związane na mocy prawa Unii aktami ustawodawczymi regulującymi opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA i które będą uczestniczyć w ETIAS. Komisja ds. Zarządzania Programem spotyka się regularnie, co najmniej trzy razy na kwartał. Zapewnia ona odpowiednie zarządzanie fazą projektowania i tworzenia ETIAS. Komisja ds. Zarządzania Programem co miesiąc przedkłada zarządowi eu-LISA pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Nie przysługują jej uprawnienia w zakresie podejmowania decyzji ani reprezentowania członków zarządu eu-LISA.

5. Zarząd eu-LISA ustanawia regulamin Komisji ds. Zarządzania Programem, który obejmuje w szczególności zasady dotyczące:

- a) przewodniczenia;
- b) miejsca posiedzeń;
- c) przygotowywania posiedzeń;
- d) dopuszczania ekspertów na posiedzenia;
- e) planów w zakresie komunikacji dla zapewnienia pełnych informacji członkom zarządu eu-LISA, którzy nie uczestniczą w posiedzeniach.

Komisji tej przewodniczy państwo członkowskie, które jest w pełni związane na mocy prawa Unii aktami ustawodawczymi regulującymi opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA.

eu-LISA zwraca wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków Komisji ds. Zarządzania Programem. Art. 10 regulaminu wewnętrznego eu-LISA stosuje się odpowiednio. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu Komisji ds. Zarządzania Programem.

Grupa doradcza EES-ETIAS spotyka się regularnie do czasu uruchomienia ETIAS. Po każdym posiedzeniu przedkłada sprawozdanie Komisji ds. Zarządzania Programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną, by wspierać Komisję ds. Zarządzania Programem w realizacji jej zadań oraz śledzi stan przygotowań państw członkowskich.

Artykuł 74

Obowiązki eu-LISA po uruchomieniu ETIAS

1. Po uruchomieniu ETIAS eu-LISA odpowiada za zarządzanie techniczne systemem centralnym ETIAS i jednolitymi interfejsami krajowymi. eu-LISA odpowiada również za wszelkie testy techniczne wymagane do utworzenia i aktualizacji reguł kontroli przesiewowej ETIAS. We współpracy z państwami członkowskimi zapewnia korzystanie przez cały czas z najlepszej dostępnej technologii, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści. Agencja eu-LISA odpowiada również za zarządzanie techniczne infrastrukturą łączności między systemem centralnym ETIAS i jednolitymi interfejsami krajowymi oraz za ogólnodostępną stronę internetową, aplikację mobilną na urządzenia mobilne, funkcję poczty elektronicznej, funkcję zabezpieczonego konta, narzędzie weryfikacji dla wnioskodawców, narzędzie dysponowania zgodą przez wnioskodawców, narzędzie oceny do celów listy ostrzegawczej ETIAS, portal dla przewoźników, usługę sieciową, oprogramowanie umożliwiające przetwarzanie wniosków i centralne repozytorium danych, o których mowa w art. 6.

Zarządzanie techniczne ETIAS obejmuje wszystkie zadania niezbędne do funkcjonowania systemu informacyjnego ETIAS przez 24 godziny, 7 dni w tygodniu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności prace konserwacyjne i zmiany techniczne konieczne do zapewnienia zadowalającego poziomu jakości technicznej funkcjonowania systemu, zwłaszcza jeśli chodzi o czas odpowiedzi na zapytanie w ramach kwerendy systemu centralnego ETIAS, zgodnie ze specyfikacją techniczną.

2. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, eu-LISA stosuje właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej lub nakłada inne równoważne obowiązki zachowania poufności na wszystkich swoich pracowników zobowiązanych do pracy z danymi przechowywanymi w systemie centralnym ETIAS. Obowiązki te ciążyą na tych pracownikach także po odejściu ze stanowiska lub z pracy lub po zakończeniu przez nich działalności.

3. W przypadku gdy eu/LISA współpracuje z wykonawcami zewnętrznymi w wypełnianiu zadań związanych z ETIAS, ściśle monitoruje działania danych wykonawców, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym w szczególności bezpieczeństwo, poufność i ochronę danych.

4. eu-LISA wypełnia też zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS.

5. eu-LISA opracowuje i utrzymuje mechanizm i procedury przeprowadzania kontroli jakości danych w systemie centralnym ETIAS i przekazuje regularne sprawozdania państwom członkowskim i jednostce centralnej ETIAS. eu-LISA regularnie przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdania na temat napotkanych problemów. Komisja określa i wdraża, w drodze aktów wykonawczych, ten mechanizm, procedury i odpowiednie wymagania dotyczące spełnienia wymogów jakości danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Artykuł 75

Obowiązki Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej

1. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej odpowiada za:
 - a) ustanowienie i funkcjonowanie jednostki centralnej ETIAS oraz zapewnienie warunków bezpiecznego zarządzania danymi przechowywanymi w ETIAS;
 - b) automatyczne przetwarzanie wniosków; oraz
 - c) reguły kontroli przesiewowej ETIAS.
2. Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS personel jednostki centralnej ETIAS, który ma prawo dostępu do systemu centralnego ETIAS, przechodzi odpowiednie szkolenie dotyczące zasad bezpieczeństwa i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych. Personel ten uczestniczy także w zapewnianych przez eu-LISA szkoleniach z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS oraz jakości danych.

Artykuł 76

Obowiązki państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:
 - a) połączenie z jednolitym interfejsem krajowym;
 - b) organizację, funkcjonowanie i utrzymywanie jednostek krajowych ETIAS i zarządzanie nimi – do celów ręcznego przetwarzania decyzji w sprawie wniosków o zezwolenie na podróż, w przypadku gdy w wyniku automatycznego przetwarzania wygenerowano trafienie, o czym mowa w art. 26;
 - c) organizację centralnych punktów dostępu i ich połączenie z jednolitym interfejsem krajowym do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie;
 - d) zgodne z niniejszym rozporządzeniem zarządzanie dostępem należycie upoważnionego personelu właściwych organów krajowych do systemu informacyjnego ETIAS i ustalenia dotyczące tego dostępu oraz sporządzenie i regularne aktualizowanie wykazu takich pracowników wraz z ich profilami;
 - e) ustanowienie i funkcjonowanie jednostek krajowych ETIAS;
 - f) wprowadzanie danych do listy ostrzegawczej ETIAS o informacje związane z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

g) zagwarantowanie, że każdy z krajowych organów uprawnionych do dostępu do systemu informacyjnego ETIAS przyjmie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, w tym środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania praw podstawowych i bezpieczeństwa danych.

2. Każde państwo członkowskie stosuje automatyczne procesy wyszukiwania w centralnym systemie ETIAS na granicach zewnętrznych.

3. Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS personel jednostek krajowych ETIAS, który ma prawo dostępu do systemu informacyjnego ETIAS, przechodzi odpowiednie szkolenie dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych.

Personel ten uczestniczy także w zapewnianych przez eu-LISA szkoleniach z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS oraz jakości danych ETIAS.

Artykuł 77

Obowiązki Europolu

1. Europol zapewnia realizację zapytań, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. j) i art. 20 ust. 4. Dostosowuje on odpowiednio swój system informacyjny.

2. Europolowi powierza się obowiązki i zadania dotyczące listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z art. 35 ust. 1 oraz 3- i 6.

3. Europol odpowiada za przedstawienie umotywowanej opinii w odpowiedzi na prośbę o konsultacje na podstawie art. 29.

4. Europol odpowiada za wprowadzanie danych do listy ostrzegawczej ETIAS dotyczące informacji związanych z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami uzyskane przez Europol zgodnie z art. 34 ust. 2.

5. Przed otrzymaniem upoważnienia do realizacji zadań, o których mowa w art. 34 i 35, personel Europolu musi zostać odpowiednio przeszkolony w zakresie bezpieczeństwa danych oraz praw podstawowych, w szczególności ochrony danych. Personel ten uczestniczy także w zapewnianych przez eu-LISA szkoleniach z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS oraz jakości danych.

ROZDZIAŁ XV

ZMIANY W INNYCH INSTRUMENTACH UNIJNYCH

Artykuł 78

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011

W rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011 dodaje się następujący artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5b

Zadania związane z ETIAS

W odniesieniu do ETIAS Agencja wykonuje zadania powierzone jej na mocy art. 73 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”.

Artykuł 79

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 515/2014

W art. 6 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W fazie tworzenia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) państwa członkowskie otrzymują dodatkowy przydział 96,5 mln EUR, oprócz swojego przydziału podstawowego, i środki te przeznaczają w całości na ETIAS, aby zapewnić jego szybkie i skuteczne tworzenie zgodne z wdrożeniem systemu centralnego ETIAS przewidzianym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”.

Artykuł 80

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 2016/399

W rozporządzeniu (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) posiadają oni ważną wizę, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 (*), lub ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (**), chyba że posiadają ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową;

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”;

b) dodaje się akapity w brzmieniu:

„W okresie przejściowym ustanowionym zgodnie z art. 83 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 korzystanie z europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) jest opcjonalne, a wymogi dotyczące posiadania ważnego zezwolenia na podróż, określone w lit. b) akapitu pierwszego niniejszego ustępu nie mają zastosowania. Państwa członkowskie informują obywateli państw trzecich objętych wymogiem zezwolenia na podróż, którzy przekraczają granice zewnętrzne, o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż po wygaśnięciu okresu przejściowego. W tym celu państwa członkowskie rozprowadzają wśród podróżnych tej kategorii wspólną ulotkę informacyjną, o czym mowa w art. 83 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Podczas okresu karencji ustanowionego zgodnie z art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240 służby graniczne wyjątkowo zezwalają obywatelom państw trzecich objętym wymogiem zezwolenia na podróż, którzy takiego zezwolenia nie posiadają, na przekroczenie granicy zewnętrznej, jeżeli spełniają oni wszystkie pozostałe warunki określone w tym artykule, o ile przekraczają oni granice zewnętrzne państw członkowskich po raz pierwszy od końca okresu przejściowego, o którym mowa w art. 83 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Służby graniczne informują obywateli tych państw trzecich o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż zgodnie z niniejszym artykułem. W tym celu służby graniczne rozprowadzają wśród tych osób podróżujących wspólną ulotkę informacyjną, o której mowa w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, pouczającą ich, że wyjątkowo zezwala się im na przekroczenie zewnętrznych granic UE bez spełnienia obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż i objaśniającą ten obowiązek.”;

2) w art. 8 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego ważnego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy oraz, w stosownych przypadkach, wymaganej wizy, zezwolenia na podróż lub dokumentu pobytowego;”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, szczegółowa odprawa przy wjeździe obejmuje także weryfikację autentyczności, ważności i statusu zezwolenia na podróż, a w stosownych przypadkach tożsamości posiadacza zezwolenia na podróż, przez przeprowadzenie kwerendy w ETIAS zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) 2018/1240. W przypadku braku technicznej możliwości przeprowadzenia kwerendy lub przeszukiwania, o których mowa w art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, stosuje się art. 48 ust. 3 tego rozporządzenia.”;

3) w załączniku V część B w sekcji „powody odmowy wjazdu” pkt C) otrzymuje brzmienie:

„C) nie posiada ważnej wizy, zezwolenia na podróż lub dokumentu pobytowego.”.

Artykuł 81

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 2016/1624

W rozporządzeniu (UE) 2016/1624 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„qa) wypełnianie zadań i obowiązków powierzonych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (*) i zapewnienie ustanowienia i funkcjonowania jednostki centralnej ETIAS zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia].

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”;

2) w rozdziale II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 5

ETIAS

Artykuł 33a

Utworzenie jednostki centralnej ETIAS

1. Niniejszym ustanawia się jednostkę centralną ETIAS.
2. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej zapewnia ustanowienie i funkcjonowanie jednostki centralnej ETIAS zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”.

Artykuł 82

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 2017/2226

W art. 64 rozporządzenia (UE) 2017/2226 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Środki finansowe, które mają zostać uruchomione z puli, o której mowa w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014, na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu, są wdrażane w trybie zarządzania pośredniego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez eu-LISA, a w trybie zarządzania dzielonego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez państwa członkowskie.”.

ROZDZIAŁ XVI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 83

Okres przejściowy i środki przejściowe

1. Przez okres sześciu miesięcy od daty uruchomienia ETIAS korzystanie z ETIAS jest nieobowiązkowe i wymóg posiadania ważnego zezwolenia na podróż nie ma zastosowania. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 89 w celu przedłużenia tego okresu maksymalnie o kolejne sześć miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia.
2. Podczas okresu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie informują obywateli państw trzecich objętych wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, którzy przekraczają granice zewnętrzne, o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż po wygaśnięciu tego okresu sześciu miesięcy. W tym celu państwa członkowskie rozdają tej kategorii podróżnych wspólną ulotkę informacyjną. Ulotki udostępnia się również w konsulatach państw członkowskich znajdujących się w państwach, których obywatele objęci są zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

3. Po zakończeniu okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się sześciomiesięczny okres karencji. W okresie karencji stosuje się wymóg posiadania ważnego zezwolenia na podróż. Podczas okresu karencji służby graniczne wyjątkowo zezwalają obywatelom państw trzecich objętych wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, którzy takiego zezwolenia nie posiadają, na przekroczenie granicy zewnętrznej, jeżeli spełniają oni wszystkie pozostałe warunki określone w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/399, o ile przekraczają oni granice zewnętrzne państw członkowskich po raz pierwszy od końca okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Służby graniczne informują takich obywateli państw trzecich o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/399. W tym celu służby graniczne rozprowadzają wśród tych osób podróżujących wspólną ulotkę informacyjną pouczającą ich, że wyjątkowo zezwala się im na przekroczenie zewnętrznych granic UE bez spełnienia obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż i objaśniającą ten obowiązek. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 89 niniejszego rozporządzenia w celu przedłużenia tego okresu maksymalnie o kolejne sześć miesięcy.

Podczas okresu karencji nie bierze się pod uwagę wjazdów na terytoria państw członkowskich, które nie posługują się EES.

4. Komisja opracowuje w drodze aktów wykonawczych dwie wspólne ulotki informacyjne, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, zawierające informacje, o których mowa w art. 71. Ulotki informacyjne zawierają jasne i proste informacje i są dostępne w co najmniej jednym języku urzędowym każdego państwa, którego obywatele są objęci zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

5. W okresie przejściowym, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, system informacyjny ETIAS udziela odpowiedzi na zapytanie przewoźników, o którym mowa w art. 45 ust. 2, udzielając im odpowiedzi „OK”. W okresie karencji, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, odpowiedź wysłana przez system informacyjny ETIAS na zapytanie przewoźników uwzględnia to, czy obywatel państwa trzeciego przekracza granice zewnętrzne państw członkowskich po raz pierwszy od końca okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 84

Wykorzystywanie danych do sporządzania sprawozdań i statystyk

1. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, agencji eu-LISA i jednostki centralnej ETIAS ma dostęp do przeglądania następujących danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, bez możliwości indywidualnej identyfikacji i zgodnie z zabezpieczeniami dotyczącymi niedyskryminacji, o których mowa w art. 14:

- a) informacje o stanie procedury dotyczącej wniosku;
- b) obywatelstwo, płeć i rok urodzenia wnioskodawcy;
- c) państwo zamieszkania;
- d) poziom wykształcenia (podstawowe, średnie, wyższe lub brak wykształcenia);
- e) wykonywany zawód (kategoria zawodowa);
- f) rodzaj dokumentu podróży oraz trzyliterowy kod państwa wydającego;
- g) rodzaj zezwolenia na podróż, a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o którym mowa w art. 44 – informacje o państwie członkowskim (państwach członkowskich), które wydało zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej;
- h) okres ważności zezwolenia na podróż; oraz
- i) przyczyny odmowy wydania, cofnięcia lub unieważnienia zezwolenia na podróż.

2. Do celów ust. 1 eu-LISA ustanawia, wdraża i prowadzi w swoich obiektach technicznych centralne repozytorium zawierające dane, o których mowa w ust. 1, uniemożliwiające identyfikację osób fizycznych, lecz umożliwiające organom, o których mowa w ust. 1 uzyskanie dostosowanych do potrzeb sprawozdań i statystyk, aby poprawić ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji i wysokiego ryzyka epidemiologicznego, zwiększyć skuteczność odpraw granicznych, pomagać jednostce centralnej ETIAS i jednostkom krajowym ETIAS w rozpatrywaniu wniosków o zezwolenie na podróż oraz wspierać oparte na dowodach kształtowanie unijnej polityki migracyjnej. Repozytorium zawiera również codzienne statystyki dotyczące danych, o których mowa w ust. 4. Dostępu do centralnego repozytorium udziela się w drodze bezpiecznego dostępu za pośrednictwem sieci TESTA wyposażonej w kontrolę dostępu oraz specjalne profile użytkownika służące wyłącznie celom sporządzania sprawozdań i statystyk.

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe zasady dotyczące funkcjonowania centralnego repozytorium i zasady ochrony i bezpieczeństwa danych mające zastosowanie do repozytorium. Te akty przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

3. Procedury wdrożone przez eu-LISA w celu monitorowaniu wdrażania i funkcjonowania systemu informacyjnego ETIAS, o których mowa w art. 92. ust. 1, obejmują możliwość tworzenia regularnych statystyk służących zapewnieniu tego monitorowania.

4. Co kwartał eu-LISA publikuje dane statystyczne dotyczące systemu informacyjnego ETIAS przedstawiające w szczególności liczbę i obywatelstwo wnioskodawców, którym zostało wydane zezwolenie na podróż lub też odmówiono jego wydania, w tym przyczyny decyzji odmownej, oraz obywateli państw trzecich, których zezwolenie na podróż zostało unieważnione lub cofnięte.

5. Pod koniec każdego roku dokonuje się zestawienia danych statystycznych w sprawozdaniu rocznym za ten rok. Sprawozdanie jest publikowane i przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz krajowym organom nadzorczym.

6. Na wniosek Komisji eu-LISA przedstawia Komisji statystyki dotyczące określonych aspektów wdrażania niniejszego rozporządzenia oraz statystyki, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 85

Koszty

1. Koszty poniesione w związku z tworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, z integracją istniejącej krajowej infrastruktury granicznej oraz połączeniem z jednolitym interfejsem krajowym, z obsługą jednolitego interfejsu krajowego oraz z ustanowieniem jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.

eu-LISA zwraca szczególną uwagę na ryzyko wzrostu kosztów i zapewnia wystarczające monitorowanie wykonawców.

2. Koszty funkcjonowania ETIAS są pokrywane z budżetu ogólnego Unii. Obejmuje to koszty funkcjonowania i utrzymania systemu informacyjnego ETIAS, w tym jednolitego interfejsu krajowego; koszty funkcjonowania jednostki centralnej ETIAS oraz koszty personelu i wyposażenia technicznego (sprzętu i oprogramowania) niezbędnych do wypełniania zadań jednostek krajowych ETIAS; oraz koszty tłumaczeń pisemnych poniesione na podstawie art. 27 ust. 2 i 8.

Wyłącza się następujące koszty:

- a) zarządzania projektami państw członkowskich (spotkania, podróże służbowe, biura);
- b) obsługi krajowych systemów informatycznych (pomieszczenia, wdrażanie, energia elektryczna, chłodzenie);
- c) funkcjonowania krajowych systemów informatycznych (umowy z operatorami i umowy w zakresie wsparcia);
- d) projektowania, tworzenia, wdrażania, eksploatacji i konserwacji krajowych sieci komunikacyjnych.

3. Koszty funkcjonowania ETIAS obejmują również wsparcie finansowe dla państw członkowskich przeznaczone na pokrycie kosztów dostosowania i automatyzacji odpraw granicznych w związku z wdrożeniem ETIAS. Łączna kwota tego wsparcia finansowego jest ograniczona do maksymalnej kwoty 15 mln EUR na pierwszy rok funkcjonowania systemu, do maksymalnej kwoty 25 mln EUR na drugi rok funkcjonowania systemu i do maksymalnej kwoty 50 mln EUR rocznie na kolejne lata jego funkcjonowania. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu dalszego określenia takiego wsparcia finansowego.

4. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, eu-LISA i Europol otrzymują odpowiednie dodatkowe środki finansowe i personel niezbędny do wypełnienia zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.

5. Środki finansowe, które mają zostać uruchomione z puli, o której mowa w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014, na pokrycie kosztów wdrażania niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu, są wdrażane w trybie zarządzania pośredniego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez eu-LISA i Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a w trybie zarządzania dzielonego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez państwa członkowskie.

*Artykuł 86***Przychody**

Dochody generowane przez ETIAS stanowią wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾. Są one przeznaczone na pokrycie kosztów funkcjonowania i utrzymania ETIAS. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów muszą zostać zapisane w budżecie Unii.

*Artykuł 87***Powiadomienia**

1. Państwa członkowskie informują Komisję o organie, który ma zostać uznany za administratora, o którym mowa w art. 57.
2. Jednostka centralna ETIAS i państwa członkowskie informują Komisję i eu-LISA o właściwych organach, o których mowa w art. 13 i które mają dostęp do systemu informacyjnego ETIAS.

W terminie trzech miesięcy po uruchomieniu ETIAS zgodnie z art. 88, eu-LISA publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* skonsolidowany wykaz tych organów. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i eu-LISA o wszelkich zmianach tych organów. W przypadku wprowadzenia takich zmian eu-LISA publikuje raz do roku zaktualizowaną skonsolidowaną wersję tych informacji. Agencja eu-LISA prowadzi stale aktualizowaną ogólnodostępną stronę internetową zawierającą te informacje.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i eu-LISA o swoich wyznaczonych organach i centralnych punktach dostępu, o których mowa w art. 50, oraz niezwłocznie powiadamiają o wszelkich zmianach w tym zakresie.
4. Agencja eu-LISA informuje Komisję o pomyślnym zakończeniu testu, o którym mowa w art. 88 ust. 1 lit. e).

Komisja publikuje informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku zmian informacji Komisja publikuje raz do roku zaktualizowaną ich skonsolidowaną wersję. Komisja prowadzi stale aktualizowaną ogólnodostępną stronę internetową zawierającą informacje.

*Artykuł 88***Uruchomienie systemu**

1. Komisja określa datę planowanego uruchomienia ETIAS, po spełnieniu następujących warunków:
 - a) weszły w życie konieczne zmiany aktów prawnych ustanawiających systemy informacyjne UE, o których mowa w art. 11 ust. 2, względem których należy ustanowić interoperacyjność systemu informacyjnego ETIAS;
 - b) weszło w życie rozporządzenie o agencji eu-LISA powierzające jej zarządzanie operacyjne systemem ETIAS;
 - c) weszły w życie konieczne zmiany aktów prawnych ustanawiających systemy informacyjne UE, o których mowa w art. 20 ust. 2, przewidujące dostęp do tych baz danych dla jednostki centralnej ETIAS;
 - d) przyjęte zostały środki, o których mowa w art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3 i 5, art. 33 ust. 2 i 3, art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 3, art. 39 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 4, art. 48 ust. 4, art. 59 ust. 4, art. 73 ust. 3 lit. b), art. 83 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 85 ust. 3;
 - e) eu-LISA ogłosiła pomyślne zakończenie kompleksowego testu ETIAS;
 - f) eu-LISA i jednostka centralna ETIAS zatwierdziły uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące gromadzenia i przekazywania danych, o których mowa w art. 17, do systemu centralnego ETIAS i powiadomiły o nich Komisję;
 - g) państwa członkowskie i jednostka centralna ETIAS przekazały Komisji dane dotyczące różnych organów, o których mowa w art. 87 ust. 1 i 3.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

2. Test ETIAS, o którym mowa w ust. 1 lit. e), jest przeprowadzany przez eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi i jednostką centralną ETIAS.
3. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1 lit. e).
4. Decyzja Komisji, o której mowa w ust. 1, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
5. Państwa członkowskie i jednostka centralna ETIAS rozpoczynają korzystanie z systemu ETIAS od daty określonej przez Komisję zgodnie z ust. 1.

Artykuł 89

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 9 października 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 4 oraz art. 85 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w niej późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 4, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 4 oraz art. 85 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od notyfikowania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 90

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 91

Grupa doradcza

Obowiązki grupy doradczej EES eu-LISA rozszerza się na system ETIAS. Ta grupa doradcza EES-ETIAS zapewnia eu-LISA wiedzę fachową związaną z ETIAS, w szczególności w kontekście przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności.

Artykuł 92

Monitorowanie i ocena

1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur monitorowania tworzenia systemu informacyjnego ETIAS pod kątem realizacji celów dotyczących planowania i kosztów oraz procedur monitorowania funkcjonowania ETIAS pod kątem realizacji celów dotyczących rezultatów technicznych, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług.

2. Do dnia 10 kwietnia 2019 r., a następnie co sześć miesięcy – na etapie tworzenia systemu informacyjnego ETIAS – eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stanu prac nad tworzeniem systemu centralnego ETIAS, jednolitych interfejsów krajowych i infrastruktury łączności między systemem centralnym ETIAS a jednolitymi interfejsami krajowymi. Sprawozdanie to zawiera szczegółowe informacje na temat poniesionych kosztów oraz informacje dotyczące wszelkich rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty systemu pokrywane z budżetu ogólnego Unii zgodnie z art. 85.

Do dnia 10 kwietnia 2019 r., a następnie co sześć miesięcy – na etapie tworzenia systemu informacyjnego ETIAS – Europol i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej przedstawiają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stanu przygotowania do wdrożenia niniejszego rozporządzenia, w tym zawierające szczegółowe informacje na temat poniesionych kosztów oraz informacje dotyczące wszelkich rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty systemu pokrywane z budżetu ogólnego Unii zgodnie z art. 85.

Po zakończeniu tworzenia systemu eu-LISA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające szczegółowe wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, a także zawierające uzasadnienie wszelkich rozbieżności.

3. Na potrzeby konserwacji technicznej eu-LISA ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w systemie informacyjnym ETIAS.

4. Po upływie dwóch lat od uruchomienia ETIAS, a następnie co dwa lata eu-LISA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania systemu informacyjnego ETIAS, w tym jego bezpieczeństwa, i dane statystyczne dotyczące listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z procedurą przeglądu, o której mowa w art. 35 ust. 5 i 6.

5. Po upływie trzech lat od uruchomienia ETIAS, a następnie co cztery lata, Komisja przeprowadza ocenę ETIAS i przedstawia konieczne zalecenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ocena obejmuje:

- a) przeprowadzanie kwerend w bazach danych Interpolu SLTD i TDAWN poprzez ETIAS, w tym informacje o liczbie trafień w tych bazach danych Interpolu, liczbie odmów wydania zezwoleń na podróż w następstwie takich trafień, jak również informacje dotyczące wszelkich napotkanych problemów, a także, w stosownych przypadkach, opinię, czy potrzeby jest wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie;
- b) rezultaty osiągnięte przez ETIAS z punktu widzenia jego celów, mandatu i zadań;
- c) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania ETIAS i metod pracy w świetle jego celów, mandatu i zadań;
- d) ocenę bezpieczeństwa ETIAS;
- e) reguły kontroli przesiewowej ETIAS wykorzystywane do celów oceny ryzyka;
- f) wpływ listy ostrzegawczej ETIAS, w tym liczbę wniosków o wydanie zezwolenia na podróż odrzuconych na podstawach uwzględniających trafienie na liście ostrzegawczej ETIAS;
- g) ewentualną potrzebę zmiany mandatu jednostki centralnej ETIAS i finansowe skutki wszelkich takich zmian;
- h) wpływ na prawa podstawowe;
- i) wpływ na stosunki dyplomatyczne Unii z danymi państwami trzecimi;

- j) dochody generowane w wyniku uiszczania opłat za zezwolenie na podróż, koszty poniesione w związku z tworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, koszty funkcjonowania ETIAS, koszty poniesione przez agencję eu-LISA, Europol i Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w związku z ich zadaniami na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także wszelkie dochody, które nie zostały wykorzystane i zostały zapisane w budżecie Unii, zgodnie z art. 86;
- k) wykorzystanie ETIAS do celów ochrony porządku publicznego na podstawie informacji, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu;
- l) liczbę wnioskodawców zaproszonych na rozmowę i ich odsetek w stosunku do ogólnej liczby wnioskodawców, przyczyny występowania o przeprowadzenie rozmowy, liczbę rozmów na odległość, liczbę decyzji, w których przyznano zezwolenie na podróż, przyznano zezwolenie, lecz dołączono marker lub udzielono odmowy oraz liczbę wnioskodawców zaproszonych na rozmowę, którzy się na niej nie pojawili, oraz, w stosownych przypadkach, opinię, czy potrzeby jest wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie.

Komisja przekazuje sprawozdania z oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

6. Państwa członkowskie i Europol zapewniają eu-LISA, jednostce centralnej ETIAS i Komisji informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 4 i 5. Informacje takie nie mogą w żadnym przypadku stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu czy też postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez wyznaczone organy.

7. Agencja eu-LISA i jednostka centralna ETIAS przekazują Komisji informacje niezbędne do sporządzania ocen, o których mowa w ust. 5.

8. Z poszanowaniem przepisów prawa krajowego dotyczących publikacji danych szczególnie chronionych każde państwo członkowskie i Europol przygotowują coroczne sprawozdania na temat skuteczności dostępu do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS do celów ochrony porządku publicznego, zawierające informacje i dane statystyczne dotyczące:

- a) dokładnego celu kwerendy, w tym rodzaju przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw;
- b) przedstawionych uzasadnionych podstaw zasadnego podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara są objęci zakresem niniejszego rozporządzenia;
- c) liczby wniosków o dostęp do systemu centralnego ETIAS do celów ochrony porządku publicznego;
- d) liczby i rodzaju spraw, które spowodowały uzyskanie trafień;
- e) liczby i rodzaju spraw, w przypadku których zastosowano tryb pilny, o którym mowa w art. 51 ust. 4, w tym spraw, w przypadku których centralny punkt dostępu po dokonaniu weryfikacji *ex post* stwierdził, że nie miały one pilnego charakteru.

Aby ułatwić gromadzenie tych danych zgodnie z rozdziałem X, państwom członkowskim udostępnia się rozwiązanie techniczne w celu generowania statystyk, o których mowa w tym ustępie. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych specyfikacje rozwiązań technicznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

Artykuł 93

Podręcznik praktyczny

Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami Unii, udostępnia podręcznik praktyczny zawierający wytyczne, zalecenia i najlepsze praktyki na potrzeby wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Podręcznik praktyczny uwzględnia odpowiednie istniejące już podręczniki. Komisja przyjmuje podręcznik praktyczny w formie zalecenia.

Artykuł 94

Ceuta i Melilla

Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów szczególnych mających zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, określonych w deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.

*Artykuł 95***Wkład finansowy państw uczestniczących we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen**

Na mocy odpowiednich przepisów umów o uczestnictwie czyni się ustalenia odnośnie do wkładu finansowego państw uczestniczących we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen.

*Artykuł 96***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 88, z wyjątkiem art. 6, 11, 12, 33, 34, 35, 59, 71, 72, 73, 75-79, 82, 85, 87, 89, 90, 91, art. 92 ust. 1 i 2, art. 93 i 95 oraz przepisów dotyczących środków, o których mowa w art. 88 ust. 1 lit. d), które mają zastosowanie od dnia 9 października 2018 r.

Przepisy odnoszące się do przeprowadzania kwerendy w Eurodac mają zastosowanie od dnia, w którym zaczyna obowiązywać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ⁽¹⁾ Eurodac w formie przekształcenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 września 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

K. EDTSTADLER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Wykaz przestępstw, o których mowa w art. 17 ust. 4 lit. a)

1. przestępstwa terrorystyczne,
 2. udział w organizacji przestępczej,
 3. handel ludźmi,
 4. wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca,
 5. nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
 6. nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
 7. korupcja,
 8. oszustwo, w tym oszustwo przeciwko interesom finansowym Unii,
 9. pranie dochodów z przestępstwa i fałszowanie pieniędzy, w tym euro,
 10. przestępczość komputerowa i cyberprzestępczość,
 11. przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
 12. ułatwianie bezprawnego wjazdu i pobytu,
 13. zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,
 14. nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,
 15. uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,
 16. kradzież zorganizowana i rozbój przy użyciu broni,
 17. nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
 18. podrabianie i piractwo produktów,
 19. fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
 20. nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost,
 21. nielegalny handel materiałami jądrowymi lub promieniotwórczymi,
 22. zgwałcenie,
 23. przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego,
 24. niezgodne z prawem zawładnięcie statkiem powietrznym lub statkiem,
 25. sabotaż,
 26. handel skradzionymi pojazdami,
 27. szpiegostwo przemysłowe,
 28. podpalenie,
 29. rasizm i ksenofobia.
-